

အစ္စလာမ်သင်ခန်းစာ

စာစဉ် (၄၅)

မော်လာနာ ရပီးအ် အွခ်မာနို

(ပါကစ္စတန်နိုင်ငံ မွမ်သီ) ၏

အယ်ကာမီလ်ကားသ်

(ဝါ)

လ်ကားသ်၏ပညတ်တော်များ

အလူဒါန၏အစသည်

ဥစ္စာမှမဟုတ်၊ နှလုံးသားမှဖြစ်သည်။

ကြီးကြပ်သူ ။ ။ မွမ်သီမုဟမ္မဒ်စူရသီ

ပြန်ဆိုသူ ။ ။ မုဟမ္မဒ်ဟာရူးန်

မာတိကာ

စာမျက်နှာ

မွတ်သိချုပ်ကြီး၏ ထောက်ခံစာ	
အမီးရ်ချုပ်ကြီး၏ ထောက်ခံစာ	
ရှိုက်ခွလ်ဟဒီးစစ်၏ ထောက်ခံစာ	
ပြန်ဆိုသူ၏ အမှာစာ	
ကေးသ်၏ ပညတ်တော်	(၁)
ကေးသ်၏ အရေးကြီးပုံ	(၇)
ကေးသ်၏ သမိုင်း	(၈)
ကေးသ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ပေါ့ဆမှု	(၁၁)
ကေးသ်ပေးဆောင်မှုမပြုလျှင်ထိုက်	(၁၂)
သင့်မည့်အပြစ်ဒဏ်	
ကေးသ်ထိုက်သောစည်းကမ်းချက်များ	(၂၁)
ရွှေနှင့်ငွေ၏ ပညတ်ချက်များ	(၂၄)
လက်ငင်းငွေ၏ ပညတ်ချက်	(၂၉)
ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားသောပစ္စည်း၏	
ပညတ်ချက်	(၄၀)
မြီးစားအပေါ်မည်သည့်အခါကေးသ်	
ပေးရန်တာဝန်ရှိ၍ မည်သည့်အခါ	
တာဝန်မရှိခြင်း	(၄၆)

မြီရှင်အပေါ်မည်သည့်အခါ ကောင်းသ်
ပေးရန်တာဝန်ရှိ၍ မည်သည့်အခါ
တာဝန်မရှိခြင်း (၄၇)

နှစ်မကုန်မီကောင်းသ်ပေးခြင်းနှင့်
ယင်းနှင့်သက်ဆိုင်သောပညတ်တော်များ (၅၄)

ကောင်းသ်ပေးနည်းနှင့် ယင်း၏ပညတ်
ချက် (၅၇)

ကောင်းသ်၏နိယသ် (၆၃)

အခြားသူမှတစ်ဆင့်ကောင်းသ်ပေးခြင်း (၆၇)

မည်သူတို့ကိုကောင်းသ်ပေးခွင့်ရှိသနည်း (၇၀)

ပလီဝတ်ကျောင်းတော်များနှင့် ကောင်းသ်၏
ပညတ်ချက် (၇၇)

သားချင်းများနှင့် မိတ်ဆွေအပေါင်း

အဖော်များကို ကောင်းသ်ပေးခြင်း (၈၃)

ကောင်းသ်ပေးရာ၌ မှားခဲ့သော်

အထွေထွေ (၈၇)

သီးနှံများအပေါ်ကောင်းသ်(အုရ်ရ်)

အကြောင်း (၈၉)

ကောင်းသ်နှင့်အုရ်ရ်၏ခြားနားမှု (၉၀)

မည်သို့သောသီးနှံများပေါ်တွင် အုရ်ရ်

ပေးရ၍ မည်မျှပေးရမည်နည်း (၉၃)

ဆွဒ်ကဘွလ်ဖိသ်ရ်၏ပညတ်ချက်များ (၉၇)

အမှတ်စာ

အလွတ်အရှင်မြတ်သည် မိမိ၏အဖန်ဆင်းခံများ အား ဖန်ဆင်းတော်မူပြီးနောက် ၎င်းတို့အနက် လူသားနှင့် အခြားသတ္တဝါများကို စားနပ်ရိက္ခာ ချီးမြှင့်တော်မူမည့်အကြောင်းအား ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်၏ အစောင်(၁၂)၊ စူရဟ်(၁၁)၊ အာယသ်တော်(၆)၌ ကတိပေးထားတော်မူ၏။ တစ်ဖန် ဤသို့ ရိက္ခာချီးမြှင့်ရာတွင် အရှင်မြတ်သည် လူသားအားလုံးအား တန်းတူညီမျှစွာ မချီးမြှင့်ဘဲ အချို့အား အနည်းငယ်သာချီးမြှင့်၍ အချို့အား မြောက်မြားစွာ ချီးမြှင့်ထားတော်မူ၏။ ဤသို့ ပြုခြင်းမှာ လူသားတို့၏ ကိုယ်ကျင့်တရား ဖွံ့ဖြိုးရာတွင်လည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာ့ဇာတ်ခုံအား စီမံရာတွင် လည်းကောင်းပြုလုပ်ရသည် လျှို့ဝှက်ချက်များမှ လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခုပင်ဖြစ်၏။ ဤလျှို့ဝှက်ချက်များအား လူသားများ မသိရှိနိုင်ကြပေ။

ဤကဲ့သို့ မြောက်မြားစွာ ဥစ္စာပစ္စည်းရရှိထားသော သူများသည် ၎င်းဥစ္စာပစ္စည်းများထဲမှ သူဆင်းရဲများအား အချိုးကျမပေးမနေရဟု သတ်မှတ်ထားတော်မူ၏။ ထိုသတ်မှတ်ချက်ကို ကောင်းသ်ဟုခေါ်၏။

တစ်ဖန် ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်နှင့်ဟဒီးဆ်တော်

များကို လေ့လာလျှင် အစ္စလာမ်ဘဏ္ဍာတော်၌ စာရင်းလေ
မျိုးရှိခဲ့ကြောင်း အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။

(၁) ခွမ်စ် (ငါးပုံတစ်ပုံ ယူရသော)စာရင်း။

ယင်းစာရင်းအောက်၌

(က) ခွမ်စ် ဂနာအင်မ်။ (သုံးပန်းပစ္စည်း)။

(ခ) ခွမ်စ် မအာဒင်န်။ (တွင်းထွက် သယံဇာတ)။

(ဂ) ခွမ်စ် ရုကားဇ်။ (ရှေးဟောင်းသိမ်းဆည်းထားသော သို့
မဟုတ် မြေမြှုပ်ထားသော အဖိုးတန်ပစ္စည်း)

(၂) ဆွဒ်ကားသ် စာရင်း။

ယင်းစာရင်းအောက်၌

(က) ဇကားသ်

(ခ) ဆွဒ်ကသွလ်ဖိသ်ရ်

(ဂ) အွရ်ရ် (သီးနှံ၏ဇကားသ်)တို့ပါဝင်၏။

(၃) ခိရားဂျ် စာရင်း။

ယင်းစာရင်းအောက်၌

(က) ဖိုင် (ရန်သူများနှင့်စစ်မထိုးရဘဲ ကျေနပ်စွာ ရန်သူထံ
မှ ရသောပစ္စည်း။)

(ခ) ဘာသာခြားများထံမှ ရရှိသော အခွန်အကောက်။

(၄) ဇဝါအိမ် (အခြားအထွေထွေ)စာရင်း။

ယင်းစာရင်းအောက်၌

(က) ပိုင်ရှင်မဲ့ပစ္စည်းများ၊

(ခ) အမွေခံမရှိသူ၏အမွေများ။

ယင်းစာရင်းလေးမျိုးကို သုံးစွဲရန် နည်းဥပဒေများ သီးခြားစီ သတ်မှတ်ထားသော်လည်း ယင်းစာရင်းလေးမျိုး တိုင်းတွင် ဆင်းရဲသားများအတွက်ပါ ဝေပုံများ သတ်မှတ် ထားရှိ၏။ ဤသည်ကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် အစ္စလာမ် တရားဟော်၌ ဆင်းရဲသားများကို ယုယစွာ စောင့်ရှောက် ရန် တာဝန်ယူထားကြောင်း တွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။

ဤ “ဧကားသ် ပညတ်ချက်” စာအုပ်၌ ယင်းအစ္စ လာမ် ဘဏ္ဍာတော်၌ ထားရှိခဲ့သော စာရင်းလေးမျိုးအနက် ဒုတိယစာရင်း၏ စာရင်းခွဲ သုံးမျိုးအနက် တစ်မျိုးဖြစ်သော ဧကားသ်အကြောင်းကို ဖော်ပြထားပါသည်။ ဤသို့ဖော်ပြ ရာ၌ ပါကစ္စတန်နိုင်ငံ၏ ကျော်ကြားသော မွန်သီ မုဟမ္မဒ် ရဖီးအ် အွစ်မာနီ(မဒ်ဒဇီလ္လာဟူ)၏ “အဟ်ကာမိဧကားသ်” ကို အခြေခံ၍ ပြန်ဆိုထားပါသည်။ အလ္လာဟ် အရှင်မြတ် သည် ဤစာအုပ်ကို လက်ခံတော်မူ၍ အစ္စလာမ်ဘာသာဝင် များအားအကျိုးခံစားခွင့်ချီးမြှင့်တော်မူပါစေ။ (အာမီးန်)

ပြန်ဆိုရေးသားသူ

မွတ်ဖ်သီချုပ်ကြီး၏ထောက်ခံစာ

အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်သည် အစ္စလာမ်သင်ခန်းစာ
စာစဉ်ဖြင့် မြန်မာမွတ်စလင်မ်များအား လောကီလောကုတ္တ
ရာ နှစ်ဌာနစလုံးတွင် အကျိုးဖြစ်ထွန်းတော်မူပါစေ။

အာမိန်(န်)

မွတ်ဖ်သီချုပ်

မဟ်မုဒ် ဒါဝုဒ် ယုစွဖ်

ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်

အိုလမာအစ္စလာမ်သာသနာ့ပညာရှင်များအဖွဲ့ချုပ်

ဥက္ကဋ္ဌကြီး

ဟစ်ဂျ်ရီ ၁၄၁၆ ခုနစ်၊ မုဟရ်ရမ်လ (၁) ရက်

ရှိုက်ခွဲလ်ဟဒီးဆ်(ဟဒီးဆ်ပါမောက္ခ)၏ ထောက်ခံစာ

အစ္စလာမ် သွန်သင်ဆုံးမမှုများသည် လူသားတိုင်း
မလွဲမသွေဖတ်ရှု ဆင်ခြင်ပွားများ၍ လက်တွေ့ကျင့်သုံးအပ်
သော နည်းလမ်းကောင်းများဖြစ်ပါသည်။ အစ္စလာမ်သင်
ခန်းစာ စာစဉ်၌ အစ္စလာမ်ဆုံးမမှုများကို ဖော်ညွှန်းထားပါ
သည်။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ဤစာစဉ်ကိုလက်ခံတော်
မူ၍ ကမ္ဘာသူကမ္ဘာသားများအား ဘဝ၏အောင်မြင်မှုကို ချီး
မြှင့်တော်မူပါစေ။

အာမီးန်(န်)
အလ်ဟာဂျ် မော်လာနာ နူရွလ္လာဟ်
ဟဒီးဆ်ပါမောက္ခ
ဒါရွလ်အိုလူမ် အရဗီတက္ကသိုလ်
တာမ္ပေ၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဟစ်ဂျီရီ ၁၄၁၆ ခုနှစ်၊ ဆွဖရ်လ (၁၆)ရက်

အမီးရ်ချုပ်ကြီး၏ထောက်ခံစာ

အစ္စလာမ်သင်ခန်းစာစာစဉ်၌ အစ္စလာမ်အကြောင်း သိကောင်းစရာများကို အလွယ်တကူ ရှာဖွေ သိရှိနိုင်ရန်စီ စဉ်ထားပါသည်။ အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်သည် ဤစာစဉ်ဖြင့် အွမ္မသ်သူ အွမ္မသ်သားများအားလုံး အကျိုးခံစားခွင့် ပေးသ နားတော်မူ၍ ဒွန္နယာ အာခိရသ်၌ ချမ်းသာမှု ချီးမြှင့်တော်မူ ပါစေ။

အာမီးန်(န်)

ဗန်ဒဟ်

မုဟမ္မဒ်ဆွာလေဟ်

အမီးရ်ချုပ်

ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်

ဟစ်ဂျီရီ ၁၄၁၆ ခုနှစ်၊ မုဟရ်ရမ်လ (၂၂) ရက်

ဧကားသ်၏ပညတ်တော်

အခေါ်အဝေါ်နှင့်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်

ဧကားသ်နှင့်ဆွဒ်ကားသ်ကိုကုရ်အာန်ကျမ်းတော် မြတ်နှင့်ဟဒီးဆ်တော်များ၌ (က) “ဧကားသ်” (ခ) “ဆွဒ် ကဟ်”(ဂ) “အင်ဖားက်ဖီဆဗီလိလ္လာဟ်” “အိသွ်အားမ်” ဟူ၍ အမျိုးမျိုးသုံးစွဲထားကြောင်း တွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။ ထိုနည်းအတူ ဖိကဟ် (အစ္စလာမ်၊ ၂ပဒေ) ကျမ်းများ၌ (၁-က) “ဧကားသ်” (၁-ခ) “အုရ်ရ်”(၁-ဂ) “ခုမ်စ်” (၁-ဃ) “နိဆွားဘ်” စသောဝေါဟာရများကို အကြိမ်ကြိမ် သုံးနှုန်းထားကြောင်း တွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။

ဤတွင်ယင်း ဝေါဟာရများကို အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆို ပြလိုက်ပါသည်။ သို့မှသာ မစာအီလ်(ပညတ်တော်)များ ကို လွယ်ကူစွာ သဘောပေါက်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။

(က) ဧကားသ်။ ။ အဘိဓာန်အရ “တိုးပွားခြင်း” နှင့် “စင်ကြယ်ခြင်း” ဟူ၍ အဓိပ္ပါယ်ရ၏။ သို့သော် အိမာမ် ရာဂီဗ် အတ်စ်ဖဟာနီက “တိုးပွားခြင်းဆို သည်မှာ အမြင်အားဖြင့် တိုးခြင်းမျိုး မဟုတ်ဘဲ

အလ္လာဟ်အရှင် မြတ်သံတော်မှဘရ်ကသ်ချီးမြှင့်မှုကြောင့် နာမ်အားဖြင့် တိုးပွားခြင်းကိုဆိုသည်” ဟုအဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုထားသည်။

ထိုနည်းတူ “စင်ကြယ်ခြင်း” ဆိုသည်မှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သံတော်မှ ရရှိသော နာမ်၏စင်ကြယ်မှုကို ခေါ်သည်။ လူသည်ခန္ဓာကိုယ်နှင့် အဝတ်အစားများကို လျှော်ဖွတ်၍ စင်ကြယ်အောင်ပြုသည်ကို ကောင်းသ်ဟုမခေါ်နိုင်။ ဤသည် အဘိဓာန်အရဖွင့်ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်နှင့်ဟဒီးဆ်တော်များ၏ဝေါဟာရ၌ ကောင်းသ်ဆိုသည်မှာ မိမိပိုင် ဥစ္စာတွင်းမှ မပေးမနေရ အချိုးကျ သတ်မှတ်ထားသော ဥစ္စာကို ခေါ်သည်။

ကောင်းသ်ပေးဆောင်ခြင်းဖြင့် ပစ္စည်းဥစ္စာတိုးပွား၍ နာမ်ပိုင်းစင်ကြယ်မှု ရရှိကြောင်းပါရှိသဖြင့် ကောင်းသ်ဟု ခေါ်ဆိုရခြင်းဖြစ်ဟန်တူသည်။

အချုပ်ဆိုရသော် ကုရ်အာန် ကျမ်းတော်မြတ်နှင့် ဟဒီးဆ်တော်များ၏ဝေါဟာရ၌ ကောင်းသ်ဆိုသည်မှာ လူသား များအားမလှူမနေရသတ်မှတ်ထားသောအလှူကိုခေါ်၏။ ဖိကဟ်ကျမ်းများ၌လည်း ကောင်းသ်ကို အထက်ပါဖွင့်ဆိုချက်အတိုင်း သုံးနှုန်းထားလေသည်။

(ခ) ဆွဒ်ကဟ်။ ။ ဤစကားလုံးသည် “ ”

“ဆွဒ်က” ဟူသောပုဒ်မှ ဆင်းသက်လာသော စကားလုံးဖြစ်သည်။ “မှန်ကန်မှု” “အမှန်တရား” ဟုအဓိပ္ပါယ်ရသည်။

တရားတော်၏ဝေါဟာရ၌ စိတ်အတွင်းမှအလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ကျေနပ်နှစ်သက်တော်မူရန် လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ လှူလိုက်သော ပစ္စည်း (သို့မဟုတ်) ငွေကိုခေါ်သည်။

ကုရ်အာန် ကျမ်းတော်မြတ်နှင့် ဟဒီးဆ်တော်များ၌ ဤစကားလုံးကို ဆွဒ်ကအိဝါဂျီဗဟ် (မပေးမနေရအလှူ)၊ ဥပမာ-ဧကားသ်၊ အွရ်ရ်နှင့် ဆွဒ်ကသွလ် ဖိသ်ရ် စသည် အလှူမျိုးအတွက်လည်း သုံးနှုန်းထား၍၊ နဖိလ် (တာဝန်မရှိဘဲ ကုသိုလ်ရရန် ရည်ရွယ်၍ လှူသောအလှူ)မျိုးအတွက်ပါ သုံးနှုန်းထားကြောင်း တွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။

ဖိကဟ် (အစ္စလာမ်ဥပဒေ)ကျမ်း၌လည်း အထက်ပါကဲ့သို့ အလှူနှစ်မျိုးစလုံးအတွက် သုံးစွဲထား၏။ ထို့ပြင်ဟဒီးဆ်ကျမ်းတော်များ၌အထက်ပါ အလှူနှစ်မျိုးအပြင် လူတစ်ဦးအား ပြီးစွင်စွာ ပြောဆိုမှုနှင့် လူတစ်ဦး၏အခက်အခဲကိုကူညီပေးခြင်းစသည်တို့ကိုလည်းဆွဒ်ကဟ်ဟုကျယ်ကျယ်

ပြန်ပြန်သုံးထားကြောင်းတွေ့ရ၏။

ခိုင်ရားသ်။ ။ ဤစကားလုံးကို ကျွန်ုပ်တို့အသိုင်းအဝိုင်းတွင် ဖရတ်စ်နှင့်နဖီလ် ဆွဒ်ကဟ်အားလုံးကို ခြုံငုံ၍ သုံးလေ့ရှိကြသော်လည်း ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်နှင့် ဟဒီးဆ်တော်၌ နဖီလ်ဆွဒ်ကဟ်အတွက်သာ သုံးထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

(ဂ) အင်န်ဖားက်နှင့်

အိသွ်အားမ်။ ။ အင်န်ဖားက်၏လုံးချင်း အဓိပ္ပါယ်မှာ သုံးစွဲခြင်းဟုရ၍၊ အိသွ်အားမ်၏ အဓိပ္ပါယ်မှာထမင်းကျွေးခြင်း၊ အစားသောက်ပေးခြင်းဟုရ၏။ သို့သော် ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်နှင့် ဟဒီးဆ်တော်များ၌ အထက်၌တင်ပြခဲ့သော ဆွဒ်ကဟ်နည်းတူ ဖရတ်စ်၊ ဝါဂျိမ်အလ္လာနှင့်နဖီလ်အလ္လာအားလုံးအတွက် သုံးနှုန်းထားသည်။

(၁-ခ)အုရ်ရ်။ ။ ထွန်ယက်စိုက်ပျိုး၍ထွက်လာသော သီးနှံအပေါ်ထိုက်လာသောဇကားသ်ကို “အုရ်ရ်” ဟု ခေါ်သည်။ ထိုနည်းတူရောင်းဝယ်ဖောက်ကားသော ပစ္စည်းဥစ္စာအပေါ် ကောက်ခံသော ငွေကိုလည်း “အုရ်ရ်” ဟုခေါ်သည်။ ယင်းအုရ်ရ် ကိုပင် “ဇကားသ်” ဟူ၍လည်းခေါ်သည်။

(၁-ဂ) ခုမ်စ်။ ။ သုံးပန်းပစ္စည်းများအနက် “ဗိုင်သွလ်
မားလ်” (အစ္စလာမ်ဘဏ္ဍာ)အတွက် ၅ပုံ ပုံ ၁ပုံ
ထုတ် ရသောပစ္စည်းဥစ္စာများကိုခေါ်သည်။ (သို့မ
ဟုတ်) တွင်းထွက်ပစ္စည်းများအနက် ၅ပုံ ၁ပုံ ကို
ဆင်းရဲသားများအတွက် ကောက်ခံသော ပစ္စည်း
ဥစ္စာ ကိုခေါ်သည်။

(၁-ဃ) နိဆားဗ်။ ။ ဖိကဟ် (အစ္စလာမ်ဥပဒေ)၏
ဝေါဟာရ၌ ရှိရိအသ်တရားတော်က မည်မျှဥစ္စာ
ပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်လျှင် သူကြွယ်ဖြစ်သည်ဟု သတ်
မှတ်ထားသော ဥစ္စာပစ္စည်းပမာဏကို ခေါ်သည်။
ထိုမျှ ပိုင်ဆိုင်သူသည် ဧကားသ်ပေးဆောင်ရန်
ဖရတ်ဇ် (မပေးမနေရ)ဖြစ်သည်။ ဥပမာ-ငွေသား
နှင် တွက်လျှင် ငွေ ၅၂ ၁/၂တိုလာ(ငါးဆယ်နှစ်
တိုလာခွဲ)၊ သို့မဟုတ် ရွှေနှင် တွက်လျှင် ရွှေ ရ
၁/၂တိုလာ(ခုနစ်တိုလာခွဲ) (၅ကျပ်သား ၃ပဲ
၄ရွေး) (သို့မဟုတ်)ယင်းတို့၏ တန်ဖိုးနှင်ညှိမျှ
သောငွေစက္ကူ၊ သို့မဟုတ် ရောင်းဝယ်သောပစ္စည်း
များ။

မှတ်ချက်(၁)။ ။ စာရှုသူများသည် မိမိတို့အချိန်အခါ

၏ငွေပေါက်ဈေးကို အခြေခံ၍တွက်ချက်ရမည်ကို သတိထားစေလိုပါသည်။ ထပ်မံ၍ သတိပေးလိုသည်မှာ ကောင်းသ်ပေးရာ၌ ရွှေနှင့်ငွေကို အဓိကအခြေခံထားရပါသည်။ ရွှေနှင့်ငွေအနက် တန်ဘိုးနည်းရာကိုအခြေခံထား၍တွက်ရမည်။ တဖန် ရွှေဈေးငွေဈေးမှာ တည်ငြိမ်မှုမရှိဘဲ အမြဲပြောင်းလဲမှုရှိသည်အတွက် ကောင်းသ်ပေးမည့် အချိန်၏ ရွှေပေါက်ဈေး၊ ငွေပေါက်ဈေးကို စုံစမ်းရန် တာဝန်ရှိပါသည်။ ဤစာအုပ်၌ ဖော်ပြထားသော ဈေးနှုန်းကို ပုံသေမမှတ်ကြရန် သတိထားစေလိုပါသည်။

မှတ်ချက်(၂)။ ။ ဤစာအုပ် နေရာအနှံ့၌ “နှစ်ကုန်လျှင်” “နှစ်ဆန်းလျှင်” ဟုထပ်ခါတလဲလဲတွေ့ရပါမည်။ ထိုနှစ်သည် (ကမရ်)လကို အခြေခံတွက်ရသော (၁၂)လကို ဆိုလိုပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် (ရှမ်စီ)နေကိုအခြေခံသော (အင်္ဂလိပ်)နှစ်သည် လကိုအခြေခံသောနှစ်ထက် ကြီးသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ရှရီအသ် တရားတော်၏ ပညတ်တော်များ၌ ယင်းနှစ်ကို အခြေခံထားခြင်း မရှိချေ။

ဇနီးသား၏အကျိုးကြီးပုံ

အစ္စလာမ်၏မဏ္ဍိုင် ငါးပါးအနက် ဇနီးသားသည် လည်း မဏ္ဍိုင်တစ်ပါး ဖြစ်သည်။ ကုရ်အာန် ကျမ်းတော် မြတ်နေရာအနှံ့အပြား၌

اقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ

“နမာဇ်ကို ဆောက်တည်ကြ၊ ဇနီးသား ပေးဆောင်ကြ။”

وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ

“နမာဇ် ဆောက်တည်ကြသည်၊ ဇနီးသား ပေးဆောင်ကြ သည်။”

وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ

“နမာဇ်ဆောက်တည်ခြင်းနှင့် ဇနီးသားပေးဆောင်ခြင်း။”

ဟူ၍ အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ဖော်ပြထားကြောင်း တွေ့ရမည်ဖြစ် သည်။ ယင်းကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် အစ္စလာမ်၏ ၈ ရက်တာဝန်များအနက် နမာဇ်သည် ပထမတာဝန်ဖြစ်၍ ဇနီးသားသည် ဒုတိယတာဝန် ဖြစ်ကြောင်း သိနိုင်လေ သည်။

ကုရ်အာန် ကျမ်းတော်မြတ်၊ ဟဒီးဆ်တော်များနှင့် အိဂျ်မ အိအွမ္မသ်(ကဝိပညာရှင်များ၏ တစ်ညီတစ်ညွတ်တည်း ဆုံးဖြတ်ချက်)အရ “ဧကားသ် ပေးထိုက်သော စည်းကမ်း များနှင့်ညီညွတ်သူအပေါ် ဧကားသ် ပေးရန် ဖရတ်ခံရပြန် သည်။ ဧကားသ်ကို ဖရတ်ခံမဟုတ်ဟု ပြောဆိုယုံကြည် သူသည် မွတ်စ်လင်မ်မဟုတ်။ ဖရတ်ခံမဟုတ်ဟုဆိုပြောဆို ပြီးပေးရန်တာဝန်ရှိပါလျက်နှင့်မပေးသူသည်ဗာစီက်(ကြီး လေးသောအပြစ်ထိုက်သူ)ဖြစ်သည်” ဟုသိရသည်။

ဧကားသ်၏ သမိုင်း(ဧကားသ်၏ အစ)

ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်နှင့်ဟဒီးဆ်တော်များ ကိုထောက်ရှုလျှင်၊ နဗီတမန်တော်မြတ် (စွလ္လုလ္လာဟု အ လိုင်းဟိ ဝစလ္လမ်)မက္ကဟ်မြို့တော်၌ ရှိနေစဉ်မှာပင် အစ္စ လာမ်ဘာသာဝင်များနမာဇ်ဝတ်ပြုကြရန်အမိန့်တော်နှင့် အတူဧကားသ်ပေးကြရန်အမိန့်လည်းကျရောက်ခဲ့သည်ကို တွေ့ရှိရမည် ဖြစ်သည်။ မက္ကီစူရဟ်များကို လေ့လာလျှင် ဤအချက်ကို ထင်ရှားစွာ တွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။

သမ်စီရ်ပညာရှင်(ကုရ်အာန် ကျမ်းတော်မြတ် အ

လင်းပြကျမ်းရှင်)များအနက် ကျော်ကြားသော ပညာရှင် ဖြစ်သည့် အိမ်နေ့ကဆီးရ်က ယင်းအချက်ကို အကျယ်တဝင့် မိမိ၏အလင်းပြကျမ်း၌ ဖော်ပြထားပါသည်။

သို့သော် ဥစ္စာပစ္စည်းမည်မျှပိုင်ဆိုင်လျှင်ကောင်းသ်ထိုက်သည်ဆိုသော ပမာဏ၊ မည်မျှပေးရမည် ဟူသောအရေအတွက်၊ မည်သည့်နေရာ၌ သုံးရမည်ဟူသော သတ်မှတ်ချက်၊ မည်သို့ ကောက်ခံရမည်ဟူသော အသေးစိတ်လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများသည် နဗီတမန်တော်မြတ် (စူလ္လူလ္လာဟု အလိုင်းဟိ ဝစလ္လမ်) မဒီနဟ်ရွှေမြို့တော်သို့ ရွှေပြောင်းပြီးနောက်မှတစ်ဖြည်းဖြည်းချင်း အတည်ဖြစ်ခဲ့၏။ ဟိဂျရီ(၂)ခုနှစ်တွင် ဆွဒ်ကသွလ်ဖိသ်ရ် ဝါဂျိမ်ဖြစ်ခဲ့၏။ နောက်ပိုင်းတွင် မဒီနဟ်မြို့ရှိ အစ္စလာမ်အာဏာပိုင်များမှ ကောင်းသ်ကောက်ခံရေးအဖွဲ့၊ အွရှ်ရ်ကောက်ခံရေးအဖွဲ့ဟု စံနစ်တကျ သတ်မှတ်ကာ ကောင်းသ်နှင့် အွရှ်ရ်ကောက်ခံခဲ့၏။ ကောက်ခံ၍ ရရှိသောဥစ္စာကို “ဗိုင်းသွလ်မားလ်” အစ္စလာမ်ဘဏ္ဍာ၌ စုစည်းကာ၊ စံနစ်တကျ ဖုကရာ၊ မစာကီးန်(သူဆင်းရဲ)များအား ခွဲဝေပေးခဲ့လေ့ရှိ၏။

ကောင်းသ်သည် ဥစ္စာနှင့်ရင်း၍ပြုရသော အိဗာဒသ်(ခဝတ်မှု)တစ်ခု ဖြစ်သည်။ အစ္စလာမ်အစိုးရ ရှိသည်ဖြစ်စေ၊မရှိသည်ဖြစ်စေ၊ အစ္စလာမ်ဘဏ္ဍာတော်မှကောက်ခံရန် အစီအစဉ်ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ မရှိသည်ဖြစ်စေ၊ ချမ်းသာ

သူတိုင်းအပေါ် အခြေအနေတိုင်း၌ ပေးဆောင်ရန် တာဝန် တစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ ရှေးယခင်နဗီ တမန်တော်မြတ်များ၏ ရှိအသ်တရားတော်၌ နမာဇ်နည်းတူ ကောင်းသ်ပေးခြင်း သည်လည်းဖရတ်ခံဖြစ်ခဲ့၏။ သို့သော်ထိုစဉ်ကကောင်းသ် ငွေကို သူဆင်းရဲတို့အား ပေးပိုင်ခွင့်မရှိခဲ့၊ ကောက်ခံရရှိ လာသော ဥစ္စာများကို တစ်နေရာ၌ စုပုံထားလိုက်ရ၏။ ကောင်းကင်မှ လျှပ်စီးကျလာပြီး ယင်းပစ္စည်းများသည် ပြာကျ သွားလေ့ရှိသည်။ ဤသို့ ဖြစ်သွားခြင်းသည်ပင် ကောင်းသ်လက်ခံလိုက်ခြင်း၏ လက္ခဏာဖြစ်ခဲ့၏။

ကျွန်ုပ်တို့ အစ္စမ္မသ်များအဖို့ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် က မိမိကရုဏာတော်ဖြင့် ကောင်းသ်ကို သူဆင်းရဲတို့အား ပေးပိုင်ခွင့်ပြုထားပေသည်။ အကယ်၍ လူတိုင်းလူတိုင်း သည် မှန်ကန်တိကျစွာ ကောင်းသ်ပေးဆောင်၍ မှန်ကန်တိ ကျသောနေရာ၌အသုံးပြုလျှင် အိမာန်ရှင်များအတွင်း၊ ထ မင်းငတ်သူ၊ ဝတ်လစ်စားလစ်ဖြစ်နေသူ တစ်ဦးတစ်လေမျှ ပင် မရှိနိုင်ပေ။ ကောင်းသ်သည် အစ္စမ္မသ်အတွင်းရှိ သူဆင်း ရဲများ၏ အခက်အခဲများကို ဖြေရှင်းရန် အကောင်းဆုံး ဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်ဟုဆိုလျှင် မှားမည်မထင်။

ဇကူးသ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ပေါ့ဆမှု

သို့သော် ဝမ်းနည်းစရာအကြောင်းတစ်ခုမှာ အသိတရားခေါင်းပါးမှုကြောင့် များစွာသော မွတ်စ်လင်မ်များသည် ဇကူးသ်ပေးဆောင်ခြင်း မပြုကြ။ ပေးဆောင်ကြသူများမှာလည်း ဆင်းရဲသားများအား ပေးလိုက်လျှင် တာဝန်ကျေပြီဟုထင်ကြသည်။ အမှန်မှာကုန်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်၌ အိတ်ကပ်အတွင်းမှ ထုတ်၍ပေးရုံမျှသာမဟုတ်ဘဲ လိုက်တန်သူတို့ထံ အရောက်ပို့ ပေးခိုင်းထားသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့သတိမမူကြချေ။

“ اَتُوا الزَّكَاةَ ” ၏ အဓိပ္ပါယ်သည် ဇကူးသ်ထုတ်ကြဟူ၍မဟုတ်၊ ဇကူးသ် ပေးဆောင်ကြဟု အဓိပ္ပါယ်ရသည်။ ပေးဆောင်ခြင်းဟု ဆိုရာ၌ ထိုက်တန်သူအား ရောက်အောင်ပို့ပေးခြင်းကို ခေါ်သည်။ ဥပမာ-လူတစ်ယောက်က အခြားလူတစ်ယောက်ကို အကြွေးပေးစရာရှိသည်ဟုဆိုကြပါစို့။ ပေးရမည်သူသည် အိတ်ကပ်အတွင်းမှငွေကိုထုတ်၍ ပေးရမည်သူကိုမဟုတ်ဘဲ၊ တွေ့ရသူကို ထင်ရာစိုင်း၍ ပေးလိုက်လျှင် တာဝန်ကျေမည်မဟုတ်။ မြီရှင်ကိုရှာ၍ အပိုင်မပေးသရွေ့ တာဝန်မကျေနိုင် သကဲ့သို့

ဧကားသ်ငွေကိုလည်း ပေးထိုက်သူကိုရှာဖွေ၍ ပေးပို့ပေးမှသာလျှင်ပေးဆောင်ရာမည်၍၊ တာဝန်ကျေမည်ဖြစ်သည်။ သို့မဟုတ်ပါက တာဝန်ကျေမည်မဟုတ်ပေ။

ဧကားသ် ပေးဆောင်ကြသူများသည် ထိုက်တန်သူတို့အား ရှာဖွေခြင်းမပြုဘဲ၊ ဧကားသ်ငွေပေးချေ၍ မိမိကိုယ်ကိုတာဝန်ကျေပြီဟုပေါ့ဆ၍ နေတတ်သောကြောင့် ထိုက်တန်သူများသည် ကြိတ်မှိတ်ကာ ဆင်းရဲမှုဒဏ်ကိုအလူးအလိမ်ခံရ၍၊ မထိုက်တန်သူများက လက်ဝါးကြီးအုပ်လိုက်ကြသည်ကိုတွေ့မြင်နေရသည်။ ဤသည်ပေးဆောင်သူများ၏ပေါ့ဆမှုကြောင့်သာဖြစ်သည်။

ဧကားသ်ပေးဆောင်မှုမပြုလျှင် ထိုက်သင့်မည့်အပြစ်ဒဏ်

(၁)။ ။ ကုရ်အာန် ကျမ်းတော်မြတ် အစောင်(၁၀)၊ စူရဟ်(၉)၊ အာယသ်တော်(၃၄-၃၅)၌ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်မိန့်ကြားထားသည်မှာ---

وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝
 يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فُتَنُ لَوُي
 بِمَا كَانُوا يَكْنِزُونَ ۝ وَيُجَنَّبُهُمُ وَيُظْهِرُهُمُ
 هَذِهِ أَمْكَالُكُمْ لَا تُنْفِكُمْ فَذُوقُوا
 مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ۝ (سورة توبه آيت ٣٤ و ٣٥)

အဓိပ္ပါယ်--ထိုအပြင် အကြင်သူတို့သည် ရွှေ၊ ငွေ (ရတနာ)ပစ္စည်းများကို စုဆောင်းသိုမှီး၍ ထားရှိကြကုန်၏။ သို့ရာတွင် ထိုသူတို့သည် ၎င်း(ရွှေ၊ ငွေ၊ ရတနာများ)ကို အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏လမ်းတော်၌သုံးစွဲကြသည်မဟုတ်ပေ။ (အို နဗီတမန်တော်)အသင်သည် ထိုသူတို့အား နာကျင်ဖွယ်ဖြစ်သောပြစ်ဒဏ်ကို ခံကြရမည်အကြောင်း သတင်းကောင်း ပြောကြားပါလေ။

(ယင်းပြစ်ဒဏ်သည် ၎င်းတို့၌အကြင်နေ့တွင် ကျရောက်အံ့။) ထိုနေ့တွင်ယင်း ရွှေ၊ ငွေ(ရတနာများ)သည် 'ဂျဟန္နမ်' ငရဲမီးတွင် ဖုတ်မြိုက်ခြင်းခံရအံ့။ ထိုနောက်ထိုသူတို့၏နဖူးများ(သည်လည်းကောင်း)၊ ထိုသူတို့၏နံဘေးများ(သည်လည်းကောင်း)၊ ထိုသူတို့၏ကျောက်ကုန်းများ (သည်လည်းကောင်း) ယင်း(မီးဖုတ်ထားပြီးဖြစ်သော)ရွှေ ငွေဖြင့် တံဆိပ်ခတ်နှိပ်ခြင်

ကို ခံကြရလတ္တံ့။ (တစ်နည်း)ထို့နောက် ထိုသူတို့၏ နဖူး၊ နံဘေးနှင့် ထိုသူတို့၏ ကျောက်ကုန်းတို့သည် ယင်း(မီးဖုတ်ပြီးဖြစ်သော)ရွှေ၊ ငွေဖြင့် တံဆိပ်ခတ် နှိပ်ခြင်းကို ခံကြရလတ္တံ့။ (ထို့ပြင် ၎င်းတို့အားပြစ် ဒဏ်ပေးသော ‘မလာအိကဟ်’ ကောင်းကင်တမန် တို့က) “ဤကားအသင်တို့သည်မိမိတို့အဖို့သိုမှီးသိမ်း ဆည်း၍ ထားရှိခဲ့ကြသည့် ရတနာများပင်တည်း။ သို့ဖြစ်ပေရာ (ယခုသော်ကား)အသင်တို့သည် မိမိတို့ သိုမှီး သိမ်းဆည်းခြင်း (၏ပြစ်ဒဏ်)ကို မြည်းစမ်းကြ လေကုန်” (ဟု ပြောဆိုကြကုန်အံ့သတည်း)။

(ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်အလင်းပြကျမ်း-၁၀၊

စာမျက်နှာ-၂၄၅၊ ၂၄၆။)

(၂)။ ။နဗီတမန်တော်မြတ်(စွလ္လုလ္လာဟုအလိုင်းဟိဝ

စလ္လမ်)ကအမိန့်ရှိတော်မူသည်မှာ--

ما منع قوم الزكاة إلا ابتلاهم الله بالسنين

(جمع المفوائد ص ၁၂၃)

အဓိပ္ပါယ်-- ကောင်းသ် မထုတ်သောလူမျိုးကို အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်သည် ခေါင်းပါးမှု(ဝါ) အရေးကြီးသော အ သုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ၏ ဈေးကြီးမြင့်မှုဒဏ်၌ နစ် မွန်းစေတော်မူသည်။

(ဂျမ်အွလ်ဖဝါအိဒ်ကျမ်း၊ အတွဲ-၁၊ စာ-၁၄၃)

(၃)။နဗီတမန်တော်မြတ်(စွလ္လုလ္လာဟုအလိုင်းဟိဝစလ္လမ်)
၏အခြားမိန့်ကြားချက်တစ်ရပ်တွင်--

من اتاه الله مالا فلم يؤد زكواته
مثل له ماله يوم القيامة شجاعا
أقرع له زبيبتان يطوقه يوم القيامة
ثم يأخذ بلهزيمتيه يعني يشد قي
ثم يقول أنا مالك أنا كنزك
(بخارى شريف ١/ ١٨٥)

အဓိပ္ပါယ်- အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်က ပစ္စည်းဥစ္စာပေးထား
တော်မူသော သူတစ်ဦးသည် မိမိဥစ္စာပစ္စည်းများအ
နက်မှ ကောင်းသ် ပေးလှူခြင်းမရှိခဲ့လျှင်၊ ကိယာမသ်
နေ့၌ ထိုပစ္စည်းဥစ္စာများမှာ မျက်လုံးနှစ်ဘက်အထက်
တွင် အမဲစက်ကြီးများရှိသည်၊ ထိပ်ပြောင် မြွေဆိုး
ကြီးသဏ္ဌာန်နှင့် ရောက်လာပြီး ထိုသူ၏လည်ပင်းကို
ရစ်ပတ်လျက်၊ ထိုသူ့မေးရိုးနှစ်ဘက်ကိုကိုက်ပြီးလျှင်၊
ငါသည် သင်စုဆောင်းသိုမှီးထားသော ဥစ္စာပစ္စည်းပင်
ဖြစ်သည်ဟု ပြောဆိုပေလိမ့်မည်။

(ဗုခါရီကျမ်း၊ အတွဲ-၁၊ စာမျက်နှာ-၁၈၈)

(၄)။ ။ တမန်တော်မြတ်(စွလ္လလ္လာဟုအလိုင်းဟိဝစလ္လမ်) ၏အခြားအဆိုတစ်ရပ်၌ “နေ့စဉ်နံနက် ဖရစ်ရှ်သဟ် နှစ်ပါးသည် ကောင်းကင်မှဆင်း၍ တစ်ပါးက အို အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် ရက်ရောစွာ လူဒါန်းသူကို လူ ဒါန်းသော ဥစ္စာပစ္စည်း၏အစား ချီးမြှင့်တော်မူပါ’ အခြားတစ်ပါးက ‘အို အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် စေးနဲသူ ကို ဖျက်ဆီးမှု ချီးမြှင့်တော်မူပါ’ ဟု တောင်းဆိုကြ သည်” ကိုမိန့်ကြားထားတော်မူလေသည်။

(ဗုခါရီနှင့်မွတ်စ်လင်မ်ကျမ်း)

(၅)။ ။ တစ်ခါက နဗီတမန်တော်မြတ် (စွလ္လလ္လာဟု အလိုင်းဟိ ဝစလ္လမ်)သည် အမျိုးသမီးနှစ်ဦးအား ရွှေ လက်ကောက် ဝတ်ဆင်ထားသည်ကို မြင်တော်မူ၍ “အသင်မတို့ ဤလက်ကောက်များအတွက် ကောင်းသ် ပေးဆောင်ကြသလား ” ဟု မေးတော်မူရာ သူမတို့က “ဟင်၊ အင်း မပေးကြပါ ” ဟုဖြေကြသည်။ ထိုအခါ တမန်တော်မြတ် (စွလ္လလ္လာဟု အလိုင်းဟိဝစလ္လမ်)က “ဤလက်ကောက်အစား မီးနှင့်လုပ်ထားသော လက် ကောက်ကိုဝတ်ချင်ကြသလား” ဟုမေးရာ၊ သူမတို့က “မဝတ်ချင်ကြပါဘူး” ဟုလျှောက်ထားကြ၏။ ထိုအ ခါကိုယ်တော်မြတ်(စွလ္လလ္လာဟုအလိုင်းဟိဝစလ္လမ်)က

“ သို့ဖြစ်လျှင် ဒီလက်ကောက်များအတွက် ကောင်းသ်
ပေး ဆောင်ကြ ” ဟုမိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

(သိရိမိဇီကျမ်း)

(၆)။ ။ ကိယာမသ်နေ၌ အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်၏
အရ်ရှ်(ပလ္လင်တော်) အောက်တွင် ခိုလှုံခွင့်ရကြမည်
ခုနစ်မျိုးသောသူများတွင် မိမိ၏အခြားလက်ကပင် မ
သိအောင် တိုးတီးစွာလှူဒါန်းသူလည်း ပါဝင်ကြောင်း
နဗီတမန်တော်မြတ် (စုလ္လုလ္လာဟု အလိုင်းဟိဝစလ္လမ်)
က ဖော်ပြမိန့်ကြား တော်မူထား၏။

(ဗုခါရီကျမ်း)

မည်သို့သောဥစ္စာမျိုး၌လဲကားသ်
ပေးဆောင်ရန်ဖရဇ်ဖြစ်သနည်း။

အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် လူသားအပေါ် မလွှမ
အရ ဥစ္စာဒါနအနည်းငယ်သာသတ်မှတ်ထားကြောင်း ကို
ပဏာမအားဖြင့်သဘောပေါက်ထားသင့်သည်။

ဥစာတိုင်းအပေါ် ကောင်းသ်ပေးရန်မလို၊ ဟုတ်မှန်
လေ့ရှိသော ဥစ္စာများ၌သာ ကောင်းသ်ပေးရ၏။ တိုးပွား
လေ့ရှိသောဥစ္စာပစ္စည်းများမှာ---

(၁)။ ။ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားသောပစ္စည်း၊

(၂)။ ။ စားကျက်ပေါ် ကျက်စားသောတိရိစ္ဆာန်၊

(၃)။ ။ ရွှေ၊ ငွေ

စသည်များအပေါ်၌သာ ကောင်းသ်ပေးရ၏။

ရွှေနှင့် ငွေကို လက်ဝတ်လက်စားများပြုလုပ်၍
ဝတ်ဆင်သည် ဖြစ်စေ၊ အကောင်လိုက် မီးခံသေတ္တာအ
တွင်း နှစ်နှင့်ချီ၍ သိမ်းဆည်းထားသည်ဖြစ်စေ၊ အစ္စ
လာမ်တရားတော်က ၎င်းတို့ကို ရောင်းဝယ်ဖောက်ကား
သောအကြောင်းခံ၊ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားသော ကိရိယာ
ဟုပုံသေသတ်မှတ်ထားပါသည်။ ထို့ကြောင့် ရွှေနှင့် ငွေ
သည် မည်သည့်အခြေအနေ၌ မည်သည့်ပုံစံနှင့် ဖြစ်စေ
၎င်းအပေါ် ကောင်းသ်ပေးရန် ဖရတ်ခံဖြစ်သည်။

အထက်ပါ ပစ္စည်းဥစ္စာသုံးမျိုးအပြင် အိမ်၊ ခြံ၊
မြေ၊ ဆိုင်၊ အိုးခွက်ပုဂံ၊ စားပွဲကုလားထိုင်များနှင့် အခြား
အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ၊ စက်ရုံနှင့် စက်ရုံအတွင်းရှိ
စက်ကိရိယာများ၊ ကျောက်သံပတ္တမြားများသည် မည်မျှ
ပင်အဖိုးအကြီးစေကာမူ ၎င်းတို့အပေါ်၌ ကောင်းသ်ပေး
ရန်တာဝန်မရှိချေ။ သို့သော်ယခုတင်ပြခဲ့သောပစ္စည်းဥစ္စာ

များကို ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားမည်ဟု ရည်ရွယ်၍ ဝယ်ထားလျှင် အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းမဟုတ်တော့ဘဲ၊ ရောင်းဝယ်သောပစ္စည်း ဖြစ်သွားမည်ဖြစ်သောကြောင့် ယင်းအပေါ်၌ ဧကားသ်ပေးဆောင်ရလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။

ဧကားသ် ပေးဆောင်ရာ၌ သဘောပေါက်ထားရမည့် ဒုတိယအချက်တစ်ခုမှာ အထက်၌ တင်ပြခဲ့သော ပစ္စည်းဥစ္စာသုံးမျိုးကို ပိုင်လျှင်ပိုင်ချင်း ဧကားသ် တာဝန် မရှိသေးချေ။ ယင်းပိုင်ဆိုင်သော ပစ္စည်းဥစ္စာမှ လိုသလောက်ကို၊ အပြစ်မဖြစ်သောနေရာ၌ သုံးစွဲ၍၊ ပိုင်ဆိုင်သည့်နေ့မှ တစ်နှစ်ပြည့်သောနေ့ထိ ကျန်ရှိသော ပစ္စည်းဥစ္စာ၏ အပုံ(၄၀)၏(၁)ပုံ၊ တစ်နည်း (၂၅) ရာခိုင်နှုန်းကို ဧကားသ်အဖြစ်ပေး ဆောင်ရပါသည်။

ဤသည်ကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် ဧကားသ်သည် အခွန်ကဲ့သို့ဝင်ငွေအပေါ် ပေးရသည်မဟုတ်၊ သုံးစွဲ၍ ကျန်ရစ်ခဲ့သော အရင်းအနှီးအပေါ် ပေးရသော အလှူမျိုးဖြစ်သည်။ ကျန်ရစ်ခဲ့သော အရင်းအနှီးဟု ဆိုသော်လည်း ယင်းဥစ္စာပစ္စည်းအပေါ်မည်သည့်ချုပ်ချယ်မှုမျှမရှိ၊ ဆိုလိုသည်မှာ နှစ်မကုန်မီ ဤအရင်းအနှီးကို သုံးစွဲလိုက်လျှင် ဧကားသ်ပေးရန်မလိုပေ။

ဧကားသ် ထိုက်သော တစ်ခြားဥစ္စာပစ္စည်း တစ်မျိုးမှာ လယ်လုပ်၍ရသောမြေနှင့် ဥယျာဉ်ထွက်သီးနှံများ

လည်းရှိသေး၏။ သို့သော်ဤဥစ္စာပစ္စည်းများ၌ပေးရသော အလှူကို ဖုကဟာ (အစ္စလာမ်ဥပဒေပညာရှင်)များ၏ပေါ် ဟာရ၌ ‘ကေးသ်’ ဟုမခေါ်ဘဲ ‘အွရှ်ရ်’ ဟု ခေါ်သည်။ ထို့ကြောင့် ယင်းဥစ္စာပစ္စည်းနှင့်ဆိုင်သောအချက်အလက် များကို ကေးသ်၏ပညတ်ချက်များ ဟင်ပြပြီးနောက် “အွရှ်ရ်အကြောင်း”ဟူသောခေါင်းစဉ်အောက်၌ တင်ပြပါ မည်။

အထက်၌ တင်ပြခဲ့သောကေးသ်ထိုက်သောဥစ္စာ ပစ္စည်းသုံးမျိုးအနက် ဒုတိယအမျိုးအစားဖြစ်သော စား ကျက်ပေါ် ကျက်စားသော တိရိစ္ဆာန်များနှင့် သက်ဆိုင် သောပညတ်ချက်များကိုတင်ပြရန်လိုမည်မထင်၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံ၌ လူအနည်းစုကသာ မွေး မြူကြသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ဤစာအုပ်၌ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားသော ဥစ္စာ ပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်းသော ပညတ်ချက်များ၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ငွေ စက္ကူနှင့် စပ်လျဉ်းသော ပညတ်ချက်များကို တင်ပြပြီး အွရှ်ရ်နှင့်သက်ဆိုင်သော အမိန့်ပညတ်ချက်များကိုတင်ပြ ပါမည်။

ဤနေရာတွင် ထပ်ဆင့် သတိပေးလိုသည်မှာ အစ္စလာမ်တရားတော်က မည်သည့်ပစ္စည်းဥစ္စာများ၌ ကေးသ်ပေးရမည်ဟု သတ်မှတ်ထားသော်လည်း အောက်

ပါစည်းကမ်းချက်များနှင့်ကိုက်ညီမှသာလျှင် ပေးဆောင်ရမည်။ ယင်းစည်းကမ်းချက်များအနက် တစ်ချက်တစ်လေမျှပင် ပျက်ကွက်ပါက ၎င်းအပေါ်တွင်ပေးဆောင်ရန် တာဝန်မရှိချေ။

ဧကားသ်ထိုက်သော စည်းကမ်းချက်များ

---

(၁)။ ။ ဧကားသ်ပေးသူသည် မွတ်စ်လင်မ်ဖြစ်ရမည်။
ကာဖီရ်အပေါ် ဧကားသ်တာဝန်မရှိ။

(၂)။ ။အရွယ်ရောက်ပြီးသူဖြစ်ရမည်။ အရွယ်မရောက်သေးသော ကလေးအပေါ်၌ မည်မျှပင် ဥစ္စာပစ္စည်းရှိစေကာမူ ပေးရန်တာဝန်မရှိ၊ ၎င်းကလေးကိုယ်တိုင်က ပေးရန်တာဝန်မရှိသကဲ့သို့၊ ၎င်း၏အုပ်ထိန်းသူ အပေါ်၌လည်း တာဝန်မရှိ။

(ဟိဒါယတ်ကျမ်း)

(၃)။ ။အသိဉာဏ်ရှိသူဖြစ်ရမည်။ အမြဲရူးသွပ်နေသူ အပေါ် တာဝန်မရှိ။
(ရှာမီကျမ်း)

(၄)။ ။ လွတ်လပ်သူဖြစ်ရမည်။ ငွေဝယ်ကျွန် အပေါ်
တာဝန်မရှိ။

(၅)။ ။ မိမိပိုင် ပစ္စည်းဥစ္စာဖြစ်ရမည်။ ဥစ္စာရှိပြီးမိမိ
ပိုင်မဟုတ်လျှင် တာဝန်မရှိ။

(ဒွရ်ရီမုခ်သာရ်ကျမ်း၊ အတွဲ-၂)

(၆)။ ။ တရားတော်က သတ်မှတ်ထားသော စံနှုန်း
နှင့်အညီအမျှ ဥစ္စာရှိရမည်။ စံနှုန်းထက်နည်းနေလျှင်
တာဝန်မရှိ။ (စံနှုန်းကိုရှေ့တွင် အကျယ်တဝင့်ဖော်
ပြပါမည်)။

(၇)။ ။ယင်းဥစ္စာသည်အရေးကြီးလိုအပ်ချက်ထက် ပို
လျှံသောဥစ္စာဖြစ်ရမည်။ ထို့ကြောင့်လူ့ဘဝ၏ အ
ရေးကြီးလိုအပ်ချက်ဖြစ်သော နေအိမ်၊ ဝတ်ဆင်
ရန်အဝတ်အစား၊ သုံးစွဲသောအိုးခွက်ပုဂံ၊ စားပွဲ၊
ကုလားထိုင်၊ ဘီရို၊ စက်တီစုံ၊ အသုံးပြုနေသော
မော်တော်ကား၊ စသည်များအပေါ် ကောင်းသ်တာဝန်မရှိ။

(၈)။ ။ထိုဥစ္စာပစ္စည်းသည် မိမိထံတစ်နှစ်အပြည့်ရှိရ
မည်။ တစ်နှစ်မပြည့်မီ တာဝန်မရှိ။

(၉)။ ။ထိုဥစ္စာသည် (နာမီ)ဖြစ်ရမည်။ ဆိုလိုသည်မှာ တိုးပွားလေ့ရှိသော ဥစ္စာမျိုးဖြစ်ရမည်။ ဥပမာ-ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားနေသော ကုန်ဖြစ်ရမည်။ သို့မဟုတ် ရွှေ၊ ငွေ၊ ငွေစက္ကူ(သို့မဟုတ်)ကျက်စားသောတိရိစ္ဆာန်စသည် များဖြစ်ရမည်။ တိုးပွားလေ့မရှိသော ဥစ္စာဖြစ်လျှင်၊ လိုအပ်ချက်ထက် ပိုနေလျှင်လည်းကောင်း၊ တာဝန်မရှိ။ ဥပမာ- လူတစ်ဦး၌ အိမ်နှစ်လုံး သုံးလုံး ရှိလျှင်၊ (သို့မဟုတ်) ကားနှစ်စီး သုံးစီး ရှိလျှင်၊ (သို့မဟုတ်) အိုးခွက်ပုဂံအပိုရှိလျှင်၊ စားပွဲကုလားထိုင်အပိုရှိလျှင်၊ ယင်းဥစ္စာပစ္စည်းများ အပေါ်၌လည်း ကောင်းသ်ပေးရန်တာဝန်မရှိချေ။

အထက်ပါ စည်းကမ်းချက်များကို အသေးစိတ်ရှုစားလိုလျှင် “ဗဒါအိအွစ်ဆွနာအိအ်” နှင့်အခြားဖိကဟ်ကျမ်းများ၌ ရှုစားနိုင်ပါသည်။

ယခု ဆက်လက်၍ ကောင်းသ်ထိုက်သော ဥစ္စာများ၏ပညတ်တော်များကို အသေးစိတ်ဖော်ပြပါမည်။

ကောင်းသ်ထိုက်သော ဥစ္စာပစ္စည်းသုံးမျိုးရှိသည်။

(၁)။ ရွှေ၊ ငွေ၊

(၂)။ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားသော ဥစ္စာပစ္စည်း၊

(၃)။ စားကျက်ပေါ် ကျက်စားသောတိရိစ္ဆာန်။

ရွှေနှင့်ငွေ၏ပညတ်ချက်များ

(၁)။ ။ ရွှေ၏ဧကားသ် စံနှုန်းသည် (ရ ၁/၂)တိုလာ ခုနစ်တိုလာခွဲ (၅ကျပ်သား၊ ၃ပဲ၊ ၄ရွေး) ဖြစ်သည်။
ငွေ၏ဧကားသ် စံနှုန်းသည် (၅၂ ၁/၂)တိုလာ ငါး ဆယ်နှစ်တိုလာခွဲဖြစ်သည်။
သို့ဖြစ်၍ လူတစ်ဦးထံ ရွှေ(တစ်မျိုးတည်းသာ)ရ ၁/၂ တိုလာ (၅ကျပ်သား၊ ၃ပဲ၊ ၄ရွေး) (သို့မဟုတ်) ငွေ (တစ်မျိုးတည်းသာ)၅၂ ၁/၂ တိုလာရှိ၍ တစ်နှစ်တိ တိ ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ပါက၊ တစ်နှစ်ပြည့်သောနေ့တွင် ဧကားသ်ပေးရန် ဖရတ်ခံဖြစ်လာ၏။ (ရွှေနှင့်ငွေတစ်မျိုးတည်းကို သာပိုင်ဆိုင်သည့်)အထက် ပါအလေးချိန် ထက်လျော့နည်းနေလျှင် ဧကားသ် ပေးရန် တာဝန် မရှိ။ အထက်ပါအလေးချိန်ထက် ပိုနေလျှင်လည်း ဧကားသ်ပေးရမည်။

(ဟိဒါယတ်ကျမ်း၊ အတွဲ-၁)

(၂)။ ။ရွှေနှင့် ပြုလုပ်ထားသော လက်ဝတ်လက်စား၊ အိုးခွက်ပုဂံများ၊ဇာအနားများ၊ငွေနှင့်ပြုလုပ်ထားသော

လက်ဝတ်လက်စားများ၊အိုးခွက်ပုဂံများ၊ဇာအနားများ
အပေါ်၌လည်း ကောင်းသံပေးရန်တာဝန်ရှိသည်။ ယင်း
အရာများကို လက်ရှိအသုံးပြုနေ သည်ဖြစ်စေ၊ မီးခံ
သေတ္တာအတွင်း အနှစ်နှစ်အလလ သိမ်းဆည်းထား
သည်ဖြစ်စေအတူတူပင်ဖြစ်သည်။ ခြံ၍ဆိုရလျှင် ရွှေ၊
ငွေဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော အရာတိုင်းအပေါ် ကောင်းသံ
ပေးရန်ဖရတ်ဖြစ်သည်။ သို့သော်(အခြားရောင်းဝယ်
ဖောက်ကားသောပစ္စည်းနှင့် ငွေစက္ကူလုံးဝမရှိသူအဖို့)
အထက်ပါစံနှုန်းထက် လျော့နည်းနေလျှင် ကောင်းလံ
တာဝန်မရှိ။

(ဟိဒါယတ်ကျမ်း၊ အတွဲ-၁)

(၃)။ ။ရွှေနှင့်ငွေအစစ်မဖြစ်လျှင်၊ အခြားအရာတစ်မျိုး
မျိုးနှင့်ရောနေလျှင် လွှမ်းမိုးသောအရာကို အတည်ယူ
ရမည်။ ရွှေကလွှမ်းမိုးလျှင် ရွှေဟုသတ်မှတ်၍ ငွေက
လွှမ်းမိုးလျှင် ငွေဟုသတ်မှတ်ပြီး ကောင်းသံပေးရမည်။
ဥပမာ- ရွှေတစ်ကျပ်သား၌ ရွှေအစစ် ၃ပဲသာရှိပြီး
ကြေး၁၃ပဲရှိလျှင် ၄င်းကိုရွှေဟုမဆိုနိုင်။ ထို့ကြောင့်
(ယင်းအရာကို ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားရန် ရည်ရွယ်
ချက်မရှိလျှင်)ယင်းအရာအပေါ်ကောင်းသံပေးရန်မလို။

(၄)။ ။လူတစ်ဦးထံ ရွှေ ခုနစ်တိုလာခွဲ အပြည့်မရှိ၊ ငွေ
ငါးဆယ်နှစ်တိုလာခွဲလည်း အပြည့်မရှိ၊ ရွှေအနည်း
ငယ်နှင့်ငွေအနည်းငယ်စီသာရှိလျှင် ၎င်းတို့ကိုပေါက်
ဈေးဖြင့် တွက်ကြည့်ရမည်။ ၎င်းတို့နှစ်မျိုး၏တန်ဖိုး
သည် ငွေငါးဆယ်နှစ်တိုလာခွဲ၊ သို့မဟုတ် ရွှေခုနစ်
တိုလာခွဲ၊ ယင်းနှစ်မျိုးအနက် တန်ဖိုးနည်းရာ၏တန်
ဖိုးနှင့်ညီမျှလျှင် ကောင်းသ်ပေးရမည်။ အကယ်၍ ထို
မျှမရှိလျှင် ကောင်းသ်ပေးရန်မလို။

မှတ်ချက်။ ။ ရွှေခုနစ်တိုလာခွဲနှင့် ငွေငါးဆယ်နှစ်တိုလာ
ခွဲကို စံနှုန်းသတ်မှတ်ခြင်းဆိုသည်မှာ- ယင်းနှစ်မျိုး
အနက်ဈေးနည်းရာ တစ်မျိုး၏တန်ဖိုးနှင့် ညီမျှခြင်း
ကိုဆိုလို၏။ ဥပမာ- ယခုခေတ်အခါမျိုးတွင် ငွေဈေး
နည်းနေ၍ ငွေကိုစံနှုန်း သတ်မှတ်ရမည်။ နောင်နှစ်
တစ်ရာပြည့်သောအခါ ငွေဈေးများ၍ ရွှေဈေးနည်း
နေပါက ထိုအခါမျိုးတွင် ရွှေကိုစံနှုန်းအဖြစ် သတ်
မှတ်ရမည်။

(၅)။ ။လူတစ်ဦးသည် ငွေငါးဆယ်နှစ်တိုလာခွဲ သို့မ
ဟုတ် ထို့ထက်ပို၍ ပိုင်ဆိုင်ခဲ့၏။ နှစ်မကုန်မီ ထပ်၍
ငွေနှစ်တိုလာ၊ လေးတိုလာတိုးလာလျှင်၊ (သို့မဟုတ်)

ရွှေတစ်ဆယ်တိုလာ တိုးလာလျှင် ၎င်းတို့ကို သီးခြား
မတွက်ရ၊ အထက်ပါငွေ၏နှစ်ပြည့်လျှင် ယခုထပ်ဝင်
လာသော ရွှေနှင့်ငွေအပေါ်၌လည်း နှစ်ပြည့်ပြီးဟု
သတ်မှတ်ကာ၊ ယင်းအတွက်ပါ ကောင်းသံပေးရန်
ဖရတ်ခံဖြစ်သွားမည်။

(ဟိဒါယတ်ကျမ်း၊ အတွဲ-၁)

(၆)။ ။လူတစ်ဦးသည် ရွှေ ခုနစ်တိုလာခွဲသို့မဟုတ် ထို
ထက်ပို၍ ပိုင်ဆိုင်ခဲ့၏။ နှစ်မကုန်မီထပ်၍ ရွှေနှစ်တို
လာ၊ လေးတိုလာ တိုးလာလျှင်(သို့မဟုတ်) ငွေလေး
ဆယ်တိုလာတိုးလာလျှင် ၎င်းတို့ကို သီးခြားမတွက်
ရ။ အထက်ပါ ရွှေ၏နှစ်ပြည့်လျှင် ယခုထပ်ဝင်လာ
သောရွှေနှင့်ငွေအပေါ်၌လည်း နှစ်ပြည့်ပြီးဟု သတ်
မှတ်ကာ ယင်းအတွက်ပါ ကောင်းသံပေးရန် ဖရတ်ခံ
ဖြစ်သွားမည်။

(ဟိဒါယတ်ကျမ်း၊ အတွဲ-၁)

(၇)။ ။(ယခုခေတ်၌ ရွှေထက် ငွေဈေးနှုန်းနည်းနေ၍)လူ
တစ်ဦး၌ ငွေငါးဆယ်နှစ်တိုလာခွဲနှင့် ညီမျှသော ငွေ
စက္ကူရှိသည်၊ (သို့မဟုတ်) ထိုထက်ပို၍ရှိ၏။ (ကမရီ
နှစ်)အစ္စလာမ်ခုနှစ်ဖြင့် နှစ်မကုန်မီ တစ်ရက်နှစ်ရက်

အလိုတွင် ငွေထပ်မံရရှိပါက၊ ၎င်းကိုသီးခြားမတွက်
ရ၊ အထက်ပါငွေ၏နှစ်ပြည့်လျှင် ယခုဝင်လာသော
ငွေအပေါ်၌လည်း နှစ်ပြည့်ပြီဟု သတ်မှတ်ကာ၊ ယင်း
ငွေအတွက်ပါ ဧကားသ်ပေးရန်ဖရတ်ဇ် ဖြစ်သည်။

ခြုံ၍တင်ပြရလျှင် နှစ်အလယ်၌ ဥစ္စာပစ္စည်းတိုး
ပွားခြင်း၊ လျော့နည်းခြင်းဖြင့် ဧကားသ်အပေါ် မည်
သို့မျှ အကျိုးသက်ရောက်မှုမရှိ။ နှစ်ကုန်သောအခါ
လက်ကျန်ပစ္စည်းဥစ္စာ အားလုံးအပေါ် ဧကားသ်ပေးရ
မည်။ ဆိုကြပါစို့-လူတစ်ဦးသည် ငွေတစ်သောင်းငါး
ထောင်ကို တစ်နှစ်လုံး ပိုင်ဆိုင်ခဲ့၏။ သို့မဟုတ် ငွေ
ကျပ်တစ်သောင်းငါးထောင်နှင့် ညီမျှသော ရွှေသို့မ
ဟုတ် ငွေကိုပိုင်ဆိုင်ခဲ့၏။ သို့သော် နှစ်မကုန်မီ နှစ်
ရက်အလို သို့မဟုတ် တစ်ရက်အလို၌ ငွေကျပ်နှစ်
သောင်း သို့မဟုတ် ဤတန်ဖိုးနှင့်ညီမျှသော ရွှေ
သို့မဟုတ် ငွေကိုရရှိလိုက်ပါက ထိုသူသည် ငွေကျပ်
သုံးသောင်းငါးထောင်အပေါ် ဧကားသ် ပေးရလိမ့်
မည်။

(၈)။ ။ဝတ်ဆင်သော အဝတ်အစားသည် မည်မျှပင်တန်
ဖိုး ကြီးမားသော်လည်း ယင်းအဝတ်အစားအပေါ် ဧ
ကားသ်ပေးရန် တာဝန်မရှိ၊ သို့သော် ယင်းအဝတ်အ

စားအပေါ်၌ ရွှေနားငွေနားကွပ်ထားပါက ယင်းရွှေ
နှင့်ငွေကိုခန့်မှန်း၍ ၎င်းအတွက်ကောင်းသံပေးရန် တာ
ဝန်ရှိသည်။ ဥပမာ-မဖြူ၌ငွေရှစ်ဆယ်တိုလာရှိသည်၊
သူမအဝတ်အစား၌လည်း ငွေဆယ်တိုလာခန့် ကွပ်
ထားလျှင် မဖြူသည်ငွေ ကိုးဆယ်တိုလာအပေါ် ဧ
ကားသံပေးရန် ဖရတ်ခံတာဝန်ဖြစ်သည်။

(ဒွရ်ရိမ္မင်သာရ်ကျမ်း၊ ရှာမီကျမ်း)

လက်ငင်းငွေ၏ပညတ်ချက်

နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၌ သုံးစွဲနေသောငွေသည် ငွေဒင်္ဂါး
ဖြစ်စေ၊ ဘော်ဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော ဒင်္ဂါးဖြစ်စေ၊ စက္ကူ
ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည်ဖြစ်စေ၊ ယင်းသုံးစွဲနေသော လက်
ငင်းငွေအပေါ် (လတ်မှတ်ထားသော စံနှုန်းမျှရှိလျှင်) ဧ
ကားသံပေးရန် ဖရတ်ခံဖြစ်သည်။

(ရှာမီကျမ်း)

(၁)။ ။လူတစ်ဦးထံ ငွေငါးဆယ်နှစ်တိုလာခွဲ သို့မဟုတ်
ရွှေခုနစ်တိုလာခွဲ၏ တန်ဖိုးနှင့်ညီမျှသော လက်ငင်း

ငွေရှိပါက (ရွှေနှင့်ငွေလုံးဝမရှိသော်လည်း) ထိုသူအပေါ် ကောင်းသ်ပေးရန် ဖရတ်ခံဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လက်ငင်းငွေသည် ရွှေနှင့်ငွေ ကဲ့သို့ ခိုင်မာသောကြောင့် ၎င်းတို့၏ အမိန့်ပညတ်ချက်အတိုင်းဖြစ်သည်။

(ရှာမီကျမ်း)

(၂)။ ။လူတစ်ဦးထံလက်ငင်းပိုက်ဆံအနည်းငယ်၊ ရွှေအနည်းငယ်နှင့် ငွေအနည်းငယ်စီရှိ၏။ ဆိုလိုသည် မှာ ရွှေသည်ကောင်းသ်ထိုက်လောက်အောင် ခုနစ်တိုလာခွဲမရှိ၊ ငွေလည်း စံနှုန်းအတိုင်း ငါးဆယ်နှစ်တိုလာခွဲမရှိလျှင်၊ ထိုရွှေ၊ ငွေနှင့်လက်ငင်းပိုက်ဆံတို့ကိုပေါင်းလိုက်ပါက ငွေငါးဆယ်နှစ်တိုလာခွဲသို့မဟုတ် ရွှေခုနစ်တိုလာခွဲအနက် နည်းရာ၏တန်ဘိုးနှင့် ညီမျှနေပါက ကောင်းသ်ပေးရမည်။ ယင်းတန်ဘိုးထက် နည်းနေလျှင် မပေးရချေ။

(ဒွရ်ရီမွခ်သာရ်ကျမ်း)

မှတ်ချက်။ ။အထက်ပါကိစ္စကို ဥပမာများဖြင့်တင်ပြပါမည်။

ဥပမာ(က)---(ဆိုကြပါစို့)

ဟစ်ဂျီရီ၁၃၁၅ခုနှစ်

ရွှေဈေးတစ်ကျပ်သား = ၂၀၀၀ကျပ်

ငွေဈေးတစ်တိုလာ = ၁၀၀ကျပ်

တရားတော်၏ သတ်မှတ်ချက်စံနှုန်း-

ရွှေခုနစ်တိုလာခွဲ

ငွေငါးဆယ်နှစ်တိုလာခွဲ

ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံ၌ ရွှေကိုကျပ်သားနှင့်ရောင်းဝယ်ကြသဖြင့်
တိုလာကိုကျပ်သားဖွဲ့ရမည်။

ရွှေ ၃ ၁/၂တိုလာ = ၅ကျပ်သား ၃ပဲငှရွေး

ရွှေ ၅ကျပ် ၃ပဲငှရွေး x ၂၀၀၀ကျပ်နှုန်း = ၁၀၄၃၈

ငွေ ၅၂ ၁/၂တိုလာ x ၁၀၀ကျပ်နှုန်း = ၅၂၅၀

ယခုနှစ် ရွှေဈေးကြီးနေ၍ ငွေကိုစံနှုန်းထား၍တွက်ရ
မည်။

မောင်ညို၏ပိုင်ဆိုင်မှုစာရင်း-

ရွှေ ၁/၄ ကျပ်သား x ၂၀၀၀ကျပ်နှုန်း = ၅၀၀-၀၀

ငွေ ၈ တိုလာ x ၁၀၀ကျပ်နှုန်း = ၈၀၀-၀၀

ငွေလက်ငင်းရှိပမာဏ = ၂၀၀၀-၀၀

ဈေးဗန်းထဲ၌ရောင်းဝယ်သောပစ္စည်းဘိုး = ၄၀၀၀-၀၀

သူငယ်ချင်းထံမှရရန်ငွေတန်ဘိုး = ၂၀၀-၀၀

စုစုပေါင်းပိုင်ဆိုင်မှု = ၇၅၀၀-၀၀

မောင်ညိုသည်ငွေစံနှုန်း(၅၂ ၁/၂)တိုလာ၏ တန်ဘိုး

၅၂၅၀ကျပ်ထက်ပို၍ပိုင်ဆိုင်မှုရှိ၍ကောင်းသံပေးရမည်။

ကောင်းသ်သည်ငွေ(၄၀)ကျပ်လျှင်(၁)ကျပ်နှုန်းပေးရ၏။ ငွေတစ်ရာလျှင်နှစ်ကျပ်ခွဲနှုန်းပေးရ၏။

ထို့ကြောင့် မောင်ညိုသည် ၄င်း၏ပိုင်ဆိုင်မှု (ရ၅၀၀)ကျပ်အတွက် ၁၈ရကျပ်၅၀ပြားပေးရမည်။

ဥပမာ(ခ)---(ဆိုကြပါစို့)

ဟစ်ဂျီရီ ၁၂၂၀ ခုနှစ်

ရွှေဈေး တစ်ကျပ်သားလျှင် ၅၀၀ကျပ်

ငွေဈေး တစ်တိုလာလျှင် ၁၀၀၀ကျပ်

တရားတော်၏သတ်မှတ်ချက်စံနှုန်း-

ရွှေခုနစ်တိုလာခွဲ

ငွေငါးဆယ်နှစ်တိုလာခွဲ

ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံ၌ ရွှေကိုကျပ်သားနှင့် ရောင်းဝယ်ကြသဖြင့် တိုလာကို ကျပ်သားဖွဲ့ရမည်။

ရွှေ (ရ ၁/၂)တိုလာ = ၅ကျပ်သား၃ပဲငွေဈေး

ရွှေ ၅ကျပ်သား၃ပဲငွေဈေး * ၅၀၀ကျပ်နှုန်း = ၂၆၁၀

ငွေ (၅၂ ၁/၂)တိုလာ * ၁၀၀၀ကျပ်နှုန်း = ၅၂၅၀၀

ယခုနှစ်ငွေဈေးမြင့်နေ၍ရွှေကိုစုံနှုန်းထား၍တွက်ရမည်။

မနှင်းရီ၏ပိုင်ဆိုင်မှုစာရင်း

ရွှေ ၂ ကျပ်သား * ၅၀၀ကျပ်နှုန်း = ၁၀၀၀-၀၀

ငွေ ၁၀ တိုလာ * ၁၀၀၀ကျပ်နှုန်း = ၁၀၀၀၀-၀၀

ငွေလက်ငင်းရှိပမာဏ = ၅၀၀-၀၀
၁၁၅၀၀-၀၀

မောင်လေးအားအကြွေးပေးရမည်ငွေ -၁၀၀၀၀-၀၀

မိမိကိုယ်ပိုင်အဖြစ်ကျန်ရှိသောငွေ = ၁၅၀၀-၀၀

မနှင်းရီသည်ရွှေစံနှုန်း ၅ကျပ်သား ၃ပဲငွေရွေး၏တန်
 ဘိုး(၂၆၁၀)ကျပ်ကို မီလောက်အောင် ပိုင်ဆိုင်မှုမရှိသော
 ကြောင့် ကောင်းသံပေးရန်မလို။

ဥပမာ(ဂ)---(ဆိုကြပါစို့)

ဟစ်ဂျီရီ ၁၄၀၀ ခုနှစ်

ရွှေဈေး တစ်ကျပ်သား = ၁၀၀၀၀ကျပ်

ငွေဈေး တစ်တိုလာ = ၁၅၀ကျပ်

တရားတော်၏သတ်မှတ်ချက်စံနှုန်း-

ရွှေခုနစ်တိုလာခွဲ

ငွေငါးဆယ်နှစ်တိုလာခွဲ

ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံ၌ ရွှေကို ကျပ်သားနှင့် ရောင်းဝယ်
 ကြသဖြင့် တိုလာကို ကျပ်သားဖွဲ့ရမည်။

ရွှေခုနစ်တိုလာခွဲ = ၅ကျပ် ၃ပဲငွေရွေး

ရွှေ ၅ကျပ် ၃ပဲငွေရွေး ၁၀၀၀၀ကျပ်နှုန်း = ၅၂၁၈၈ကျပ်

ငွေငါးဆယ်နှစ်တိုလာခွဲ ၁၅၀ကျပ်နှုန်း = ၇၈၇၅ကျပ်

ယခုနှစ်ရွှေဈေးမြင့်နေ၍ငွေကိုစံနှုန်းထားပြီးတွက်ရမည်။

အီစာ၏ပိုင်ဆိုင်မှုစာရင်း-

ရွှေ ၅ကျပ်၃ရွေး	၁၀၀၀၀ကျပ်=၅၀၂၃၅-၀၀
ငွေ လက်ငင်းရှိပမာဏ	=၂၀၀၀၀-၀၀
အကိုထံမှရစရာငွေ	=၃၀၀၀၀-၀၀
ဈေးဗန်း၌ရှိပစ္စည်းတန်ဖိုး	=၂၀၀၀၀-၀၀
စုစုပေါင်းပိုင်ဆိုင်မှု	=၁၂၀၂၃၅-၀၀

အီစာသည် ငွေငါးဆယ်နှစ်တိုလာခဲ့၏ တန်ဖိုး (ရေရရှိ) ယက်ပို၍ပိုင်ဆိုင်သဖြင့် ဧကားသ်ပေးရမည်။

ငွေ(၄၀)ကျပ်လျှင်တစ်ကျပ်ပေးရမည်။ ငွေတစ်ရာလျှင်၂ကျပ်၅၀ပြားပေးရမည်။ အီစာသည်မိမိပိုင်ဆိုင်မှုအပေါ် စုစုပေါင်းဧကားသ်ငွေ(၃၀၀၆)ကျပ် ပေးရပါမည်။

ဥပမာ(ဃ)---(ဆိုကြပါစို့)

ဟစ်ဂျီရီ ၈၅၅ ခုနှစ်

ရွှေဈေးတစ်ကျပ်သား = ၈၀-၀၀

ငွေဈေးတစ်တိုလာ = ၁၂၀-၀၀

တရားတော်၏သတ်မှတ်ချက်စံနှုန်း-

ရွှေခုနစ်တိုလာခွဲ

ငွေငါးဆယ်နှစ်တိုလာခွဲ

ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံ၌ ရွှေကိုကျပ်သားဖြင့် ရောင်းဝယ်
ကြသဖြင့် တိုလာကို ကျပ်သားဖွဲ့ရမည်။

ရွှေခုနစ်တိုလာခွဲ = ၅ကျပ်၃ပဲ၄ရွေး

ရွှေ၅ကျပ်၃ပဲ၄ရွေး × ၈၀ကျပ်နှုန်း = ၄၁၈-၀၀

ငွေငါးဆယ်နှစ်တိုလာခွဲ × ၁၂၀ကျပ်နှုန်း = ၆၃၀၀-၀၀

ယခုနှစ်ငွေဈေးမြင့်နေ၍ရွှေကိုစံနှုန်းထားတွက်ရမည်။

ဖာသွံမဟ်၏ပိုင်ဆိုင်မှုစာရင်း-

ရွှေ ၂ကျပ်သား × ၈၀ကျပ်နှုန်း = ၁၆၀-၀၀

ငွေလက်ငင်း = ၃၀၀-၀၀

အဒေါ်ကိုချေးထားငွေ = ၁၀၀၀-၀၀

မိမိပိုင်ဆိုင်မှုအဖြစ်ကျန်ရှိငွေ = ၁၄၆၀-၀၀

ဖာသွံမဟ်သည် ရွှေခုနစ်တိုလာခွဲ၏တန်ဖိုး (၄၁၈)

ထက်ပို၍ပိုင်ဆိုင်သဖြင့် ကောင်းသ်ပေးရမည်။

ငွေ(၄၀)ကျပ်လျှင်တစ်ကျပ်နှုန်း ငွေတစ်ရာလျှင်

၂ကျပ်၅၀ပြားကောင်းသ်ပေးရမည်။ဤနှုန်းအရဖာသွံမဟ်

သည်မိမိပိုင်ဆိုင်မှုအပေါ် ၃၆ကျပ်၅၀ပြားပေးရပါမည်။

ဥပမာ(c)---(ဆိုကြပါစို့)

ဟစ်ဂျီရီ ၁၄၁၃ ခုနှစ်

ရွှေဈေးတစ်ကျပ်သား = ၂၅၀၀၀ကျပ်

ငွေဈေးတစ်တိုလာ = ၂၅၀ကျပ်

တရားတော်၏သတ်မှတ်ချက်စံနှုန်း-

ရွှေခုနစ်တိုလာခွဲ

ငွေငါးဆယ်နှစ်တိုလာခွဲ

ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံ၌ ရွှေကိုကျပ်သားဖြင့် ရောင်းဝယ်
ကြသဖြင့် တိုလာကို ကျပ်သားဖွဲ့ရမည်။

ရွှေခုနစ်တိုလာခွဲ = ၅ကျပ်၃ပဲငှရွေး

ရွှေ ၅ကျပ်၃ပဲငှရွေး × ၂၅၀၀၀ကျပ်နှုန်း = ၁၃၀၄၆၈-၈၅

ငွေငါးဆယ်နှစ်တိုလာခွဲ × ၂၅၀ကျပ်နှုန်း = ၁၃၁၂၅

ယခုနှစ်ရွှေဈေးမြင့်နေ၍ငွေကိုစံနှုန်းထားတွက်ရမည်။

ယူစွမ်း၏ပိုင်ဆိုင်မှုစာရင်း-

မိမိပိုင်စတိုးဆိုင်မှရောင်းဝယ်ပစ္စည်းတန်ဖိုး = ၂၀၀၀၀၀၀

ရွှေ ၁၅ကျပ်သား × ၂၅၀၀၀ကျပ်နှုန်း = ၃၇၅၀၀၀

ငွေလက်ငင်းရှိပမာဏ = ၂၂၀၀၀၀၀

စုစုပေါင်းငွေပမာဏ = ၄၅၇၅၀၀၀

ကုမ္ပဏီတစ်ခုကိုပေးရန်အကြွေး - ၄၀၀၀၀၀၀

မိမိပိုင်ဆိုင်မှုအဖြစ်ကျန်ရှိငွေ = ၅၇၅၀၀၀

ယူစွမ်းသည် ငွေငါးဆယ်နှစ်တိုလာခွဲ၏ တန်ဖိုး

(၁၃၁၂၅)ထက်ပို၍ပိုင်ဆိုင်မှုရှိသဖြင့်ကောင်းသံပေးရမည်။
ငွေ(၄၀)ကျပ်လျှင် တစ်ကျပ်၊ ငွေတစ်ရာလျှင် ၂ကျပ်၅၀
ပြားနှုန်းကောင်းသံ ပေးရမည်။ ဤနှုန်းအရ ယူစွမ်းသည်
မိမိပိုင်ဆိုင်မှုအပေါ် (၁၄၃ရ၅)ကောင်းသံပေးရမည်။

ဥပမာ(စ)---(ဆိုကြပါစို့)

ဟစ်ဂျီရီ ၁၄၁၄ ခုနှစ်

ရွှေဈေးတစ်ကျပ်သား = ၂၆၀၀၀ကျပ်

ငွေဈေးတစ်တိုလာ = ၂၆၀ကျပ်

တရားတော်၏သတ်မှတ်ချက်စံနှုန်း-

ရွှေခုနစ်တိုလာခွဲ

ငွေငါးဆယ်နှစ်တိုလာခွဲ

ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံ၌ ရွှေကိုကျပ်သားဖြင့် ရောင်းဝယ်
ကြသဖြင့် တိုလာကို ကျပ်သားဖွဲ့ရမည်။

ရွှေခုနစ်တိုလာခွဲ = ၅ကျပ်၃ပဲငွေဈေး

ရွှေ၅ကျပ်၃ပဲငွေဈေး × ၂၆၀၀၀ကျပ်နှုန်း = ၁၃၅၆၈၅-၅၀

ငွေငါးဆယ်နှစ်တိုလာခွဲ × ၂၆၀ကျပ်နှုန်း = ၁၃၆၅၀

ယခုနှစ်ရွှေဈေးမြင့်နေ၍ငွေကိုစံနှုန်းထား၍တွက်ရမည်။

အိမ်ရာဟီးမ်၏ပိုင်ဆိုင်မှုစာရင်း-

ကွမ်းယာရောင်းဗန်းပေါ်ရှိပစ္စည်းတန်ဘိုး	= ၆၀၀၀-၀၀
ငွေလက်ငင်းရှိပမာဏ	= ၂၉၃၆-၀၀
ဖာရူးကံထံမှရရန်ငွေ	= ၅၄၂၈-၀၀
ရွှေ ၁/၄ကျပ်သား * ၂၆၀၀၀ကျပ်နှုန်း	= ၆၅၀၀-၀၀
စုစုပေါင်းငွေပမာဏ	= ၂၀၈၆၄-၀၀
အဟိမဒ်ကိုပေးရန်အကြွေးငွေ	- ၈၀၀၀-၀၀
မိမိပိုင်ဆိုင်မှုအဖြစ်ကျန်ရှိငွေ	= ၁၃၈၆၄-၀၀

အိမ်ရာဟီးမ်သည် ငွေငါးဆယ်နှစ်တိုလာခွဲ၏ တန်ဘိုး(၁၃၆၅၀)ထက်သိသီလေး ပို၍ပိုင်ဆိုင်မှုရှိသဖြင့် ဧကားသ်ပေးရမည်။ ငွေ(၄၀)ကျပ်လျှင် တစ်ကျပ် ပေးရမည်၊ ငွေတစ်ရာလျှင် ၂ကျပ်၅၀ပြားနှုန်းဧကားသ် ပေးရမည်။ ဤနှုန်းအရ အိမ်ရာဟီးမ်သည် မိမိပိုင်ဆိုင်မှုအပေါ် (၃၄၆ကျပ်၆၀ပြား)ဧကားသ်ပေးရပါမည်။

ဥပမာ(ဆ)---(ဆိုကြပါစို့)

ဟစ်ဂျီရီ ၁၄၁၅ ခုနှစ်

ရွှေဈေး တစ်ကျပ်သား = ၂၈၀၀၀ကျပ်

ငွေဈေး တစ်တိုလာ = ၂၈၅ကျပ်

တရားတော်၏သတ်မှတ်ချက်စံနှုန်း-

ရွှေခုနစ်တိုလာခွဲ

ငွေငါးဆယ်နှစ်တိုလာခွဲ

ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံ၌ ရွှေကိုကျပ်သားဖြင့် ရောင်းဝယ်
ကြသဖြင့် တိုလာကို ကျပ်သားဖွဲ့ရမည်။

ရွှေခုနစ်တိုလာခွဲ = ၅ကျပ်သား ၃ပဲငှရွေး

၅ကျပ် ၃ပဲငှရွေး × ၂၈၀၀၀ကျပ်နှုန်း = ၁၄၀၉၀၆-၂၅

ငွေငါးဆယ်နှစ်တိုလာခွဲ × ၂၈၅ကျပ်နှုန်း = ၁၄၄၃၇-၅၀

ယခုနှစ်ရွှေဈေးမြင့်နေ၍ငွေကိုစံနှုန်းထား၍တွက်ရမည်။

အဗ္ဗန္ဒုလ္လာဟ်၏ပိုင်ဆိုင်မှုစာရင်း-

ဆိုင်ပေါ်ရှိပစ္စည်းတန်ဖိုး = ၂၀၀၀၀-၀၀

ငွေလက်ငင်းရှိပမာဏ = ၂၃၁၁-၀၀

ရွှေ ၁/၂ကျပ်သား × ၂၈၀၀၀ = ၁၃၅၀၀-၀၀

ဆိုင်အတွက်စပေါ်တင်ထားငွေ = ၅၀၀၀၀-၀၀

စုစုပေါင်းပိုင်ဆိုင်မှု = ၈၅၈၁၁-၀၀

မူဆာကိုပေးရန် - ၅၀၀၀၀-၀၀

မိမိပိုင်ဆိုင်မှုအဖြစ်ကျန်ငွေ = ၃၅၈၁၁-၀၀

အဗ္ဗန္ဒုလ္လာဟ်သည် ငွေငါးဆယ်နှစ်တိုလာခွဲ၏ တန်ဖိုး

(၁၄၄၃၇ကျပ်၅၀ပြား)မျှ ပိုင်ဆိုင်မှုမရှိ၍ ကောင်းသ်ပေးရန်

မလို။

(၃)။ ။လူတစ်ဦး၌ ရွှေတစ်ကျပ်သားရှိ၏။ ယင်းအပြင် ငွေလည်းမရှိ၊ လက်ငင်းငွေတစ်ကျပ်မျှပင်မရှိလျှင် ထိုသူသည် ဇကားပေးရန်မလို၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ရွှေချည်းသာရှိလျှင်၊ သို့မဟုတ် ငွေချည်းသာရှိလျှင် အလေးချိန်ကို စံနှုန်းထားရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ (ရွှေရှိ၍ငွေလက်ငင်း တစ်ကျပ်ပင်မရှိသူဟူ၍ မရှိနိုင်၊ ရွှေတစ်ကျပ်သားနှင့်အတူ ငွေလက်ငင်း တစ်ကျပ်ရှိလျှင်နှစ်မျိုးပေါင်းကာဇကားသ်ပေးရလိမ့်မည်။)

(၄)။ ။လူတစ်ဦး၌ ငွေသုံးသောင်းရှိ၏။ နှစ်မကုန်မီ ငွေနှစ်သောင်းထပ်မံ ဝင်လာလျှင်၊ နှစ်ကုန်သောအခါ ငွေငါးသောင်းအတွက် ဇကားသ်ပေးရမည်။ နောက်မှဝင်လာသောငွေနှစ်သောင်းကိုသီးခြားမခွဲဘဲ ငွေငါးသောင်းစလုံးအပေါ် နှစ်ကုန်ပြီးဟုတွက်ရမည်။

(ဟိဒါယတ်ကျမ်း)

ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားသော

ပစ္စည်း၏ပညပ်ချက်

ရောင်းဝယ် ဖောက်ကားသော ပစ္စည်းဆိုသည်မှာ
ဈေးပိုရလျှင်ပြန်ရောင်းမည်ဟု ရည်စူး၍ ဝယ်ထားသော
ပစ္စည်းကိုခေါ်သည်။

ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားသောပစ္စည်း၏စံနှုန်းသည်
ငွေလက်ငင်း၏စံနှုန်းအတိုင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဆိုလိုသည်မှာ
ယင်းပစ္စည်းအားလုံး၏ တန်ဖိုးသည် ငွေငါးဆယ်နှစ်တို
လာခွဲ(သို့မဟုတ်) ရွှေခုနစ်တိုလာခွဲ (ယင်းနှစ်မျိုးအနက်
နည်းရာ)၏ တန်ဖိုးနှင့်ညီမျှလျှင် (သို့မဟုတ်) ပိုခဲလျှင်
တစ်နှစ်ပြည့်သောအခါ ထိုပစ္စည်းအား လုံး၏တန်ဖိုးကို
တွက်ချက်၍အပုံလေးဆယ် ပုံတစ်ပုံပေးရန် ဖရတ်ဖြစ်
သည်။

(ရှာမီကျမ်း)

(၁)။ ။ရွှေ၊ငွေနှင့်ငွေစက္ကူအပြင် ကျန်ပစ္စည်းများဖြစ်သော
ကျောက်သံပတ္တမြား၊ ကျောက်စိမ်း၊ သံ၊ ကြေးနီ၊ကြေး
ဝါ၊ ဘော်၊ သံမဏိ၊ ပလက်တီနမ် စသည်များနှင့် ဤ
အရာများဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော အိုး၊ ခွက်၊ ပုဂံ၊ အ
ဝတ်အထည်၊ ဖိနပ်၊ စားပွဲ၊ ကုလားထိုင်၊ရေခဲသေတ္တာ၊
အဝတ်လျှော်စက်၊ တယ်လီဖုန်း၊ ကြိုးမဲ့ဖုံး၊ ဖက်စ်၊
ကွန်ပျူတာ၊ မော်တော်ကား၊ မော်တော်ဆိုက်ကယ်၊
အဲယားကောက်နှင့် အခြား အသုံးအဆောင် များသည်

ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားရန် ဝယ်ထား၍ ကောင်းသ်၏စံ
နှုန်းမျှရှိလျှင်တစ်နှစ်ပြည့်သောအခါ ကောင်းသ်ပေးရန်
ဖရတ်ခံဖြစ်သည်။ ထိုအရာများသည် မည်မျှပင် တန်
ဘိုးကြီးမား၍အကြောင်းမဲ့ပစ်ထားလျှင်လည်း နှစ်စဉ်
ကောင်းသ်ပေးရမည်သာဖြစ်သည်။ ရောင်းဝယ်ဖောက်
ကားရန်မဟုတ်ဘဲ သုံးစွဲရန် ဝယ်ထားလျှင် ကောင်းသ်
ပေးရန်မလို၊ ထိုအရာများသည် မည်မျှပင် တန်ဘိုး
ကြီးမား၍ အကြောင်းမဲ့ပစ်ထားလျှင်လည်း ကောင်းသ်
ပေးရန်မလို။

(ဒွရရီမွခ်သာရ်ကျမ်းအတွဲ-၂)

(၂)။ ။ ရှေ့နှင့်ငွေမှလွဲ၍ အခြားပစ္စည်းတစ်ခုခုအားအသုံး
ပြုရန်ဝယ်ခဲ့၏။ အတန်ကြာမှ ရောင်းချင်စိတ်ပေါ်
လာ၍ရောင်းမည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သို့သော်ဝယ်
သူမပေါ်၍ မရောင်းဖြစ်ပဲ နှစ်ပြည့်သွားလျှင် ယင်း
ပစ္စည်းအပေါ်ကောင်းသ်ပေးရန်မလို၊ အဘယ်ကြောင့်ဆို
သော် ပစ္စည်းတစ်ခုသည် ရောင်းဝယ်သောပစ္စည်းဖြစ်
မဖြစ်ကို ဝယ်ယူသောအခါက ရည်ရွယ်ချက်ပေါ်မူ
တည်၏။ ဤပစ္စည်းကို ဝယ်ယူစဉ်က ရောင်းရန်ရည်
ရွယ်၍ ဝယ်ခဲ့သည်မဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် ဤပစ္စည်း
သည် ရောင်းကုန်စာရင်း၌မပါ၊ ယင်းပစ္စည်းကိုစတင်

ရောင်းလိုက်ပါက ကိုအချိန်မှစ၍ ရောင်းဝယ်သော ပစ္စည်းဖြစ်သွားပြီး နှစ်ပြည့်သည်အထိ ထိုပစ္စည်းအ နက်ကျန်ရှိလျှင် ဧကားသ်စာရင်း၌ ယင်းပစ္စည်းကိုပါ ထည့်သွင်းရေ တွက်ရန်ဖရတ်ခံဖြစ်သွားမည်။

(ဟိဒါယဟ်ကျမ်း)

(၃)။ ။ဆို၍ အသုံးပြုသောဘီဒို၊ စားပွဲ၊ ကုလားထိုင်၊ ရေခဲသေတ္တာ၊ ပန်ကာ၊ အဲယာကော်န့်၊ တယ်လီဖုန်း၊ ဖက်စ်၊ ကွန်ပျူတာနှင့် အခြားအသုံးအဆောင်များအ ပေါ်ဧကားသ်ပေးရန် တာဝန်မရှိ၊ အဘယ်ကြောင့်ဆို သော် ယင်းပစ္စည်းများသည် ရောင်းဝယ်ဖောက်ကား သောပစ္စည်းများမဟုတ်၊ သို့သော် အကယ်၍ လူတစ် ဦးက စားပွဲ၊ ကုလားထိုင်၊ ရေခဲသေတ္တာ၊ အဲယာ ကော်န့်များကိုရောင်းဝယ်ရန်ထားလျှင်၊ ထိုအခါယင်း ပစ္စည်းများသည် အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းများမဟုတ် ဘဲရောင်းဝယ်သောပစ္စည်းများဖြစ်သောကြောင့် ယင်း ပစ္စည်းများအပေါ် ဧကားသ်ပေးရန် တာဝန်ရှိမည်ဖြစ် သည်။

(ဒွရ်ရီမွခ်သာရ်ကျမ်းအတွဲ-၂)

(၄)။ ။ လူတစ်ဦး၌ တိုက်ခန်းအမြောက်အမြားရှိ၍ ယင်း

တိုက်ခန်းများ၌လူအငါးချထားလျှင်၊ တိုက်ခန်းသည် မည်မျှပင် တန်ဘိုးရှိစေကာမူ ယင်းတန်ဘိုးအပေါ် ဧကားသ်ပေးရန်မလို၊ သို့သော် ယင်းတိုက်ခန်းမှရရှိသောလခသည်နှစ်ပြည့်သောအခါဧကားသ်၏စံနှုန်းမျှ ကျန်ရှိနေလျှင် ယင်းငွေမှ ဧကားသ်ပေးရန် အရေးကြီး၏။

ထိုနည်းတူလူတစ်ယောက်ကငါးရမ်းမည်ဟုရည်ရွယ်၍ သောင်းနှင့်သိန်းနှင့်ချီကာ အိုး၊ ခွက်၊ ပုဂံ၊ စားပွဲ၊ ကုလားထိုင်များ (သို့မဟုတ်) စက်ဘီးများ၊ (သို့မဟုတ်) မော်တော်ကားများ ဝယ်၍ငှားလျှင်၊ (သို့မဟုတ်)အငှားဆွဲလျှင်လည်းထိုပစ္စည်းများ၏တန်ဘိုးအပေါ် ဧကားသ် ပေးရန်မလို၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အငှားချထားမှုကြောင့်ကုန်ပစ္စည်းသည် ရောင်းဝယ်သောပစ္စည်း မဟုတ်သောကြောင့် ယင်း၏တန်ဘိုးအပေါ်ဧကားသ်ပေးရန်တာဝန်မရှိ၊ သို့သော် နှစ်ပြည့်လျှင် ငှား၍ရသောငွေသည် ရွှေသို့မဟုတ်ငွေ၏သတ်မှတ်ထားသောစံနှုန်းမျှရှိလျှင်ယင်းငွေအပေါ်ဧကားသ်ပေးရန်ဖရစ် တာဝန်ဖြစ်သည်။

(ဟိဒါယဟ်ကျမ်းနှင့်ကာဇီခါန်းကျမ်း)

(၅)။ ။ပုံနှိပ်စက်၊ စက်ရုံအတွင်းရှိ စက်ယန္တရားများသည် လည်း ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားသောပစ္စည်းများမဟုတ် ကြသဖြင့် ယင်းတို့၏တန်ဖိုးအပေါ်ကောင်းသ်ပေးရန် တာဝန်မရှိ။

သို့သော် အကယ်၍ ယင်းစက်၊ ယန္တရားများကို ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားရန်ရည်ရွယ်၍ဝယ်ခဲ့လျှင်ယင်း တို့၏တန်ဖိုးအပေါ် ကောင်းသ်ပေးရန်ဖရတ်ဖြစ်၏။ ဤနည်းပင်၊ စက်ချုပ်သမားများ၏စက်၊ အဝတ်လျှော် စက်နှင့်အခြားစက်ကရိယာများ၏အမိန့်သည်လည်း အထက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

(ဒွရ်ရီမွခ်သာရ်ကျမ်းနှင့်ရှာမီကျမ်း)

(၆)။ ။စက်ရုံ၊ အလုပ်ရုံများအတွင်းရှိ စက်ယန္တရားများ၏ တန်ဖိုးအပေါ်ကောင်းသ်ပေးရန်တာဝန်မရှိသော်လည်း ယင်းယန္တရားများမှ ထွက်လာသော ကုန်ပစ္စည်းများ အပေါ် ကောင်းသ်ပေးရမည်ဖြစ်သည်။

ထိုနည်းတူကုန်ချောထုတ်ရန်စုဆောင်းထားသော ကုန်ကြမ်းများအပေါ်၌လည်း ကောင်းသ် ပေးရန်တာဝန်ရှိသည်။ ကုန်ကြမ်းနှင့်ကုန်ချော၏ တန်ဖိုးကို ပေါင်း၍ ၂၅ရာခိုင်နှုန်းကောင်းသ်ပေးရန် ဖရတ်ဖြစ် သည်။

(ဒွရ်ရီမွခ်သာရ်နှင့်ရှာမီကျမ်း)

(၇)။ ။စက်ရုံ၊ ကုမ္ပဏီနှင့် အစုစပ်လုပ်ငန်းများသို့ ထည့်ဝင်ငွေများအပေါ်၌လည်းနှစ်ပြည့်သောအခါကောင်းသ်ဖရတ်ခံဖြစ်သည်။ (ဒွရ်ရီမွန်သာရ်နှင့်ရှာမီကျမ်း)

မြီစားအပေါ်မည်သည့်အခါ ဇကားသ်ပေးရန် တာဝန်ရှိ၍ မည်သည့်အခါ တာဝန်မရှိခြင်း

---

(၁)။ ။ဥပမာဆိုကြပါစို့၊ ရွှေဈေး တစ်ကျပ်သားလျှင် ၂၅၀၀၀ကျပ် ပေါက်ဈေးရှိ၍ ငွေတစ်တိုလာလျှင် ၂၅၀ကျပ်ပေါက်ဈေးရှိသောခေတ်၌၊ လူတစ်ဦးထံငွေ ၁၅၀၀၀ကျပ် ရှိသော်လည်း ထိုမျှအကြွေးလည်း ပေးစရာရှိလျှင်ယင်းငွေကို တစ်နှစ်ပတ်လုံး ပိုင်ဆိုင်နေသော်လည်း ထိုသူသည် ဇကားသ်ပေးရန် တာဝန်မရှိ၊ အကယ်၍ ၁၅၀၀၀ကျပ်ရှိသောသူသည် ငွေ၁၀၀၀၀ကျပ်သာ အကြွေးပေးစရာ ရှိလျှင်လည်း ဇကားသ်ပေးရန် တာဝန်မရှိ၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် တစ်သောင်းနှုတ်လိုက်လျှင်ငါးထောင်သာကျန်မည်ဖြစ်ပြီး

ထိုငါးထောင်သည် ယခုခေတ် ဟစ်ဂျရီ ၁၄၁၄ခုနှစ်
ပေါက်ဈေးအရ ငွေငါးဆယ်နှစ်တိုလာခွဲ နှင့် ရွှေခုနစ်
တိုလာခွဲ၏တန်ဘိုးထက် နည်းနေ၍ဖြစ်သည်။

(ဟိဒါယဟ်ကျမ်းအတွဲ-၁)

(၂)။ ။(ပညတ်ချက်-၁-ပါရွှေနှင့်ငွေ၏ပေါက်ဈေးကိုအ
ခြေခံ၍)---

အကယ်၍လူတစ်ဦး၌ ငွေသုံးသောင်းရှိ၍တစ်သောင်း
ငါးထောင် အကြွေးပေးစရာရှိလျှင် ကျန်တစ်သောင်း
ငါးထောင်သည် ငွေငါးဆယ်နှစ်တိုလာခွဲ၏ တန်ဘိုး
နှင့်ကျော်လွန်နေသောကြောင့် ယင်း တစ်သောင်းငါး
ထောင်အပေါ် ကောင်းသ်ပေးရန် ဖရတ်ဇ်တာဝန်ဖြစ်
သည်။

(ဟိဒါယဟ်ကျမ်းအတွဲ-၁)

မြီရှင်အပေါ်မည်သည့်အခါ

ဇကာသ်ပေးရန်

တာဝန်ရှိ၍မည်သည့်အခါ တာဝန်မရှိခြင်း

(၁)။ ။စာရှုသူသည် တစ်ဦးတစ်ယောက်ထံမှ အကြွေး ရစရာရှိလျှင် ယင်းအကြွေးအပေါ်၌ ကောင်းသ် ပေးရန်(ဖရတ်ခ်)တာဝန်ရှိသည်။ သို့သော် မြီစားက ပေးရန်ရှိကြောင်းဝန်ခံ၍၊ ပေးဆပ်ရန် ကတိပေးမှသာတာဝန်ရှိမည်။ သို့မဟုတ် မြီစားက ငြင်းနေသော်လည်း တရားရုံး၌ အမှုရင်ဆိုင်ကာ ရယူနိုင်လောက်သော သက်သေအထောက်အထားများ ရှိနေလျှင်လည်း ထိုအကြွေးအပေါ် ကောင်းသ်ပေးရန် (ဧရတ်ခ်) တာဝန်ရှိသည်။

သို့သော် ယေဘုယျအားဖြင့် အကြွေးသည် သုံးမျိုးသုံးစားရှိတတ်၏။ (၁)။ ရွှေ၊ ငွေ၊ ငွေစက္ကူ (သို့မဟုတ်) ရောင်းဝယ်သောပစ္စည်းများ အကြွေးပေးလေ့ရှိ၏။

(၂)။ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားလေ့မရှိသောပစ္စည်းများ ဥပမာ-ဝတ်ဆင်နေသော အဝတ်အစား၊ အိမ်အတွင်းရှိပစ္စည်းများ၊ မြေကွက်စသည်များ အကြွေးပေးလေ့ရှိ၏။

(၃)။အကြောင်းကြောင်းကြောင့် ထိုက်လာသော အကြွေးများ။ ဥပမာ-အမျိုးသမီးတစ်ယောက်အတွက် သူမ၏ခင်ပွန်းထံမှမဟရ်ငွေ၊ အသက်အာမခံကြေး၊ အလုပ်သမားအတွက်လုပ်အားခစသည်များဖြစ်သည်။

အထက်ပါ အကြွေးသုံးမျိုးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အသေးစိတ်ရှင်းပြလိုက်ပါသည်။

၁။(က) ။ဆိုကြပါစို့၊ လူတစ်ယောက်ကအခြားလူတစ်ယောက်ကို ငွေစက္ကူ (သို့မဟုတ်) ရောင်းဝယ်သော ပစ္စည်းကို အကြွေးရောင်းထား၏။ သို့သော် ယင်းပစ္စည်းများသည် တစ်နှစ်(သို့မဟုတ်)နှစ်နှစ်ပြီးမှ ပြန်ရ၏။ (အထက်ပါအကြွေးမျိုးကို ဖိကဟ်ပညာရှင်များ၏ဝေါဟာရ၌ “ဒိုင်နိုကဝီ”ဟုခေါ်သည်။) အထက်ပါပစ္စည်းများကို အကြွေးပေးထား၍ ယင်းတို့၏တန်ဖိုးသည် ငွေငါးဆယ်နှစ်တိုလာခွဲ (သို့မဟုတ်) ရွှေခုနစ်တိုလာခွဲ(၅ကျပ်သား၊ ၃ပဲ၊ ၄ရွေး၏ တန်ဖိုးနှင့်ညီမျှလျှင် အကြွေးရလျှင်ရချင်း ယခင်နှစ်များအတွက်ပါ ကောင်းသ်ပေးရန် (ဖရတ်စ်)တာဝန်ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ တစ်လုံးတစ်ခဲတည်းမရဘဲ အနည်းငယ်စီ ရလျှင် ကောင်းသ်ခံနှုန်း၏ ငါးပုံတစ်ပုံရလာလျှင် တစ်နည်းနှစ်ဆယ်ရာခိုင်နှုန်းရလာလျှင် ယင်းနှစ်ဆယ်ရာခိုင်နှုန်းအပေါ် ကျသင့်သောကောင်းသ်ကို ပေးဆောင်ရန် ဖရတ်စ်ဖြစ်သည်။ ထိုနည်းတူ အနည်းငယ်စီရ၍ နှစ်ဆယ်ရာခိုင်နှုန်း ပြည့်သွားလျှင် ယင်းအပေါ်ကျသင့်သောကောင်းသ်ဖရတ်စ်ဖြစ်နေမည်ဖြစ်သည်။ ဤနေရာ

တွင် သတိထားရမည်အချက်မှာ ဇကားသ်ပေးရမည် ဟုဆိုရာတွင်၊ ယင်းပစ္စည်းများ မိမိလက်ဝယ်၌ မရှိခဲ့သောနှစ်များအတွက်ပါပေးဆောင်ရမည်။

(ခ)။ အကယ်၍ ချေးထားသောပစ္စည်း၏တန်ဖိုးသည် ဇကားသ်စံနှုန်းထက်နည်းနေလျှင် ထိုသူသည် ဇကားသ်ပေးရန် ဖရတ်ဇ်တာဝန်မရှိ။ သို့သော်ထိုသူ၌ အခြားကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းများရှိ၍ ပေးထားသောအကြွေးနှင့်ပေါင်းလိုက်လျှင် ဇကားသ်စံနှုန်းနှင့် ညီမျှပါက သို့မဟုတ် ကျော်လွန်သွားပါက ဇကားသ် ပေးရန် ဖရတ်ဇ်တာဝန်ဖြစ်သွားမည်။

(ရှာမီကျမ်း အတွဲ-၂-စာ-၅၃)

“(က) ။ဆိုကြပါစို့၊ လူတစ်ယောက်က အခြားလူတစ်ဦးကို ရွှေ၊ ငွေ တော့မချေးထား၊ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားသောပစ္စည်းလည်း ပေးမထားဘဲ၊ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားလေ့မရှိသော ပစ္စည်းများကို အကြွေးရောင်းထား၏။ ဥပမာ- မိမိဝတ်ဆင်နေသော အဝတ်အစားများကို အကြွေးရောင်းထား၏။ သို့မဟုတ်မိမိပိုင်မြေကွက်ကို အကြွေးရောင်းထား၏။ (ယင်းသို့သောအကြွေးမျိုးကို ဖိကဟ်၏ ဝေါဟာရ၌ “ဒိုင်နီမုသဝါစ်စိသ်”

ဟုခေါ်သည်။)

ထိုအကြွေးသည် ကောင်းသ်၏စံနှုန်းနှင့်အမျှရှိပြီး နှစ်ပေါင်းများစွာလွန်ပြီးမှရရှိသော်လည်း လွန်ခဲ့သော နှစ်များအတွက်ပါ ကောင်းသ်ပေးရန် ဖရတ်ဇ်တာဝန် ဖြစ်သည်။ တစ်လုံးတစ်ခဲတည်းမရ်လျှင် ကောင်းသ်စံ နှုန်းနှင့်အမျှ မရမချင်း ယင်းငွေအပေါ်၌ ကောင်းသ် ပေးရန်ဖရတ်ဇ်တာဝန်မရှိ၊ ကောင်းသ်စံနှုန်းနှင့်အမျှရလာ သောအခါ လွန်ခဲ့သော နှစ်များအတွက်ပါ ကောင်းသ် ပေးရန် ဖရတ်ဇ်တာဝန်ဖြစ်သည်။

(ရှာမီကျမ်း၊ ဒွရ်ရီမွခ်သာရ်ကျမ်းအတွဲ-၂-စာ၅၃-၅၄)

မှတ်ချက်။ ။ ဒုတိယအမျိုးအစားအကြွေးသည် ကောင်းသ်စံနှုန်းနှင့်အမျှ မရမချင်းယင်း ငွေအပေါ်၌ ကောင်းသ်ပေးရန် ဖရတ်ဇ်တာဝန်မရှိဟု ဆိုရာတွင် ယင်းပိုင်ဆိုင်မှုအပြင် အခြားပိုင်ဆိုင်မှု မရှိသောသူ များအတွက်ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ကောင်းသ်စံနှုန်းနှင့် အမျှ ပိုင်ဆိုင်သူတစ်ယောက်သည် အထက်ပါကဲ့သို့ အကြွေးပေးထားလျှင် ရလာသောအကြွေးကို မိမိပိုင် ဥစ္စာနှင့်ပေါင်း၍ ကောင်းသ်ပေးရမည်။ ကောင်းသ်စံနှုန်း နှင့်အမျှဖြစ်ရန်စောင့်မျှော်ခြင်းမပြုရ။ ဥပမာ-လူတစ် ဦး၌ ပိုင်ဆိုင်မှု၂-သိန်းခန့်ရှိသည်။ ထိုသူသည်ငါးနှစ်

အရင်ကအကြွေး တစ်ထောင်ရလာလျှင် ရလာသော
ငွေတစ်ထောင်သည် ဧကားသံစုံနှုန်းနှင့် ညီမျှခြင်းမရှိ
သော်လည်း ထိုသူသည်နှစ်သိန်းတစ်ထောင်ဘိုး အ
တွက် ဧကားသံပေးရမည်။ တဖန်ယင်းငွေတစ်ထောင်
အပေါ် လွန်ခဲ့သော ငါးနှစ်၏ဧကားသံ တစ်ရာနှစ်
ဆယ်ငါးကျပ်ကိုပါ ပေးရမည်ဖြစ်သည်။

၃။(က)။ ဆိုကြပါစို့၊ လူတစ်ယောက်က အခြားလူတစ်
ဦးကို ငွေလည်းမချေး၊ ရွှေ၊ ငွေလည်း မချေးထား၊
ရောင်းဝယ်လေ့မရှိသည်၊ ပစ္စည်းမျိုးလည်း အကြွေးမ
ပေးခဲ့၊ ထိုထက်ပို၍ ရောင်းဝယ်လေ့မရှိသော ပစ္စည်း
မျိုးလည်း အကြွေးရောင်းမထား၊ သို့သော် အခြားအ
ကြောင်းကြောင့် အကြွေးတင်သွားသည်။

ဥပမာ--အမျိုးသမီးတစ်ယောက်သည်မိမိခင်ပွန်း
ထံမှ မဟရရရန်ရှိခြင်း၊ သို့မဟုတ်လင်မယားမသင့်
မြတ်၍ အမျိုးသမီးက သွလားကံတောင်းသော်လည်း
အမျိုးသားကသွလားကံမပေး၍ (ဗဒလီခုလအ်) အခ
ကြေးငွေပေးကာ သွလားကံယူရာ အမျိုးသားက ရ
ရန်ရှိခြင်း၊ သို့မဟုတ် အသက်အာမခံရရန်ရှိခြင်း၊ သို့
မဟုတ် အလုပ်သမားတစ်ယောက်က အလုပ်ပြီး၍
လုပ်ခရရန်ရှိခြင်း၊ (ဤသို့သောအကြွေးမျိုးကိုဖိကဟ်

ပညာရှင်များ၏ဝေါဟာရ၌ “ဒိုင်နိုဇွအီးဖ်” ဟုခေါ်သည်။) ဤသို့သောအကြွေးမျိုး၏ဥပဒေသည် ရရှိသောနေ့မှစ၍ တစ်နှစ်ပြည့်မှယင်းငွေအပေါ်ကောင်းသ်ပေးရမည်။ လွန်ခဲ့သောနှစ်များအတွက် ကောင်းသ်ပေးရန် တာဝန်မရှိချေ။

(ရှာမီကျမ်း အတွဲ-၂-စာ-၅၄)

(ခ)။ (Privedent fun) အမှုထမ်းများ၏လခမှ ဖြတ်ယူ၍ စုဆောင်းသော စုငွေ ပင်စင်သည်လည်း ဤ တတိယအမျိုးအစား အကြွေး၌ အကျုံးဝင်သည်။ ထို့ကြောင့် အငြိမ်းစားယူပြီးနောက် စုငွေလက်ဝယ် ရလာသောနေ့မှစ၍ ‘နှစ်’ စမည်ဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့သောနှစ်များအတွက် ယင်းငွေမှကောင်းသ်ပေး ရန်တာဝန်မရှိ။

မှတ်ချက်။ ။အသက် အာမခံငွေ၊ ပင်စင်ငွေကို အချို့ပညာရှင်များက “ဒိုင်နိုကဝီ” သို့မဟုတ် “ဒိုင်နိုမုသဝါစ်စိသ်” ဟုသတ်မှတ်၍ လက်ဝယ်မရရှိမီ လွန်ခဲ့သောနှစ်များအတွက်ပါ ကောင်းသ်ပေးရန် တာဝန်ရှိသည်ဟု ဆိုကြသဖြင့် သတိထားဆင် ခြင်သောအားဖြင့် ပေးလိုက်လျှင်ပို၍ကောင်းသည်။ ယင်းပညတ်တော်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တိကျစွာ သုတေသန လုပ်လိုသူ

များ “အင်မ်ဒါဒွလ်ဖသာဝါ” ဒုတိယတွဲ၏ နောက်
ဆက်တွဲကို ရှုစားပါရန်။

နှစ်မကုန်မီဇကားသ်ပေးခြင်းနှင့် ယင်းနှင့်သက်ဆိုင်သောပညတ်တော်များ

(၁)။ ။ ကြွယ်ဝသူ တစ်ယောက်သည် နှစ်မကုန်မီ
ဇကားသ်ပေးလိုလျှင် ပေးပိုင်ခွင့်ရှိသည်။ ထိုသူသည်
ဇကားသ်တာဝန် ကျသွားမည်ဖြစ်သည်။ အကယ်၍
ကြွယ်ဝသူမဟုတ်ဘဲ တစ်နေရာရာမှ ငွေရမည်မျှော်
လင့်ချက်ဖြင့် ငွေလက်ဝယ်မရမီကြို၍ ဇကားသ်ပေး
လိုက်လျှင်ပိုင်မည်မဟုတ်။ ထိုသူသည် မိမိလက်ဝယ်
ငွေရပြီး တစ်နှစ်ပြည့်သောအခါထပ်မံ ဇကားသ်ပေး
ရန် ဖရတ်ဇတာဝန်ဖြစ်သည်။

(ဟိဒါယတ်ကျမ်း အတွဲ-၁)

(၂)။ ။ ကြွယ်ဝသူ တစ်ယောက်သည် လာမည်လေး
ငါးဆယ်နှစ်၏ဇကားသ်ကို ယခုကြို၍ ထုတ်လျှင်

လည်းပိုင်၏။ သို့သော် ယင်းနှစ်များတွင် မိမိထုတ်
ခဲ့သော ဧကားသံထက်ပိုင်ဆိုင်မှု တိုးလာခဲ့လျှင် ထို
တိုးလာသော ဥစ္စာအတွက်သီးသန့်ထုတ်ရမည်။

(ဒွရ်ရီမွခ်သာရ်ကျမ်းနှင့်ရှာမီကျမ်း)

(၃)။ ။ ဆိုကြပါစို့၊ ငွေငါးထောင်ရှိလျှင် ဧကားသံ
ထိုက်သောခေတ်၌လူတစ်ဦးထံငါးထောင်အိုးပိုင်ဆိုင်
မှုရှိသည်။ ထိုသူသည် တစ်နေရာမှ ငွေတစ်ထောင်ရ
မည်ကိုမျှော်လင့်၍ ငွေခြောက်ထောင်အတွက် ကြို၍
ဧကားသံပေးလိုက်လျှင်ပိုင်၏။ အကယ်၍ နှစ်မကုန်
မီ ဧကားသံထိုက်သောစံနှုန်းထက်လျော့သွားလျှင်၊ ဥ
ပမာ--ငွေလေးထောင်ကိုးရာနှင့်ညီမျှသော ပိုင်ဆိုင်မှု
သာ ကျန်ခဲ့လျှင်ထိုသူ၌ ဧကားသံတာဝန် မရှိတော့
ချေ။ ထိုသူကြို၍ ထုတ်ခဲ့သောဧကားသံသည် နဖီလ်
ဖြစ်ပြီး ယင်းအတွက် အကျိုးဆင်းရဲမည်ဖြစ်သည်။

(ဒွရ်ရီမွခ်သာရ်နှင့်ရှာမီကျမ်း)

တစ်နှစ်ပြည့်ပြီးမှပိုင်ဆိုင်မှုကုန်ဆုံးသွားခြင်း
(သို့မဟုတ်)လျော့နည်းသွားခြင်းနှင့်
စပ်လျဉ်းသောပညတ်တော်များ

(၁)။ ။ လူတစ်ယောက်၌ ကောင်းသ် ထိုက်လောက်သော ပိုင်ဆိုင်မှုဥစ္စာရှိသည်။ တစ်နှစ်ပြည့်ပြီးဖြစ်သော်လည်း ကောင်းသ် မပေးရသေး။ ကံအားလျော်စွာ (နအူးဇုဗိလ္လာဟ်)၎င်းပိုင် ပစ္စည်းအားလုံး အခိုးခံလိုက်ရသည်။ သို့မဟုတ်မီးလောင်ခံလိုက်ရသည်။ သို့မဟုတ်အခြား တစ်နည်းနည်းဖြင့် ပျက်စီးသွားလျှင်ကောင်းသ်တာဝန် မရှိတော့ချေ။

သို့သော်အကယ်၍မိမိသဘောဖြင့်မိမိပိုင်ပစ္စည်း အားလုံး သူတစ်ပါးအား ပေးလိုက်လျှင်၊ သို့မဟုတ် အခြားနည်းဖြင့် ပျက်ဆီးလိုက်လျှင်၊ တာဝန်ရှိခဲ့သော ကောင်းသ်ကို ပေးရမည်။ ခွင့်လွှတ်ခြင်း ခံရမည်မဟုတ်။

(ဟိဒါယဟ်ကျမ်းနှင့်ဒွရ်ရီမွခ်သာရ်ကျမ်းအတွဲ-၂)

(၂)။ ။ တစ်နှစ်ပြည့်ပြီးနောက် လူတစ်ဦးက မိမိပိုင် ပစ္စည်းအားလုံးကို ကောင်းသ်အတွက် မဟုတ်ဘဲ အလွတ်သဘောလူလိုက်ပါက ကောင်းသ်တာဝန် ကျေသွားမည်ဖြစ်သည်။

(ဟိဒါယဟ်ကျမ်း အတွဲ-၁)

(၃)။ ။ ဆိုကြပါစို့၊ ငွေငါးထောင်ရှိလျှင် ကောင်းသ်ထိုက်

သောခေတ်၌လူတစ်ဦးထံငွေခုနစ်ထောင်ရှိခဲ့၏။ တစ်နှစ်ပြည့်သွားသောအခါ ငွေနှစ်ထောင် အခိုးခံရလျှင် သို့မဟုတ် ငွေနှစ်ထောင်ကို လှူလိုက်လျှင် ငွေငါးထောင်အတွက် ဧကားသံပေးရမည်။

(ဒွရရိမ္မင်သာရ်ကျမ်း အတွဲ-၁)

(ဟိဒါယတ်ကျမ်း အတွဲ-၂)

ဧကားသံပေးနည်းနှင့် ယင်း၏ပညတ်ချက်များ

-----

(၁)။ ။ မိမိပိုင်ဆိုင်သော ဥစ္စာပစ္စည်းအပေါ် တစ်နှစ်ပြည့်လျှင်ပြည့်ခြင်း ဧကားသံပေးလိုက်ရမည်။ ရုတ်တရက်ကွယ်လွန်သွားလျှင် ဤတာဝန်သည် မိမိအပေါ် ကျန်ခဲ့မည်ဖြစ်သည်။ တစ်နှစ်ပြည့်သွားသော်လည်း ဧကားသံမပေးခဲ့၍ ဒုတိယနှစ်လည်း ကုန်ဆုံးသွားလျှင် အပြစ်ထိုက်လာမည်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုသူသည် သောင်ဗတ် (အရှင်မြတ်ထံဝန်ချတောင်းပန်မှု) ပြု၍ နှစ်နှစ်စာအတွက် ဧကားသံပေးရမည်။

ဆိုလိုသည်မှာ ကောင်းသံပေးရာတွင် အချိန်
နှောင်းခဲ့လျှင်အပြစ်ထိုက်သော်လည်း၊ ပေးလိုက်လျှင်
တာဝန်ကျေသွားမည်ဖြစ်သည်။ နမာဇ်ကဲ့သို့ အချိန်
နှောင်း၍ဝတ်ပြုလျှင် ကမ္ဘာဖြစ်သွားသကဲ့သို့ ကမ္ဘာ
မဖြစ်ချေ။

(ဒုရရီမွခ်သာရ်ကျမ်း အတွဲ-၂)

(၂)။ ။ မိမိပိုင်ဆိုင်မှု၏ လေးဆယ်ပုံတစ်ပုံ ပေးရန် ဖ
ရတ်ဇ်တာဝန်ဖြစ်သည်။ (တစ်နည်း) ၂၅ ရာခိုင်နှုန်း
ပေးရမည်။

(ဒုရရီမွခ်သာရ်ကျမ်း အတွဲ-၂)

(၃)။ ။ မိမိထုတ်မည့်ကောင်းသံအားလုံးကို ထိုက်တန်
သူတစ်ဦးတည်းအား ပေးလိုက်လျှင်လည်း ပိုင်၏။
ဆင်းရဲသားများအားခွဲဝေပေးလိုက်လျှင်လည်းပိုင်၏။
တစ်ရက်တည်း၌ အကုန်ပေးလိုက်လျှင်လည်း ပိုင်၏။
နောင်နှစ်မတိုင်မီအနည်းငယ်စီခွဲ၍ပေးလျှင်လည်းပိုင်
၏။

(ဒုရရီမွခ်သာရ်ကျမ်း အတွဲ-၂)

(၄)။ ။ ဆင်းရဲသားတစ်ဦးအားအနည်းဆုံးငှင်း၏မိသားစု

အတွက် တစ်နေ့မျှဘိုးခန့် ပေးလျှင်ပိုကောင်း၏။

(ဒွရရိမ္မင်သာရ်ကျမ်း အတွဲ-၂)

(၅)။ ။ ဆင်ရဲသားတစ်ဦးအား(အကြောင်းမဲ့)ကောင်းသ်
ထိုက်လောက်အောင် တစ်လုံးတစ်ခဲတည်း ပေးခြင်း
သည်မတ်ကရူးဟ်ဖြစ်သည်။ ပေးလိုက်လျှင်ကောင်းသ်
တာဝန်တော့ကျေသွားမည်။ ထို့ထက်နည်း၍ ပေး
ခြင်းသည် ခြွင်းချက်မရှိပိုင်၏။

(ဟိဒါယဟ်ကျမ်း၊ အတွဲ-၁)

(၆)။ ။ ဆိုကြပါစို့၊ လူတစ်ယောက်သည် ရွှေအမြောက်
အမြားစုထား၏။ ယင်းကိုတွက်ဆကြည့်ရာ ရွှေတစ်
ကျပ်သားကောင်းသ်ထိုက်နေလျှင် ထိုသူသည်ရွှေတစ်
ကျပ်သားသို့မဟုတ် ယင်း၏တန်ဘိုးသို့မဟုတ် ယင်း
တန်ဘိုးနှင့်ညီမျှသောအခြားပစ္စည်းတစ်မျိုးမျိုး၊ ယင်း
သုံးမျိုးအနက်ကြိုက်နှစ်သက်ရာကိုပေးနိုင်သည်။

ထိုနည်းတူ လူတစ်ယောက်သည် ငွေချောင်းအ
မြောက်အမြားစုထား၏။ ယင်းကို တွက်ဆကြည့်ရာ
ငွေဆယ်တိုလာကောင်းသ်ထိုက်နေလျှင် ထိုသူသည်ငွေ
ဆယ်တိုလာ(သို့မဟုတ်)ယင်း၏တန်ဘိုး(သို့မဟုတ်)
ယင်းတန်ဘိုးနှင့်ညီမျှသော အခြားပစ္စည်းတစ်မျိုးမျိုး၊

ယင်းသုံးမျိုးအနက် ကြိုက်နှစ်သက်ရာကို ပေးနိုင်သည်။

(ရ)။ ။ မိမိပေးသော ကောင်းသ်သည် အထမြောက်ရန် ထိုက်တန်သူကို ပေးရမည်။ ကောင်းသ်၏နိယာမသ်ဖြင့် ပေးရမည်။ ထိုပေးသောအရာသည် ထိုဆင်းရဲသား၏လုပ်အားခနှင့် အဘိုးအမေဖြစ်စေရ။

ထို့ကြောင့်---

ပညတ်ချက်(က)။ ။ အိမာမ်(ဦးဆောင်၍ စုလာသ်ဝတ် ပြုပေးသူ)၊ မုအ်ဇင်(န) (အဇာန်ဆိုသူ)၊ ကျောင်းဆရာ၊ ဆရာမများ၊ အလုပ်သမားများကို လစာပေးခြင်းသည် အလွန်ကြီးမားသော ဆဝါးပ်(ကုသိုလ်)အမှုဖြစ်သော်လည်း ယင်းငွေကို ကောင်းသ်၌ ရေတွက်လျှင်ပိုင်မည်မဟုတ်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယင်းငွေသည် ၎င်းတို့၏လုပ်အားခ ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

အိမာမ်တစ်ဦး၊ မုအ်ဇင်(န)တစ်ဦး၊ ကျောင်းဆရာတစ်ဦး၊ ကျောင်းဆရာမတစ်ဦး၊ မိမိအလုပ်သမားတစ်ဦးသည် အလွန်ဆင်းရဲ၏။ ၎င်းရရှိသောလခဖြင့် လုံလောက်မှု မရှိလျှင်၊ လခအပြင်ကောင်းသ် ငွေဖြင့် ထောက်ပံ့ပိုင်ခွင့် ရှိပါသည်။ ကောင်းသ်ငွေမှ ပေးနေ

ကြောင်းရည်စူး၍ပေးလိုက်လျှင်ဧကားသ်ပိုင်သွားမည် ဖြစ်သည်။

မိမိမကားသ် တာဝန်ကျေရန် ထိုက်တန်သူအား အပိုင်ပေးရမည်။ ဆင်းရဲသားသည် သုံးပိုင်ခွင့်၊ သူ တစ်ပါးအားပေးပိုင်ခွင့်အာဏာအပြည့်ရှိမှသာလျှင်အ ပိုင်ပေးရာမည်၏။ သို့မဟုတ်လျှင် ဧကားသ်တာဝန် ကျေမည်မဟုတ်။

ပညတ်ချက်(ခ)။ ။ ထို့ကြောင့် ဆင်းရဲသား (၁၀) ယောက်၊ အယောက်(၂၀)အား အိမ်၌ဖိတ်၍ ဧ ကားသ်ရည်စူးချက်ဖြင့် ထမင်းကျွေးလျှင် ဧကားသ် ပိုင်မည်မဟုတ်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ၎င်းတို့ သည် ယင်းထမင်းကို ပိုင်ဆိုင်ကြသူများမဟုတ်သော ကြောင့်ဖြစ်သည်။

ပညတ်ချက်(ဂ)။ ။ ထို့ကြောင့် ဗလီဝတ်ကျောင်းတော် တည်ဆောက်ရာ၌၎င်း၊ မဒ်ရဆတ် (ဘာသာရေး ကျောင်း) တည်ဆောက်ရာ၌၎င်း၊ ခါန်ကာဟ် တည် ဆောက်ရာ၌၎င်း၊ ဆေးရုံတည်ဆောက်ရာ၌၎င်း၊လမ်း တံတားတည်ဆောက်ရာ၌၎င်း၊ အခြားအများပြည်သူ များ အကျိုးခံစားနေသော အဆောက်အဦများ တည်

ဆောက်ရာတွင် ကေးသံငွေကိုသုံးလျှင် ကေးသံပိုင်
မည်မဟုတ်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုက်တန်သူ
အား အပိုင်ပေးရမည်ဟူသော အချက်သည် ပျောက်
ပျက်သွားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ပညတ်ချက်(ဃ)။ ။ ထို့ကြောင့် ကေးသံ ငွေဖြင့်
ကျောင်းစာအုပ်များ ဝယ်၍ (မဒ်ရဆဟ်) ကျောင်း၌ ဝ
ကံဖပြုလိုက်လျှင် (လူ့လိုက်လျှင်) ကေးသံပိုင်မည်
မဟုတ်။

ပညတ်ချက်(င)။ ။ ထို့ကြောင့် ကေးသံငွေဖြင့် တိုက်
ဆောက်ကာ ကေးသံထိုက်သူများအား အပိုင်မဟုတ်
ဘဲ အခမဲ့နေရုံသက်သက်ပေးလျှင်လည်း ကေးသံ
ပိုင်မည်မဟုတ်။ အပိုင်ပေးမှသာလျှင် ကေးသံအထ
မြောက်မည်ဖြစ်သည်။

ပညတ်ချက်(စ)။ ။ ထို့ကြောင့် ကေးသံငွေဖြင့် ဆေးရုံ
ဆောက်ရာ၌၎င်း၊ ဆေးရုံ၏ လိုအပ်ချက်များဖြစ်သော
မီးခွန်၊ ရေခွန်၊ ဆေးရုံလုပ်သားများ၏ လခများကို
လည်း ကေးသံငွေဖြင့်မပေးနိုင်။ သို့သော် ကေးသံ
ပေးထိုက်သူများအား ကေးသံ ငွေဖြင့် ဆေးဝယ်ပြီး
ပေးလျှင် ကေးသံပိုင်သွား မည်ဖြစ်သည်။

ပညတ်ချက်(ဆ)။ ။ ထို့ကြောင့် ကောင်းသ်၊ ဖန်သ်ရဟ်
ချင် အခြားဝါဂျစ်ဗ်ဆွဒ်ကဟ်များကို စု၍ ယင်းငွေမှ
ဆင်းရဲသားများကို ချေးငှား၍ မ တည်ပေးလျှင်လည်း
ကောင်းသ် ပိုင်မည်မဟုတ်။ ဆင်းရဲသားများအား မ
တည်ပေးခြင်းသည် ကောင်းမှုတစ်ခုဖြစ်သော်လည်း၊
ချေးငှားခြင်းသည် အပိုင်ပေးရာ မရောက်သဖြင့် က
ောင်းသ် ပိုင်မည်မဟုတ်။

အထက်၌တင်ပြခဲ့သော ပညတ်ချက်များကို ကုရ်အာန်
ကျမ်းတော်မြတ်နှင့်ဟဒီးဆ်ကျမ်းတော်များမှအထောက်
အထားများနှင့်တကွအနုစိတ်သိလိုသူများသည် ဟရေဃ်
မော်လာနာ မွဗ်သီမုဟမ္မဒ်ရှဖီးအ် (ရဟ်မသွလ္လာဟ် အ
လိုင်ဟ်) ပြုစုခဲ့သော) “ကုရ်အာန် မေ နီဇာမေ့ကောင်းသ်”
“ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်၌ကောင်း၏စံနစ်” မည်သောစာအုပ်
ကို ရှုစားနိုင်ပါသည်။

ဇနားသ်၏နီယသ်(ရည်စူးချက်)

မိမိပေးသော ကောင်းသ်သည် အထမြောက်ရန်၊
တာဝန်ကျေရန်ကောင်းသ်ပေးနေကြောင်း ရည်စူးခြင်းသည်

ဖရတ်စ်ဖြစ်သည်။

(၁)။ ။ ကောင်းသ်ငွေ၊ သို့မဟုတ် ဝတ္ထုပစ္စည်းကို ကောင်းသ်ထိုက်သူ ဆင်းရဲသားအား ပေးနေချိန်၌ စိတ်အတွင်းမှ “ကျွန်တော်သည်၊ ကျွန်မသည် ကောင်းသ်ပေးနေပါသည်” ဟုစိတ်ကူးလိုက်လျှင်လုံလောက်၏။ နှုတ်လျှာဖြင့်ဆိုခြင်းသည် အရေးလည်း မကြီး၊ မြတ်လည်းမမြတ်ပေ။ ကောင်းသ်ပေးနေချိန်၌ ဤမျှပင်စိတ်ကူးမရှိလျှင် ကောင်းသ် ပိုင်မည်မဟုတ်။ ထပ်မံပေးရမည်။ ရည်စူးချက်မပါဘဲ ပေးခဲ့သောအရာအတွက် နဖီလ်ဆွဒ်ကဟ်၏ အကျိုးဆဝါးမ် ရရှိမည်ဖြစ်သည်။

(ဒွရ်ရီမွခ်သာရ်ကျမ်း အတွဲ-၂)

(၂)။ ။ ကောင်းသ်ထိုက်သူအား ကောင်းသ်ပေးချိန်၌ ရည်စူးရန်မေ့ခဲ့သည်။ သို့သော်ထိုဝတ္ထုပစ္စည်း၊ သို့မဟုတ် ငွေသည် ဆင်းရဲသားထံယခုထက်တိုင်ရှိနေလျှင် ရည်စူးလိုက်ပါက ကောင်းသ်ပိုင်သွားမည်။ ဆင်းရဲသားက ထိုအရာကို မသုံးမီရည်စူးလိုက်လျှင် ကောင်းသ်ပိုင်သွားမည်ဖြစ်သည်။ သုံးစွဲပြီးနောက် ရည်စူးလျှင် အတည်ဖြစ်မည်မဟုတ်။ ထပ်မံ ကောင်းသ်ပေးရမည်ဖြစ်သည်။

(ဒွရ်ရီမွခ်သာရ်ကျမ်း အတွဲ-၂)

(၃)။ ။ ကောင်းသ်ပေးခံရသူအား “ဤသည် ကောင်းသ်ဖြစ်သည်” ဟုအသိပေးရန်မလို၊ သည်သာမက အသိမပေးခြင်းသည် သာပို၍မြတ်၏။

(ဒုရ်ရီမွခ်သာရ်ကျမ်း အတွဲ-၂)

(၄)။ ။ ကောင်းသ်ပေးထိုက်သူအား တွေ့လျှင်ပေးမည်ဟု ရည်စူး၍ လူတစ်ဦးက (ဆိုကြပါစို့) ငွေတစ်သောင်း တစ်နေရာတွင်ထားလိုက်၏။ သို့သော်ဆင်းရဲသားအား ယင်းငွေကို ပေးသောအခါ ရည်စူးရန် မေ့နေခဲ့လျှင်လည်း ကောင်းသ်ပိုင်သွားမည်။ အကယ်၍ထိုငွေကိုသီးခြားခွဲ၍မထားခဲ့လျှင် ကောင်းသ်ပိုင်မည်မဟုတ်။ ဆိုလိုသည်မှာ ငွေကိုသီးခြားခွဲ၍ ထားသောအချိန်၌ ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် ဆင်းရဲသားကို ပေးချိန်၌ဖြစ်စေ၊ ရည်စူးလိုက်လျှင် ကောင်းသ်ပိုင် သွားမည်။ ငွေကိုသီးခြားထားသောအခါ မရည်စူးခဲ့လျှင်၊ သို့မဟုတ် သီးခြားမထားသော်လည်းပေးချိန်၌ မရည်စူးခဲ့လျှင် ကောင်းသ်ပိုင်မည်မဟုတ်။

(ဟိဒါယတ်ကျမ်း၊ အတွဲ-၁)

(၅)။ ။ ကောင်းသ်ပေးထိုက်သူ တစ်ယောက်က ငွေလာချေး၏။ အလွန်ဆင်းရဲနွမ်းပါး၍ ပြန်မဆပ်နိုင်မည်ကိုလည်းသိသည်။ သို့သော် ထိုသူ့ကိုနှုတ်ဖြင့် ချေးနေ

သည်ဟု ပြောကာ စိတ်အတွင်း၌ ကောင်းသံပေးနေကြောင်း ရည်စူးလိုက်လျှင် ကောင်းသံ ပိုင်သွားမည် ဖြစ်သည်။ ငွေယူသူက ငွေချေးနေသည်ဟု ထင်လျှင်လည်း ကောင်းသံပိုင်၏။

(အာလမ်ဂီရီကျမ်း)

(၆)။ ။ ကောင်းသံ ပေးထိုက်သူအား “လက်ဆောင်ပါ” ဟုပြော၍ စိတ်အတွင်းမှ ကောင်းသံပေးနေကြောင်း ရည်စူးလိုက်လျှင် ကောင်းသံပိုင်သွားမည် ဖြစ်သည်။ ထိုနည်းတူ ဆင်းရဲသားတစ်ဦးအား၊ သို့မဟုတ်၎င်း၏ သားသမီးအား “အိဒီ ပါ” ဟူ၍၎င်း၊ “လက်ဆောင်ပေးတာပါ” ဟူ၍၎င်းပြော၍၊ စိတ်အတွင်း၌ ကောင်းသံပေးနေကြောင်း ရည်စူးလိုက်လျှင်ကောင်းသံ ပိုင်သွားမည်ဖြစ်သည်။ မိမိဆွေမျိုးသားချင်းနှင့် မိတ်ဆွေများ မရှက်မကြောက်ရန် ဤသို့ပြော၍ ပေးခြင်းသည် ပို၍ ကောင်း၏။

(ဒုရရီမွခ်သာရီကျမ်းနှင့်အာလမ်ဂီရီကျမ်း)

(၇)။ ။ (ဆိုကြပါစို့)၊ စာရှုသူသည် ကောင်းသံပေးထိုက်သူတစ်ဦးအား ငွေငါးထောင်ချေးထား၏။ ယခုနှစ်အသစ်သည် ကောင်းသံငါးထောင်သို့မဟုတ်ထိုထက်ပို၍

ထုတ်ရမည်လည်းဖြစ်သည်။ အသင်သည် ထိုငွေချေး
သွားသူအား ဆင်းလည်းဆင်းရဲသည်။ ရိုးလည်းရိုး
သားသည်ဟုဆိုကာ ထိုချေးငွေကို ဧကားသံစာရင်း
သွင်းပြီး ထိုသူအားခွင့်လွှတ်လျှင် ဧကားသံပိုင်မည်
မဟုတ်။ ခွင့်လွှတ်လိုလျှင် ဧကားသံပေးနေကြောင်း
ရည်စူး၍ ထိုသူအား ငွေငါးထောင် ပထမပေးလိုက်
ပါ။ ဤသို့ပြုခြင်းဖြင့် ဧကားသံပိုင်သွားမည်။ ယခု
ပြန်၍ မိမိအကြွေးကို တောင်းပိုင်ခွင့်ရှိသည်။ ထိုသူ
ပေးလိုက်လျှင်အသင် ယူပိုင်၏။

(ဒွရ်ရီမွခ်သာရ်ကျမ်း အတွဲ-၂)

အခြားသူမှတစ်ဆင့်ဧကားသံပေးခြင်း

(၁)။ ။ စာရှုသူသည် မိမိဧကားသံငွေ သို့မဟုတ်
ဧကားသံပစ္စည်းများကို ထိုက်တန်သူအား ပို့ပေးရန်
လူတစ်ယောက်ကို၎င်း၊(အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုခုကို၎င်း)၊
ကိုယ်စားလှယ် (သို့မဟုတ်) အာဏာလွှဲပိုင်ခွင့် ရှိပါ
သည်။ သို့သော် ဤသို့ ကိုယ်စားလှယ်ခန့်ရာတွင် အ
ချက်နှစ်ချက်ကို သတိထားသင့်၏။ ပထမအချက်မှာ

ထိုသူ ယင်းပစ္စည်းများကို ထိုက်တန်သူများကိုသာ
ရွေးပေးမည်ဟု ယုံကြည်စိတ်ချရသူ ဖြစ်ရမည်။ ဒု
တိယအချက်မှာ အသင်၏ဧကားသ်သည် ထိုကိုယ်
စားလှယ်ထံရှိနေသရွေ့ မိမိထံရှိသကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။
ကိုယ်စားလှယ်(သို့မဟုတ်) ထိုအလွှဲခံရသောအဖွဲ့အ
စည်းသည် ယင်းဧကားသ်ကို ထိုက်တန်သူအား ပေး
လိုက်မှသာလျှင်၊ သို့မဟုတ်ထိုက်သူအပေါ် အသုံးပြု
လိုက်မှသာလျှင် အသင်သည် ဧကားသ်တာဝန်ကျေ
မည်ဖြစ်သည်။ များစွာသော အဖွဲ့အစည်းများသည်
ဧကားသ်ငွေများကို ကောက်ခံ၍ နှစ်ပေါင်းများစွာစု
ထားကြ၏။ ယင်းဧကားသ်ကို ထိုက်တန်သူတို့ကို မ
ပေးကြ။ ဤသည်အလွန်အမင်း မဆင်မခြင်သော
လုပ်ရပ်ဖြစ်သည်။

(၂)။ ။ ဧကားသ်ငွေကို မိမိကိုယ်တိုင်က မပေးဘဲ ထိုက်
တန်သူကိုပေးလိုက်ပါဟု ပြော၍ အခြားသူအားပေး
လိုက်လျှင် ထိုဒုတိယလူသည် ဆင်းရဲသားအား ပေး
သောအခါ ဧကားသ်ငွေပေးနေကြောင်း နိယသ်မပြု
ဘဲ ပေးလိုက်လျှင်လည်း ဧကားသ်ပိုင်သွား၏။

(အာလမ်ဂီရီကျမ်း)

(၃)။ ။ စာရှုသူသည် ငွေမပေးဘဲ မိမိမိတ်ဆွေတစ်ယောက်
ယောက်အား ကျွန်ုပ်ဘက်မှကောင်းသ် ပေးလိုက်ပါဟု
အမိန့်ပေး၍ ထိုမိတ်ဆွေကကောင်းသ် ပေးလိုက်လျှင်
ကောင်းသ်ပိုင်သွားမည်။ ထိုသူစိုက်ခဲ့သောငွေသည် အ
သင့်အပေါ် အကြွေးတင်နေမည်ဖြစ်သည်။

(ရှာမီကျမ်းအတွဲ-၂)

(၄)။ ။ လူတစ်ယောက်က စာရှုသူ၏စေခိုင်းမှုမပါဘဲ မိမိ
သဘောဖြင့် စာရှုသူဘက်မှ ကောင်းသ်ပေးလိုက်လျှင်
ကောင်းသ်ပိုင်မည်မဟုတ်။ စာရှုသူက ၎င်းပေးခဲ့သည်
ကို အတည်ပြုလိုက်လျှင်လည်း ကောင်းသ်ပိုင်မည်မ
ဟုတ်။ ပေးလိုက်သောငွေသည် ထိုသူဘက်မှ နဖီလ်
ဆွဒ်ကဟ်သာဖြစ်မည်။ ထိုသူသည် စာရှုသူ၏စေခိုင်း
မှုမပါဘဲ မိမိသဘောဖြင့် စိုက်ပေးခဲ့သောငွေကို
တောင်းပိုင်ခွင့်လည်းမရှိချေ။

(ရှာမီကျမ်း)

(၅)။ ။ စာရှုသူသည် မိမိ မိတ်ဆွေသို့မဟုတ် ညီ အစ်ကို၊
မောင်နှမ၊ တစ်ဦးဦးအား (ဆိုကြပါစို့)ငွေတစ်ထောင်
ပေး၍ “ဒါကောင်းသ်ဖြစ်တယ်၊ သင့်တော်သူကို ပေး
လိုက်ပါ” ဟုခိုင်းလိုက်လျှင်၊ ထိုသူ ကိုယ်တိုင်ပေး
သည်ဖြစ်စေ၊ အခြားသူတစ်ဦးဦး အားပေးခိုင်းသည်

ဖြစ်စေ၊ တစ်ဆင့်ခိုင်းနိုင်သည်။ ထိုသို့ခိုင်းခံရသူက ဤငွေသည် မည်သူမည်ဝါ၏ ကောင်းသ်ငွေဖြစ်သည် ဟု ပြောရန်လည်းမလို။

(ဘဟ်ရှ်သီဇေဝရ် အတွဲ-၃-စာ-၂၂)

(၆)။ ။ စာရှုသူသည် တစ်ဦးတစ်ယောက်အား “ဤသည် ကောင်းသ်ငွေဖြစ်သည်၊ တစ်ယောက်ယောက်ကို ပေးလိုက်ပါ” ဟုပေးလိုက်လျှင် ထိုသူသည် ထိုငွေကို မိမိသားချင်းများအနက် ဆင်းရဲသူများ၊ သို့မဟုတ် ဆင်းရဲသော မိမိ၏ မိဘကိုလည်းပေးပိုင်ခွင့်ရှိသည်။ သို့သော်ထိုသူကိုယ်တိုင် ဆင်းရဲလျှင် ကိုယ်တိုင်ယူပိုင်ခွင့်မရှိ၊ အကယ်၍ပေးသူက “ပေးချင်သူကိုပေးပါ လုပ်ချင်သလိုလုပ်ပါ” ဟုပြော၍ ပေးခဲ့လျှင် ဆင်းရဲသူဖြစ်ခဲ့လျှင် ကိုယ်တိုင်လည်း ယူပိုင်၏။

(ဒွရ်ရီမွန်သာရ်ကျမ်း အတွဲ-၂)

မည်သူတို့ကိုကောင်းသ်ပေးပိုင်ခွင့်ရှိသနည်း

(၁)။ ။ ငွေငါးဆယ်နှစ်တို့လာခဲ့ (သို့မဟုတ်) ရွှေခုနစ်တို့

လာခွဲပိုင်ဆိုင်သူသည် တရားတော်အရ ချမ်းသာသူ ဖြစ်သည်။ ထိုနည်းတူ ရွှေနှင့်ငွေမရှိသော်လည်း ငွေ ငါးဆယ်နှစ် ဝိုလာခွဲ(သို့မဟုတ်) ရွှေခုနစ်တိုလာခွဲ အနက်နည်းရာ၏ တန်ဘိုးနှင့်ညီမျှသော ရောင်းဝယ် ဖောက်ကားသော ပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်သူကိုလည်း တရား တော်အရချမ်းသာသူဟုခေါ်သည်။ ထိုသို့သောသူများ ကို ကောင်းသ် ပေးပိုင်ခွင့်မရှိ။ ထိုသို့သောသူများအဖို့ ကောင်းသ်ငွေ ယူခြင်းသည် ဟာလာလ်မဟုတ်။ (ယူ ပိုင်ခွင့်မရှိ)။

(အာလမ်ဂီရီကျမ်း)

(၂)။ ။ ထိုနည်းတူ အထက်၌တင်ပြထားသော စံနှုန်းနှင့် ညီမျှသည့်ရောင်းဝယ်သောပစ္စည်း မဟုတ်သော်လည်း အပိုပစ္စည်းများရှိလျှင် ထိုသူသည်လည်း ချမ်းသာသူ ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင်က ကောင်းသ်ပေးရန် ဖရတ်ခံ မဟုတ်သော်လည်း၊ ၎င်းတို့ကိုကောင်းသ်ပေး ပိုင်ခွင့်လည်းမရှိချေ။

(ဘဟ်ရှ်သီဇေဝ်ရ်ကျမ်း အတွဲ-၃-စာ-၂၃)

(၃)။ ။ အထက်၌ တင်ပြထားသော စံနှုန်းနှင့်ညီမျှသော ရောင်းဝယ်သည့် ပစ္စည်းလည်းမရှိ၊ အပိုပစ္စည်းများ လည်းမရှိလျှင်၊ သို့မဟုတ် စံနှုန်းထက်နည်းလျှင်၊ ထို

သူ့ကို တရားတော်၏ဝေါဟာရ၌ “ဖကီးရ်” (ဆင်းရဲသား) ဟုခေါ်သည်။ ထိုသို့သောသူများကို ကောင်းသ်ပေးပိုင်၏။ ထိုသို့သောသူများကလည်း ကောင်းသ်ယူပိုင်ခွင့်ရှိ၏။

(ဒုရ်ရီမွခ်သာရ်ကျမ်း အတွဲ-၂)

(၄)။ ။ တစ်နှစ်လျှင်တစ်ကြိမ်နှစ်ကြိမ်သာ အခမ်းအနားများ၌သုံးလေ့ရှိသော ကြေးအိုးကြီးများ၊ စတီးအိုးကြီးများ၊ ကော်ဇောအပိုင်းကြီးများ၊ အမိုးအကာကြီးများသည်အပိုပစ္စည်းများဖြစ်သည်။ ဤပစ္စည်းများ၏တန်ဖိုးသည် ကောင်းသ်ပေးထိုက်သောစံနှုန်းနှင့် ညီမျှနေလျှင် ထိုသို့သောသူကို ကောင်းသ်ပေးလျှင် ကောင်းသ်တာဝန်ကျေမည်မဟုတ်။

(ရှာမီကျမ်း အတွဲ-၂)

(၅)။ ။ မိမိနေထိုင်သောအိမ်၊ ဆင်ယင်နေသောအဝတ်အစားများ၊ အိမ်၌အလုပ်လုပ်နေသောအလုပ်သမားများ၊ အသုံးပြုလေ့ရှိသော အိမ်တွင်းရှိပစ္စည်း စသည်များသည် အရေးကြီးလိုအပ်သောပစ္စည်းများ ဖြစ်သောကြောင့် ဤပစ္စည်းများမှအပ အခြားမရှိ သူကို သူကြွယ်ဟုမဆိုနိုင်၊ ထိုပစ္စည်းများသည် မည်မျှပင် တန်

ဘိုးကြီးမားနေသည်ဖြစ်စေ၊ ထိုသူသည် ချမ်းသာသူ မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့်ထိုသို့သောသူကို ဧကားသ် ပေးပိုင်ခွင့်ရှိသည်။

ထိုနည်းတူပညာရှင်များ၊ ပညာတတ်များအတွက် ၎င်းတို့နှင့်သက်ဆိုင်သော စာအုပ်စာတန်းများ၊ လက် မှူပညာရှင်များအတွက်၊ ၎င်းတို့နှင့် သက်ဆိုင်သော ကိရိယာများသည် မည်မျှပင် တန်ဖိုးကြီးမားသည် ဖြစ်စေ၊ အရေးကြီး လိုအပ်သောပစ္စည်းများပင် ဖြစ် သည်။ ၎င်းတို့၌ ယင်းပစ္စည်းများအပြင် ဧကားသ်စံ နှုန်းနှင့်ညီမျှသော အခြားပိုင်ဆိုင်မှုမရှိလျှင် ထိုသူကို လည်း ဧကားသ် ပေးပိုင်ခွင့်ရှိသည်။ ထိုသူသည် လည်း ဧကားသ်ယူထိုက်သူဖြစ်သည်။

(ရှာမိကျမ်း အတွဲ-၂)

(၆)။ ။ လူတစ်ယောက်၌ အဆောက်အဦး လေး၊ ငါးလုံး ရှိသည်။ ယင်းအဆောက်အဦးအား အငှားချထား၏။ (သို့မဟုတ်)အခြားဝင်ငွေရှိသော်လည်း မိသားစုများ ပြားသောကြောင့် လုံလောက်မှုမရှိ။ အခြားတစ်ဘက် တွင် ထိုသူ၌ ဧကားသ်ပေးထိုက်လောက်အောင် ပိုင် ဆိုင်မှုမရှိလျှင် ထိုသို့သောသူအား ဧကားသ်ပေးပိုင် ခွင့်ရှိ၏။

(ရှာမိကျမ်း အတွဲ-၂)

(၇)။ ။ (ဆိုကြပါစို့)၊ လူတစ်ဦး၌ ငါးသိန်းဘိုးပိုင်ဆိုင်မှု ရှိ၏။ သို့သော်ထိုသူသည် ငါးသိန်း(သို့မဟုတ်) ထို ထက်ပို၍ အကြွေးတင်နေလျှင် ထိုသို့သောသူကို ဧ ကားသ်ပေးပိုင်ခွင့်ရှိသည်။ အကယ်၍ထိုသူ၌အကြွေး တော့တင်နေသည် သို့သော် ထိုအကြွေးသည် ငါး သိန်းထက် လျော့နည်းနေလျှင် ထိုသူ၏ပိုင်ဆိုင်မှုများ မှအကြွေးကို နှုတ်လိုက်လျှင် ဧကားသ်စံနှုန်းနှင့် ညီ မျှသောပိုင်ဆိုင်မှုရှိလျှင် ထိုသူကို ဧကားသ်ပေးပိုင် ခွင့်မရှိ။ ဧကားသ်စံနှုန်းထက် နည်းနေလျှင် ပေးပိုင် ခွင့်ရှိသည်။

(အာလမ်ဂီရီကျမ်း)

(၈)။ ။ အလွန်ချမ်းသာသူတစ်ယောက်သည် ခရီးထွက်နေ စဉ်၊ အခိုးခံရ၍ လည်းကောင်း၊ အခြားအကြောင်း ကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊အိမ်ပြန်ရောက်အောင် ငွေမရှိလျှင်၊ ထိုသူ၌ ၎င်းအိမ်တွင် ဥစ္စာပစ္စည်းမည်မျှ ပင်ရှိစေကာမူ၊ထိုအခြေအနေမျိုး၌ထိုသူအားဧကားသ် ပေးပိုင်ခွင့်ရှိ၏။ သို့သော်ထိုသူသည် ထိုအခြေအနေ၌ လိုအပ်သမျှသာ ဧကားသ်ယူပိုင်ခွင့်ရှိ၏။ လိုအပ် ချက်ထက်ပို၍ယူပိုင်ခွင့်မရှိ။

(အာလမ်ဂီရီကျမ်း)

ထိုနည်းနှင့်နှင်၊ ဟဂျ်ဝတ်ပြုရန် သွားသူသည် အကြောင်းကြောင်းကြောင့် လမ်းစားရိတ် ကုန်သွားပါက၊ ထိုသူ၏အိမ်၌ မည်မျှပင်ဥစ္စာပစ္စည်းရှိနေစေကာမူ၊ ထိုအခြေနေမျိုးတွင် ထိုသူအား ဧကားသ် ပေးပိုင်ခွင့်ရှိသည်။

(အာလမ်ဂီရီကျမ်း)

(၉)။ ။ အရွယ်မရောက်သေးသော ကလေးများ၏ ဖခင်သည် ချမ်းသာပါက ထိုကလေးများကို ဧကားသ်ပေးပိုင်ခွင့်မရှိ။ အကယ်၍ ကလေးများအရွယ်ရောက်ပြီးသော်လည်း၊ ၎င်းတို့၌ကိုယ်ပိုင် ပိုင်ဆိုင်မှုမရှိ၊ သို့သော် ၎င်းတို့၏ဖခင်သည် ချမ်းသာ၏။ ထိုသို့သောသူများကို ဧကားသ်ပေးပိုင်ခွင့်ရှိသည်။

(အာလမ်ဂီရီကျမ်း)

(၁၀)။ ။ အရွယ်မရောက်သေးသော ကလေးများ၏ ဖခင်သည် ဆင်းရဲသော်လည်း မိခင်သည်ချမ်းသာ ၏။ ထိုသို့သော ကလေးများကို ဧကားသ် ပေးပိုင်ခွင့်ရှိသည်။

(ဒွရ်ရီမွန်သာရ်ကျမ်း အတွဲ-၂)

(၁၁)။ ။ ဗန္ဓုဟာရှင်မိတို့အား ဇကားသ်ပေးပိုင်ခွင့် မရှိ။
ဗန္ဓုဟာရှင်မိဆိုသည်မှာ “စိုဉ်ယဒ်” မျိုးနွယ်ဝင်များ
ကို ခေါ်သည်။ ဆိုလိုသည်မှာ တမန်တော်မြတ်(စူလ္လူ
လ္လာဟု အလိုင်းဟိဝစလ္လမ်)၏သမီးတော် ဟဇ်ရသ်ဖာ
သွိုမဟ် ဇဟ်ရာ(ရသွေယလ္လာဟု သအာလာအန်ဟာ)
သခင်မ၏သားစဉ်မြေးဆက် တို့ကိုခေါ်ဆို၏။

ထိုနည်းတူ “အလ်ဝီ” မျိုးနွယ်တို့အားလည်း
ကောင်း၊ ဟဇ်ရသ်အဗ္ဗားစ် သို့မဟုတ် ဟဇ်ရသ် ဂျအ်
ဖရ်၊ သို့မဟုတ်ဟဇ်ရသ်အကီးလ်သို့မဟုတ်ဟဇ်ရသ်
ဟာရိဆ်ဗင်န် အဗ်ဒွလ်မွသ်သွလိဗ်၏သား သမီးများ
(ရသွေယလ္လာဟုသအာလာအန်ဟွမ်) အားဇကားသ်
ပေးပိုင်ခွင့်မရှိ။

(ဟိဒါယဟ်ကျမ်းအတွဲ-၁)

ထိုနည်းတူ ဝါဂျစ်ဗ်ဆွဒ်ကဟ် များဖြစ်သော
“နဇရ်” ၊ “ကမ်ဖာရဟ်” ၊ “အွရ်ရ်” ၊ “ဆွဒ်ကသွလ်
ဖ်သ်ရ်” စသည်များလည်း ၎င်းတို့အား ပေးပိုင်ခွင့်
မရှိ။ သို့သော် နဖိလ်ဆွဒ်ကဟ်နှင့်ခိုင် ရားသ်များပေး
ပိုင်ခွင့်ရှိသည်။

(ဒွရ်ရိမွဒ်သာရ်ကျမ်းနှင့်ရှာမိကျမ်း)

(၁၂)။ ။ ကာဖိရ်များအားဇကားသ်ပေးပိုင်ခွင့်မရှိ။ ထိုနည်း

တူ “နဇရ်”၊ “ကမ်ဟရဟ်”၊ “အွရှ်ရ်”၊ “ဆွဒ်ကသွလ်
ဖစ်သ်ရ်” စသည်များလည်းပေးပိုင်ခွင့်မရှိ။ နဖိလ်
ဆွဒ်ကဟ်နှင့် ခိုင်ရာသ်များပေးပိုင်ခွင့်ရှိသည်။

(ဘဟ်ရှ်သီဇေဝ်ရ်ကျမ်း)

ပလီဝတ်ကျောင်းတော်များ၊

ဘာသာရေးကျောင်းများ၊

ဘာသာရေးအဖွဲ့အစည်းများ၊

ဘာသာရေးအသင်းအဖွဲ့များနှင့်

ဇကားသ်၏ပညတ်ချက်

ဤပညတ်ချက်ကို “ဇကားသ်ပေးနည်းနှင့် ၄င်း၏
ပညတ်ချက်” ဟူသောခေါင်းစဉ်အောက်၌ ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်
သည်။ သို့သော် အရေးကြီးသော ကဏ္ဍဖြစ်၍ အကျယ်
တဝင့်ပြန်လည် တင်ပြလိုက်ပါသည်။

(၁)။ ။ ကောင်းသ်ပေးထိုက်သူအားအပိုင်မပေးသရွေ့
 ကောင်းသ် တာဝန်မကျသောကြောင့်၊ ကောင်းသ်ငွေ
 ဖြင့် ပလီဝတ်ကျောင်းတော် တည်ဆောက်ခြင်း၊ (လာ
 ဝါရီဆ်) အမွေစားအမွေခံမရှိသော ဆင်းရဲသားအား
 ကဖန်(န်)ဝယ်ပေးခြင်း၊ ဒဖန်(န်)မြှုပ်နှံရန် အစီအစဉ်
 ပြုပေးခြင်း၊ မိမိကောင်းသ်ငွေဖြင့် ကွယ်လွန်သူဘက်မှ
 အကြွေးဆပ်ပေးခြင်း များပြုလုပ်လျှင် ကောင်းသ်ပိုင်
 မည်မဟုတ်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကောင်းသ် အ
 ဆင်၌ အပိုင်လက်ခံသူမရှိသောကြောင့်ဖြစ်သည်။
 (ဒွရရီမွခ်သာရ်ကျမ်း အတွဲ-၂)

(၂)။ ။ ဆင်းရဲသားများအား အခမဲ့ ဝေငှပေးလေ့မရှိဘဲ၊
 အဖိုးအခအဖြစ် ပေးလေ့ရှိသော ဘာသာရေးကျောင်း၊
 ဘာသာရေး အဖွဲ့အစည်းများ၌လည်း ကောင်းသ်ပေး
 ပိုင်ခွင့်မရှိ။ အကယ်၍ အဖွဲ့အစည်း တစ်ခုသည်
 ဆင်းရဲသောပညာတော်သင်များ၊ ဆင်းရဲသူ၊ ဆင်းရဲ
 သားများအား အခမဲ့ ထမင်းကျွေးမွေးနေလျှင်၊ ထို
 ကျောင်းထိုအဖွဲ့အစည်းများကို ကောင်းသ် ပေးပိုင်ခွင့်
 ရှိသည်။ သို့သော် မိမိပေးလိုက်သော ကောင်းသ်သည်
 ငွေဖြစ်လျှင်ငွေ၊ သို့မဟုတ်ထိုငွေ၏အစား စားသောက်
 ဖွယ်ရာ များဆင်းရဲသားများ၏ လက်တွင်းသို့ရောက်

သွားမှသာ ဧကားသံတာဝန် ကျေမည်ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့၏လက်တွင်းသို့ မရောက်သေးသမျှ တာဝန်ကျေမည်မဟုတ်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကိုယ်စားလှယ်သည် ကြားလူသာဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ထိုနည်းတူ ဝတ္ထုပစ္စည်းများ ဥပမာ-အဝတ်အစားနှင့် အခြားပစ္စည်းများပေးထားလျှင် ဆင်းရဲသားများလက်တွင်းသို့ မရောက်သမျှ ဧကားသံတာဝန်ကျေမည်မဟုတ်။

(၃)။ ။ လူတစ်ယောက်က ဧကားသံငွေဖြင့် စာအုပ်စာတန်းများ၊ အဝတ်အထည်များဝယ်၍ (မဒ်ရဆတ်) ကျောင်း၌ပေးခဲ့လျှင်၊ သို့မဟုတ် အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုအားပေးခဲ့လျှင်၊ ယင်းစာအုပ်နှင့် အဝတ်အထည်များကိုဆင်းရဲသားများအားအပိုင်ပေးမှသာလျှင် ဧကားသံတာဝန်ကျေမည်။ သို့မဟုတ်ပါက ဧကားသံတာဝန်ကျေမည်မဟုတ်။

(၄)။ ။ အရဗီကျောင်းများ၌ ကျမ်းစာအုပ်များကို ပညာတော်သင်များအား အပိုင်မပေးဘဲ၊ ယာယီထုတ်ပေးပြီး နှစ်ကုန်လျှင် ပြန်သိမ်းလေ့ရှိသောကြောင့် ယင်းကျမ်းစာအုပ်များကို ဧကားသံငွေဖြင့် ဝယ်ပိုင်ခွင့်မရှိ

ချေ။ ထိုနည်းတူ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများအား ယာယီဝတ်ဆင်ရန် အဝတ်အထည်များ၊ ခြံရံ၊ ရံရံ စောင်များကိုလည်း ကောင်းသံငွေဖြင့်ဝယ်ပိုင်ခွင့်မရှိ။

ကျမ်းစာအုပ်များ၊ အဝတ်အထည်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အခက်အခဲကြုံလာလျှင်၊ ကောင်းသံပေးမည် သူသည် မိမိကောင်းသံငွေဖြင့် ကျမ်းစာအုပ်များ၊ သို့မဟုတ်အဝတ်အထည်များဝယ်၍ကောင်းသံ ပေးထိုက်သူ အားအပိုင်ပေးလိုက်ရမည်။ ထို့နောက် ထိုအပေးခံရသူသည် မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်၏ အကျပ်ကိုင်မှုမှ မပါဘဲ၊ မိမိသဘောဖြင့်ကျောင်း သို့ပေးအပ်လိုက်လျှင် ကောင်းသံပိုင်သွားမည်။ ယခုဤကျမ်းစာများကို မည်သူ့ကိုမှအပိုင်မပေးလျှင်လည်းပိုင်၏။ ဤသို့ပြုခြင်းဖြင့် ကောင်းသံပေးသူ ကိုကောင်းသံ၏အကျိုးဆုဝါးဗ် အပြည့်အဝရရှိမည်အပြင် ကျောင်းသို့တစ်ဆင့် လှူခဲ့သော ထိုဆင်းရဲသားသည်လည်း “ဆွဒ်ကဟ်ဂျာရီယဟ်” ၏အကျိုးဆုဝါးဗ် ရရှိနေမည်ဖြစ်သည်။

(၅)။ ။ ဆင်းရဲသားပညာတော်သင်များအား ကောင်းသံငွေမှ ပညာရေးစားရိတ်ထောက်ပံ့ပိုင်ခွင့်ရှိသည်။

(၆)။ ။ ဆင်းရဲသားပညာတော်သင်များအား ထောက်ပံ့ရန်

“မဒ်ရဆဟ်” ကျောင်း၌ ကောင်းသ်ငွေပေးခြင်းဖြင့် ဧကားသ်ပေးသောအကျိုးဆဝါးမ်နှင့်သာသနာ့ပညာကို တစ်ဘက်တစ်လမ်းမှ ပံ့ပိုးသောအကျိုးဆဝါးမ် ဟူ၍ အကျိုးဆဝါးမ် နှစ်မျိုးရရှိမည်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဧကားသ်ငွေကို ဆင်းရဲသား ပညာတော်သင်များအား စံနစ်တကျကျွေးမွေး၊ အပိုင်ပေးကမ်းသော ကျောင်းများ၌ ပေးရန်ကိုသတိ ကြီးစွာထားရမည်။

ဧကားသ်ငွေကို ဆေးရုံဆောက်ရာ၌၎င်း၊ အခြားအရေးကြီး လိုအပ်ချက်များ၌၎င်း၊ လုပ်သားများ၊ အလုပ်သမားများအားလုပ်ခ၊ လခများ၌လည်းကောင်း၊ သုံးပိုင်ခွင့်မရှိ။ ဧကားသ်ငွေဖြင့် ဆင်းရဲသူဆင်းရဲသားများအားဆေးဝါးဝယ်၍ဝေငှလိုက်လျှင် ဧကားသ်ပိုင်သွားမည်ဖြစ်သည်။

မှတ်ချက်။ ။ ပလီဝတ်ကျောင်းတော်များ၊ ဘာသာရေးစာသင်ကျောင်းများနှင့် ဆင်းရဲသူ ဆင်းရဲသားများအတွက် ဆေးရုံများ ဆောက်လုပ်ခြင်း၊ လမ်းဖောက်ခြင်း၊ တံတားတည်ခြင်း စသည်တို့သည် အကျိုးဆဝါးမ်များပြား၍ အလွန်မွန်မြတ်သော လုပ်ငန်းများဖြစ်ကြသော်လည်း၊ ရှိရှိအသ် တရားတော်၌ “ဗိုင်သွလ်မားလ်” အစ္စလာမ်ဘဏ္ဍာတော်၏အခြားစာရင်း

များမှ သုံးစွဲရမည်ဖြစ်သည်။ “ဗိုင်သွလ်မားလ်” မရှိသောအခါမျိုးတွင် “လိလ္လာဟ်” “ခိုင်ရားသ်” စာရင်းမှ ကောက်ခံ၍သုံးစွဲရမည်။ ဤကိစ္စမျိုး၌ ကောင်းသ်ငွေကိုသုံးပိုင်ခွင့်မရှိ။ မလွဲသာသော အခြေအနေမျိုးတွင် အထက်ပါလုပ်ငန်းများကို အကောင်အထည် ဖော်လိုစိတ်ပြင်းပြနေသော ဆင်းရဲသားများအား ကောင်းသ်ငွေကို အပိုင်ပေးလိုက်ရမည်။ ထို့နောက်ထိုသူသည် မည်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ အကျပ်ကိုင်မှုမပါဘဲ၊ မိမိသဘောဖြင့် ပေးလှူလိုက်လျှင် အထက်ပါကိစ္စမျိုး၌ သုံးပိုင်ခွင့် ရှိသွားမည်ဖြစ်သည်။

သို့သော် “ဟိလအိသမ်လီးက်” အမည်ဖြင့် ဟန်ဆောင်ပိုင်ဆိုင်မှုဖြင့် ကောင်းသ်တာဝန်ကျေမည် မဟုတ်သည်ကို သတိကြီးစွာ ထားစေချင်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုသို့သော အခြေအနေမျိုး၌ ပေးခံရသူသည်လည်း နှုတ်ဖြင့်သာ ပေးနေကြောင်း အပိုင်ပေးခံရသည်မဟုတ်ကြောင်းကိုကြိုတင်သဘောပေါက်ထားသောကြောင့် ပိုင်ဆိုင်ရာ မမြောက်သည်အပြင် ကောင်းသ်ပေးသူ၏ ကောင်းသ်သည်လည်း တာဝန်ကျေမည်မဟုတ်။ ထိုသို့သောငွေကို ပလီဝတ်ကျောင်းတော်များ၊ ဘာသာရေး ကျောင်းများနှင့် ၎င်း၏လိုအပ်ချက်များ၌ အသုံးပြုပိုင်ခွင့်မရှိချေ။

အထက်ပါ ပညတ်ချက်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အကျယ်သိလိုပါက အရဗီဘာသာဖြင့်ပြုစုထားသော ဖိကဟ် (အစ္စလာမ်ဥပဒေ)ကျမ်းများအပြင် “ကုရ်အာန် မေ နေဇာမေ ကောင်းသ်” ဟူသောစာအုပ်ကို လေ့လာရှုစားနိုင်ပါသည်။

သားချင်းများနှင့်မိတ်ဆွေ အပေါင်းအဖော်များ ကိုဇာနည်ပေးခြင်း

(၁)။ ။ မိမိကောင်းသ်ကို မိမိ၏မိဘ၊ အဖ၏မိဘ၊ အမိ၏မိဘ၊ အဘိုး၊ အဘွားများကိုပေးပိုင်ခွင့်မရှိ။

ထိုနည်းတူ မိမိသားသမီး အရင်းအခြား၊ မြေး၊ မြစ်များကိုလည်း ပေးပိုင်ခွင့်မရှိ၊ ထိုနည်းပင် လင်ယောက်ျားက မိမိဇနီးကို ၊ဇနီးက လင်ယောက်ျားကို ပေးပိုင်ခွင့်မရှိ။

(ဟိဒါယတ်ကျမ်း၊ အတွဲ-၁)

(၂)။ ။အထက်၌ တင်ပြခဲ့သော သားချင်းများအပြု -
အခြားသားချင်းများဖြစ်သော ညီ၊ အစ်ကို၊ အစ်မ၊
ညီမ၊ တူ၊ တူမ၊ ဖခင်၏ညီအစ်ကို မောင်နှမများ၊
မိခင်၏အစ်ကို၊ မောင်၊ ညီမ၊ အစ်မများ၊ မိထွေး၊
ပထွေး၊ ၎င်းတို့၏မိဘများ၊ ယောက္ခထီး၊ ယောက္ခမ၊
တို့အား ဧကားသ်ပေးပိုင်ခွင့်ရှိသည်။ သို့သော်၎င်း
တို့သည် ဧကားသ်ပေးထိုက်သူများ ဖြစ်မှသာလျှင်
ပေးပိုင်၏။

(ရှာမီကျမ်း အတွဲ-၂)

(၃)။ ။ဧကားသ်နှင့် အခြားဆွေကဟ်၊ ခိုင်ရာသ်များ
ပေးရာတွင် မိမိသားချင်းများကို ဦးစားပေးရမည်။
၎င်းတို့ဆင်းရဲနေလျှင် ၎င်းတို့ကိုသာ ဦးစားပေးရ
မည်။ သို့သော် ၎င်းတို့သည် ရှက်ကြောက်မည်ဖြစ်
သောကြောင့် ၎င်းတို့အားဧကားသ်၊ ဆွေကဟ်ပေးနေ
ကြောင်းပြော၍ မပေးရ။ ဟဒီးဆ်တော်တွင် လာရီ
သည်မှာ “သားချင်းများအား ဧကားသ်နှင့် ခိုင်ရာသ်
ပေးလျှင်၊ ခိုင်ရာသ်၏အကျိုးနှင့်သားချင်းများအပေါ်
ကျေးဇူးပြုခြင်းဟူသော အကျိုးဆင်းမီ နှစ်မျိုးရရှိ
မည်” ဟုပါရှိ၏။ ထို့ကြောင့်၎င်း တို့ကိုဦးစားပေး၍
ကျန်မှသာလျှင် အခြားသူများ ကိုပေးရမည်။

(အာလမ်ဂီရီကျမ်း)

(၄)။ ။နို့တိုက်ကျွေးထားသောသားသမီးများ၊ နို့တိုက်
ကျွေးခဲ့သော မိဘများအား ဧကားသ် ပေးပိုင်ခွင့်ရှိ
သည်။

နို့တိုက်ကျွေးခဲ့သော သားသမီးဆိုသည်မှာ အမျိုး
သမီးတစ်ဦးသည် ရပ်ကွက်အတွင်းရှိ အခြားကလေး
အား ငယ်စဉ်ကနို့တိုက်ကျွေးခဲ့လျှင် ထိုကလေးသည်
ထိုအမျိုးသမီး၏ နို့တိုက်ကျွေးသောသား၊ နို့တိုက်
ကျွေးသောသမီးဖြစ်သွားသည်။ ထိုနည်းတူ ထိုအမျိုး
သမီးနှင့်သူမ၏ခင်ပွန်းသည် ထိုကလေး၏ နို့တိုက်
ကျွေးခဲ့သော အမိ၊ အဖဖြစ်သွားသည်။

(ရှာမီကျမ်းအတွဲ-၂)

(၅)။ ။ မိမိအိမ်၊(သို့မဟုတ်)ဆိုင်ရှိ အလုပ်သမားများ၊
အိမ်၌ လာရောက်အဝတ်လျှော်သူများ၊ မိမိ၏ကား
မောင်းသူများ၊ စသည်များသည် ဆင်းရဲလျှင် ၎င်းတို့
ကိုလည်းဧကားသ်ပေးနိုင်သည်။ သို့သော်ဧကားသ်
ငွေကိုလခအဖြစ် မပေးနိုင်။ လခအပြင် လက်ဆောင်
ဟုပြော၍ပေးကာ စိတ်အတွင်းမှ ဧကားသ်ပေးနေ
ကြောင်း ရည်ရွယ်လိုက်လျှင်ပိုင်၏။ သို့မဟုတ်ပါက
ပိုင်မည်မဟုတ်။

(အာလမ်ဂီရီကျမ်း)

(၆)။ ။ မြို့တစ်မြို့၏ကောင်းသ်ကိုအခြားမြို့သို့ပို့ခြင်းသည် မက္ကရူးဟ်ဖြစ်သည်။ သို့သော်အခြားမြို့၌ ဆင်းရဲသော သားချင်းများရှိလျှင်၊ သို့မဟုတ်အခြားမြို့ရှိ လူများ သည် မိမိမြို့ရှိ ဆင်းရဲသားများထက်ပို၍ ဦးစားပေး ထိုက်လျှင်၊ အခြားမြို့သို့ ပို့ပိုင်ခွင့်ရှိသည်။

ထိုနည်းတူ အခြားမြို့နေလူများသည် သာသနာ့ တာဝန်ကို စောက်ချဆောင်ရွက်နေလျှင်၊ ဥပမာ-သာ သနာ့ပညာပို့ချနေလျှင်၊ သင်ယူနေလျှင်၊ သို့မဟုတ် ကိုင်းရှိုင်းမှုရှိကြသော သာသနာ့ပညာရှင်များ ရှိနေ လျှင်၊ သို့မဟုတ် မုဂ္ဂဟ်ဒ် သာသနာ့အတွက် သက် စွန့်ကြိုးပမ်းသူများရှိနေ၍ ကောင်းသ် ပေးထိုက်သူများ ဖြစ်လျှင် အခြားမြို့သို့ ပို့ပိုင်ခွင့်ရှိသည် သာမက ပို၍ အကျိုးဆင်းဝါးမရှိ၏။

(အာလမ်ဂီရီကျမ်း)

ကောင်းသ်ပေးရန်မှားခဲ့သော်

(၁)။ ။ အကယ်၍လူတစ်ဦးကို ဆင်းရဲသည်၊ ပေးထိုက် သည်ဟုထင်၍ ကောင်းသ်ပေးမိ၏။ ပေးပြီးမှ ထိုသူ

ချမ်းသာနေမှန်းသိရ၏။ သို့မဟုတ်စိုင်းယဒ်ဖြစ်မှန်းသိရ၏။ (သို့မဟုတ်)ညအမှောင်၌ပေးခဲရာမှား၍ မိမိ၏မိခင်၊ သို့မဟုတ်ဖခင်ကိုပေးခဲမိလျှင်၊ ဧကားသံပိုင်သွား၏။ သို့သော်ရရှိသူက ဤငွေသည် ဧကားသံငွေဖြစ်ကြောင်းနှင့်ဧကားသံ ယူထိုက်သူ မဟုတ်ကြောင်း သိသွားလျှင်အခြားယူ ထိုက်သူတစ်ဦးအား ပေးလိုက်ရမည်။

(ဒွရ်ရီမွခ်သာရ်ကျမ်း)

(၂)။ ။ လူတစ်ဦးကို ချမ်းသာသူဖြစ်၊ မဖြစ် သံသယရှိနေလျှင် စုံစမ်းခြင်းမပြုပြီးသရွေ့ ထိုသူအား ဧကားသံမပေးရ။ အကယ်၍ စုံစမ်းခြင်းမပြုဘဲပေးမိလျှင် မှန်းကြည်ရမည်။ ဆင်းရဲမည်ဟုအထင်များလျှင်ဧကားသံပိုင်သွား၏။ချမ်းသာမည်ဟုအထင်များလျှင်ဧကားသံပိုင်မည်မဟုတ် ထပ်မံပေးရလိမ့်မည်။

(ရှာမီကျမ်းအတွဲ-၂)

အထွေထွေ

(၁)။ ။ အမျိုးသမီးတစ်ဦးသည် မိမိခင်ပွန်းထံမှ ဧကားသံစံနှုန်းနှင့်ညီမျှသောသို့မဟုတ်ထို့ထက်ပို၍

“မဟရ်” ခန်းဝင်ကြေးရရန်ရှိ၍တောင်းလျှင်မဆိုင်း
မတွခင်ပွန်းက ပေးမည်ဟု မျှော်လင့်ချက်ရှိလျှင်၊
ထိုအမျိုးသမီးဆင်းရဲနေပါက သူမကိုကောင်းသံပေး
ပိုင်ခွင့်မရှိ၊ အကယ်၍သူမသည် အကြွေးရစရာရှိ
သော်လည်း သူမ၏ခင်ပွန်းသည်အလွန်ဆင်းရဲနေ
လျှင်၊ သို့မဟုတ်ချမ်းသာသော်လည်း တမင်မပေး
လျှင်၊ ထိုအမျိုးသမီးဆင်းရဲနေလျှင်သူမကိုကောင်းသံ
ပေးပိုင်၏။ ထိုနည်းတူ သူမရစရာရှိသော်လည်း
မိမိသဘောဖြင့်ခွင့်လွှတ်လိုက်လျှင်သူမကိုကောင်းသံ
ပေးပိုင်ခွင့်ရှိသည်။

(ဒွရ်ရီမွခ်သာရ်ကျမ်း အတွဲ-၂)

မှတ်ချက်။ ။ အများအားဖြင့်လူတို့သည်တောင်းစား
သူများကိုသာ “ဖကီရ်” သူဆင်းရဲဟုထင်နေကြ
သည်။ အမှန်မှာတစ်ခါတစ်ရံ အချို့သူတို့သည်
ရှက်ကြောက်၍နှုတ်ဖြင့်ဖွင့်ဟမပြောရဲကြ၊ ဝတ်စား
ဆင်ယင်မှုဖြင့် ဆင်းရဲမှန်း မသိရသူများလည်းရှိ
တတ်၏။ အပေါ်ယံအားဖြင့် ၎င်းတို့သည်ဆင်း
ရဲသည်ဟုမသိရ၊ တစ်ခါတစ်ရံ အချို့လခစားလုပ်
ကိုင်စားသောက်သူများသည် သားသမီးများပြား၍
ကျပ်တည်းစွာ နေထိုင်ကြရသည်လည်း ရှိ၏။ စုံစမ်း

မေးမြန်း၍ထိုသို့သောသူများကိုသိရလျှင် ၎င်းတို့ကို တန်ဖိုးထားရမည်။ ၎င်းတို့ကိုရှာကြံ၍ ပေးခြင်း သည်ပို၍အကျိုးဆေးဝါးမရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆို ဆော်တောင်းစားလေ့ရှိသူသည် အခြားနေရာမှရှာ၍ တောင်းကာ မိမိပြဿနာကို ဖြေရှင်းမည်ဖြစ်သော် လည်းရှက်ကြောက်၍ နှုတ်ငုံနေသော ဤဆင်းရဲသား သည် မည်သူ့ကိုမှ ဖော်ပြမည်မဟုတ်ဘဲ ကြိတ်မှိတ် ၍ ခံနေမည်ဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

သီးနှံများအပေါ်ဇကားသ်(အုရှ်ရ်)အကြောင်း

အုရှ်ရ်နှင့်အုရှ်ရီမြေဆိုသည်မှာ---

အီမာန်ရှင်များက ကာဖီရ်များထံမှ အောင်နိုင်၍ ရရှိသောမြေကို အမိရ်က အစ္စလာမ်ဘာသာဝင်များအား ခွဲဝေပေးခဲ့လျှင် ယင်းမြေကို “အုရှ်ရီ” မြေဟု ခေါ်သည်။

ထိုနည်းတူ တစ်နေရာရာရှိ ကာဖီရ်များသည် စစ် တိုက်ခြင်းမပြုဘဲ မိမိသဘောဖြင့် အစ္စလာမ်ဘာသာကို သက်ဝင် ယုံကြည်လာကြလျှင်၊ ၎င်းတို့ပိုင် မြေကိုလည်း

“အုရှ်ရီ” မြေဟုခေါ်သည်။

သို့သော် စစ်တိုက်ခြင်းမပြုဘဲ ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးပြီး မြေကွက်ရရှိလာ၍ ယင်းမြေကွက်များကို ကာဖိရ်များအား ပြန်၍ နေရာချပေးထားသော မြေကွက်သည် “အုရှ်ရီ” မြေ မဟုတ်ချေ။

ထိုနည်းတူ ကာဖိရ်များနှင့်စစ်တိုက်၍ မြေကွက်ရ ရှိ၏။ သို့သော်ယင်းမြေကွက်ကို အိမားနံရှင်များအား ခွဲဝေမပေးဘဲ၊ မူလကနေနေကျ ကာဖိရ်များအား နေခွင့်ပြုထားလျှင် ထိုမြေကိုလည်း “အုရှ်ရီ” မြေဟုမခေါ်နိုင်။

(ဟိဒါယဟ်ကျမ်းအတွဲ-၁၊ စာ-၈၀)

ပညတ်ချက်။ ။ အကယ်၍လူတစ်ဦး၌ ဘိုးဘွားပိုင် အုရှ်ရီ မြေရှိခဲ့လျှင် (သို့မဟုတ်)အစ္စလာမ်ဘာသာဝင်တစ်ဦး ထံမှ ဘိုးဘွားပိုင် အုရှ်ရီမြေကိုဝယ်ခဲ့လျှင် ထိုမြေမှ ထွက်ရှိသောသီးနှံများအပေါ် ဧကားသ်ပေးရန်ဖရတ်ဇ် တာဝန်ဖြစ်သည်။ ထို၊ ဧကားသ်ကို “အုရှ်ရီ” ဟုခေါ်သည်။

(ရှာမီကျမ်းအတွဲ-၂၊ စာ-၈၄)

ပညတ်ချက်။ ။ အုရှ်ရီမြေကိုဘာသာခြားကဝယ်လိုက်လျှင် ထိုမြေသည် အုရှ်ရီမဟုတ်တော့ချေ။ ထိုသူထံမှ

အီမာန်းရှင်တစ်ဦးဦးက ထပ်မံဝယ်လိုက်လျှင်၊ (သို့မဟုတ်)အခြားမှန်ကန်သောနည်းလမ်းဖြင့် အီမာန်းရှင်တစ်ဦးဦးက ရရှိလျှင်လည်း ထိုမြေသည် အုရှ်ရီမြေမဖြစ်၊ ထို့ကြောင့် ယင်းမြေမှထွက်ရှိသော သီးနှံများအပေါ် ဇကာသ်ပေးရန်တာဝန်မရှိ။

(ဒွရ်ရီမွခ်သာရ်ကျမ်း အတွဲ-၂)

ဇကာသ်နှင့်အုရှ်ရီ၏ခြားနားမှု

ဇကာသ်နှင့်အုရှ်ရီတွင် ခြားနားမှု ခြောက်မျိုးရှိသည်။ ၎င်းတို့မှာ---

(၁)။ ။ အုရှ်ရီထိုက်လာရန် သတ်မှတ်ထားသော စံနှုန်းမရှိ။ သီးနှံအထွက်နည်းသည်ဖြစ်စေ၊ များသည် ဖြစ်စေ အုရှ်ရီပေးရန် တာဝန်ရှိသည်။ သို့သော် ဆွားအ်တစ်ဝက် (တစ်ပိဿာနှင့် တစ်ဆယ်သား) ထက်ပင်နည်းနေလျှင်တာဝန်မရှိ။

(ဒွရ်ရီမွခ်သာရ်ကျမ်းနှင့်ရှာမီကျမ်း အတွဲ-၂)

(၂)။ ။ အုရှ်ရ်ပေးရာတွင် တစ်နှစ်ပြည်ရန် အရေးမကြီး၊
ထို့ကြောင့် အုရှ်ရ်မြေကွက်ပေါ်တွင် တစ်နှစ်လျှင်နှစ်
ကြိမ် အသီးသီးခဲ့သော်၊ သို့မဟုတ် တစ်နှစ်လျှင် နှစ်
ကြိမ်သီးနှံပေါက်ရောက်ခဲ့သော်၊ အကြိမ်တိုင်း သီးနှံ
အပေါ် အုရှ်ရ်ပေးရန်ဖရတ်ဇ်တာဝန်ဖြစ်သည်။

(ဒွရ်ရိမ္မဓ်သာရ်ကျမ်းနှင့်ရှာမီကျမ်း အတွဲ-၂)

(၃)။ ။ အုရှ်ရ်ဖရတ်ဇ်ထိုက်ရန် ပိုင်ရှင်သည် ဦးနှောက်
ကောင်းရန်အရေးမကြီး။ ရူးသွပ်သူပိုင်အုရှ်ရ်မြေအ
ပေါ်၌လည်းအုရှ်ရ်ထုတ်ရန် ဖရတ်ဇ်တာဝန်ဖြစ်သည်။

(ဒွရ်ရိမ္မဓ်သာရ်ကျမ်းနှင့်ရှာမီကျမ်း အတွဲ-၂)

(၄)။ ။ အုရှ်ရ်ဖရတ်ဇ်ထိုက်ရန် ပိုင်ရှင်သည် အရွယ်
ရောက်ပြီးသူဖြစ်ရန် အရေးမကြီး။ အရွယ်မရောက်
သေးသောကလေး၏အုရှ်ရ်မြေအပေါ် အုရှ်ရ်ထုတ်ရန်
ဖရတ်ဇ်ဖြစ်သည်။

(ဒွရ်ရိမ္မဓ်သာရ်ကျမ်းနှင့်ရှာမီကျမ်း အတွဲ-၂)

(၅)။ ။ အုရှ်ရ်ဖရတ်ဇ်ထိုက်ရန် ပိုင်ရှင်သည်လွတ်လပ်
သူဖြစ်ရန်အရေးမကြီး၊ ကျွန်ဘဝ၌ ရှိသူ၏အုရှ်ရ်မြေ
အပေါ်၌လည်းအုရှ်ရ်ပေးရန်ဖရတ်ဇ်တာဝန်ဖြစ်သည်။

(ဒွရ်ရိမ္မဓ်သာရ်ကျမ်းနှင့်ရှာမီကျမ်း အတွဲ-၂)

(၆)။ ။ အုရှ်ရ်ဖရတ်ဇ်ထိုက်ရန် မြေပိုင်ဖြစ်ရန်မလို၊ ဝကမ် ပြုထားသောမြေပေါ်၌ ဝကမ်ပြုခံရသူများက စိုက်ပျိုး လျှင်ယင်းသီးနှံများအပေါ်၌လည်း အုရှ်ရ် ပေးရန် ဖ ရတ်ဇ်တာဝန်ဖြစ်သည်။

ထိုနည်းတူ အုရှ်ရ်မြေကို ငှားရမ်း၍စိုက်ပျိုးခဲ့လျှင် ယင်းသီးနှံအပေါ်တွင်လည်း အုရှ်ရ်ပေးရန် ဖရတ်ဇ် ဖြစ်သည်။

(ဒွရ်ရီမွခ်သာရ်ကျမ်း အတွဲ-၂၊ စာရ၅)

မည်သို့သောသီးနှံများပေါ်တွင် အုရှ်ရ်ပေးရ၍ မည်မျှပေးရမည်နည်း။

(၁)။ ။ အုရှ်ရ်မြေပေါ်၌သာ အုရှ်ရ်ပေးရန် ဝါဂျိပ်ဖြစ် သည်။ အခြားမြေများပေါ်တွင် အုရှ်ရ်ပေးရန် တာ ဝန်မရှိ။ ယင်းမြေများသည် ခေရာဂျီ(အခွန်ပေးရသော မြေ) များဖြစ်ခဲ့လျှင် အခွန်ငွေကောက်ခြင်းသည် အာဏာပိုင်များ၏အလုပ်ဖြစ်သည်။

(၂)။ ။ ခေရာဂျီ(အခွန်ပေးရသောမြေ)များအပေါ်အခွန် ပေးလိုက်ပါကတာဝန်ကျေသွားသော်လည်း အုရှ်ရီမြေ များပေါ်တွင် အခွန်ပေးသော်လည်း အုရှ်ရီတာဝန် ကျေမည်မဟုတ်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အာဏာ ပိုင်များသည် အခွန်ကောက်ခံသောအခါ အုရှ်ရီ ဟူ၍ အမည်တတ်ခြင်းမပြုကြ။ အုရှ်ရီ၏စည်းကမ်း နှင့်အညီသုံးစွဲမည်ဟုလည်းကတိမပေးထားကြ။ ထို့ကြောင့် အီမာန်ရှင်များသည် အုရှ်ရီမြေပေါ်၌အခွန်အကောက် များအပြင် အုတ်ရှ်ရီကိုထုတ်၍ကောင်းသ် ပေးထိုက်သူ များအပေါ်တွင် သုံးစွဲရန် အရေးကြီးသည်။

(၃)။ ။ ရေသွင်း စိုက်ပျိုးခြင်းမပြုရဘဲ မိုးရေဖြင့်သာ ပေါက်ရောက်သောသီးနှံများအပေါ်တွင်ဆယ်ပုံတစ်ပုံ ကောင်းသ်ထုတ်ရ၍ ယင်းကိုဆွဒ်ကဟ်ပြုခြင်းသည် ဝါ ဂျိမ်ဖြစ်သည်။

ထိုနည်းတူ မြစ်ချောင်း အင်းအိုင်များ၏ဘေးတွင် ရှိသော အုရှ်ရီမြေသည် အလိုအလျောက်ရေဝင် နေ သောမြေဖြစ်ပါက ယင်းမြေမှထွက်ရှိသော သီးနှံအ ပေါ်ဆယ်ပုံတစ်ပုံကောင်းသ်ပေးရ၏။

(ဟိဒါယဟ်ကျမ်း)

(၄)။ ။ တွင်းရေ၊ မြစ်ရေများမှရေသွင်း၍ စိုက်ပျိုးရသော မြေမှထွက်ရှိသောသီးနှံများအပေါ်တွင်အပုံနှစ်ဆယ်ပုံ တစ်ပုံဇကားသ်ပေးရ၏။ အပုံနှစ်ဆယ်သည်အုရှ်ရ် ၏ထက်ဝက်ဖြစ်သော်လည်း တရားတော်၏ ဝေါဟာ ရ၌ယင်းကိုလည်း အုရှ်ရ်ဟုခေါ်သည်။

(ဟိဒါယဟ်ကျမ်း)

(၅)။ ။ ဥယျာဉ်မှ ထွက်ရှိသော သီးနှံများ၏အမိန့် ပညတ်တော်သည်လည်း အထက်၌တင်ပြခဲ့သော မြေမှထွက်ရှိသောသီးနှံများ၏ပညတ်တော်ကဲ့သို့ရေမ သွင်းရဘဲ မိုးရေဖြင့်သာ ပေါက်ရောက်ခဲ့လျှင်ဆယ်ပုံ တစ်ပုံပေးရ၍ တွင်းရေမြစ်ရေများသွင်း၍ စိုက်ပျိုးရ လျှင် အပုံနှစ်ဆယ်ပုံ တစ်ပုံအုရှ်ရ်ပေးရန် ဝါဂျီဗ်ဖြစ် သည်။

(အာလမ်ဂီရီကျမ်း)

(၆)။ ။ ကြံ၊ သစ်သီးဝလံ၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်နှင့် ပန်း စသည်များပေါက်ရောက်ခဲ့လျှင်၎င်းတို့အတွက်ဥပဒေ သည့်လည်း ဤအတိုင်းပင်ဖြစ်သည်။

(အာလမ်ဂီရီကျမ်း)

(၇)။ ။ မြေပိုင်ရှင်တစ်ဦးသည် မိမိပိုင်မြေကို သူတစ်ပါး အားငှားရမ်းလိုက်ပါကယင်းမြေမှထွက်ပေါ်လာသော

သီးနှံအပေါ်တွင် အုရှ်ရ်ပေးရန်မှာ ငှားရမ်းစိုက်ပျိုးသူ
၏တာဝန်သာဖြစ်၏။ မြေပိုင်ရှင်၌ တာဝန်မရှိပေ။
အကယ်၍မြေပိုင်ရှင်တစ်ဦးသည် အခြားသူတစ်ဦးနှင့်
စပ်တူစိုက်ပျိုးခဲ့လျှင် ထွက်ရှိလာသော သီးနှံအပေါ်
တွင် အုရှ်ရ်ကိုနှစ်ဦးစလုံးက အချိုးကျပေးရမည်။

(ဘဟ်ရှ်သီဇေဝ်ကျမ်း)

(၈)။ ။ အုရှ်ရ်မြေ သို့မဟုတ် တောင်မှသို့မဟုတ် တောမှ
ပျားရည်ရလာလျှင် ယင်းအပေါ်၌လည်း ဆယ်ပုံတစ်
ပုံ အုရှ်ရ်ပေးရန်ဖရတ်ခံဖြစ်သည်။

(ဒွရ်ရီမွခ်သာရ်ကျမ်း)

(၉)။ ။ လူတစ်ယောက်သည် မိမိအိမ်၌ သီးနှံသို့မဟုတ်
အပင်တစ်ပင်စိုက်ခဲ့ရာယင်းသစ်ပင်၌ပေါက်လာသော
သီးနှံအပေါ်တွင် အုရှ်ရ်ပေးရန် ဖရတ်ခံတာဝန်မရှိ။

(အာလမ်ဂီရီကျမ်း)

(၁၀)။ ။ ဧကားသ်ပေးပိုင်ခွင့်ရှိသူများကိုသာ အုရှ်ရ် ပေး
ပိုင်ခွင့်ရှိ၏။ ဧကားသ် ပေးပိုင်ခွင့်မရှိသူများအား
အုရှ်ရ်ပေးပိုင်ခွင့်မရှိ။

(ဒွရ်ရီမွခ်သာရ်ကျမ်း အတွဲ-၂)

(၁၁)။ ။ အုရှ်ရ်ပေးရာ၌ ဧကားသ်ကဲ့သို့ ပေါက်ရောက်
သောသီးနှံ သို့မဟုတ် ထိုသီးနှံနှင့်ညီမျှသောတန်ဖိုး
ကိုပေးပိုင်ခွင့်ရှိ၏။ ဥပမာ-လူတစ်ဦး၏အုရှ်ရ် မြေ၌
စပါးတင်းတစ်ရာထွက်ခဲ့ရာ ထိုသူသည် စပါးဆယ်
တင်း သို့မဟုတ် ဆယ်တင်း၏တန်ဖိုးကို ပေးပိုင်ခွင့်
ရှိ၏။

ဆွဒ်ကသွလ်ဖိသ်ဂ်၏ပညတ်ချက်များ

အချို့သူတို့သည် အသိတရား ခေါင်းပါးမှုတို့
ကြောင့် ဧကားသ်ပေးရန် တာဝန်မရှိသူအပေါ် ဖိသ်ရဟ်
လည်း ပေးရန်တာဝန်မရှိဟု ထင်မှတ်ကြသည်။ အမှန်မှာ
ဧကားသ်တာဝန် မရှိသော်လည်း ဖိသ်ရဟ်တာဝန်ရှိသူ
အမြောက်အမြားရှိသည်။ ယင်းအကြောင်းကို ရှေ့တွင်
တင်ပြပါမည်။

(၁)။ ။ အီမာန်းရှင် တစ်ဦးသည် ဧကားသ်ပေးထိုက်
လောက်အောင်ချမ်းသာနေလျှင်(သို့မဟုတ်)ဧကားသ်
တာဝန်မရှိသော်လည်း ရွှေခုနစ်တို့လာခဲ့ (သို့မဟုတ်)

ငွေငါးဆယ်နှစ်တိုလာခဲ့ ယင်းတို့အနက် နည်းရာ၏ တန်ဖိုးနှင့်ညီမျှသော အပိုပစ္စည်းများ ပိုင်ဆိုင်ခဲ့လျှင် ထိုသူ့အပေါ်၌ ဖိသ်ရဟ်ပေးရန် ဝါဂျိမ်ဖြစ်သည်။ ထို အပိုပစ္စည်းသည် ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားသော ပစ္စည်း ဖြစ်စေ၊ (သို့မဟုတ်)ရောင်းဝယ်ဖောက် ကားခြင်းမပြု သော်လည်း အိမ်သုံးအပိုပစ္စည်းဖြစ်စေ ထိုသူ့အပေါ်၌ ဖိသ်ရဟ်ပေးရန် ဝါဂျိမ်တာဝန် ဖြစ်သည်။ ထိုအပို ပစ္စည်းသည် မိမိထံတွင် တစ်နှစ်ပြည့်သည်ဖြစ်စေ၊ မ ပြည့်သည်ဖြစ်စေ အင်္ဂုတူပင်ဖြစ် သည်။

(မရာကီယွလ်ဖလ်လာဟ်ကျမ်း)

(၂)။ ။ လူတစ်ယောက်ထံတွင်တန်ဖိုးကြီးမားသော အဆောက်အဦးရှိ၏။ ယင်းအဆောက်အဦး၌ ၎င်း ကိုယ်တိုင်နေ၏။ ထိုနည်းတူ ၎င်း၌တန်ဖိုးကြီးမား သော အဝတ်အစားများရှိ၏။ သို့သော်လည်းယင်းအ ဝတ်အစားတွင် ရွှေနားငွေနားများ ကွပ်မထား၊ ထို သူ၌နေ့စဉ် အသုံးပြုရသော အရေးကြီးလိုအပ်သော ပစ္စည်းများရှိ၏။ သို့သော် ရွှေနှင့်ငွေမရှိ၊ သို့မဟုတ် အရေးကြီးလိုအပ်သောပစ္စည်းများထက်ပို၍ အခြားအ ပိုပစ္စည်းများလည်းရှိ၏။ ရွှေနားငွေနားကွပ်ထားသော အဝတ်အစားများလည်း ရှိ၏။ ရွှေငွေလည်း ရှိ၏။

သို့သော်ယင်းပစ္စည်းများအားလုံးကိုပေါင်းလိုက်သော်
ရွှေခုနစ်တိုလာခွဲ (သို့မဟုတ်) ငွေငါးဆယ်နှစ်တိုလာ
ခွဲ ယင်းတို့အနက် နည်းရာ၏တန်ဘိုးနှင့် နည်းနေ
လျှင် ထိုသူ့အပေါ်၌ ဖိသ်ရဟ်ပေးရန် ဝါဂျိမ်တာဝန်မ
ဟုတ်။

(မရာကီယွလ်ဖလ်လာဟ်ကျမ်း)

(၃)။ ။ လူတစ်ဦး၌ ရွှေငွေလက်ဝတ် ရတနာများမရှိ၊
ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားသော ပစ္စည်းများလည်း မရှိ၊
သို့သော် ရွှေခုနစ်တိုလာခွဲ (သို့မဟုတ်) ငွေငါးဆယ်
နှစ်တိုလာခွဲ (ယင်းတို့အနက် နည်းရာ)နှင့်ညီမျှသော
အပို ပစ္စည်းများရှိနေလျှင် ထိုသူ့အပေါ်၌ဧကားသ်ပေး
ရန် တာဝန်မရှိသော်လည်း ဖိသ်ရဟ်ပေးရန် တာဝန်ရှိ
၏။

(မရာကီယွလ်ဖလ်လာဟ်ကျမ်း)

(၄)။ ။ လူတစ်ဦး၌အခန်းနှစ်ခန်းရှိသည်။ တစ်ခန်း
၌မိမိကိုယ်တိုင်နေ၍ အခြားတစ်ခန်းသည် လွတ်နေ
လျှင် သို့မဟုတ် အငှားချထားလျှင် ထိုအခန်းသည်
ငှားသူအတွက် အပိုဖြစ်နေ၏။ လိုအပ်ချက်ထက် ပို
နေသည်ဟုဆိုရမည်။ ယင်းအခန်း၏ တန်ဘိုးသည်

ငွေငါးဆယ်နှစ်တိုလာခဲ့၏တန်ဘိုးနှင့် ညီမျှနေပါက ထိုသူသည် ဖိသ်ရဟ်ပေးရန်ဝါဂျိမ်ဖြစ်၏။ အကယ်၍ ထိုအခန်းမှရရှိသောလခကို မှီခိုနေရသူ ဖြစ်လျှင် ထိုအခန်းသည် ၎င်းသူအတွက်အရေးကြီး လိုအပ်သော ပစ္စည်း၌ပါဝင်ပြီး ဖိသ်ရဟ်ပေးရန် တာဝန်ရှိမည် မဟုတ်။

(ဖဿဝါကာဇီခါန်းကျမ်း)

(၅)။ ။ လူတစ်ယောက်၌ အရေးကြီးလိုအပ်သော ပစ္စည်းထက် ပိုလျှံသော ပစ္စည်းရှိသည်။ သို့သော်လည်း ထိုသူသည်အကြွေးတင်နေသူဖြစ်လျှင်အကြွေး နှိမ်၍ ကျန်ရှိသောပိုင်ဆိုင်မှုသည် ရွှေခုနစ်တိုလာခွဲ (သို့မဟုတ်) ငွေငါးဆယ်နှစ် တိုလာခွဲ (ယင်းတို့အနက်နည်းရာ)သို့မဟုတ်ထို့ထက်ပို၍ပိုင်ဆိုင်ပါက ထိုသူသည်ဆွဒ်ကအေဖိသ်ရပေးရန်ဝါဂျိမ်ဖြစ်သည်။ ထို့ထက်နည်းလျှင်ဝါဂျိမ်မဟုတ်။

(ဒွရ်ရီမွန်သာရ်ကျမ်း)

(၆)။ ။ အိဒ္ဒလ်ဖ်သ်ရ်နေ၏စုဗဟ်ဆွာဒ်က(မိုးသောက်ချိန်)တွင် ဤဆွာဒ်ကဟ်သည် ဝါဂျိမ်ဖြစ်လာသောကြောင့် မိုးမသောက်မီ လူတစ်ယောက်ကွယ်လွန်သွားပါက ဖိသ်ရဟ်ပေးရန်ဝါဂျိမ်မဟုတ်။ ထိုသူကျန်

ရစ်ခဲသောပစ္စည်းများမှလည်း မပေးရ။ အီးဒ်နေ့ မိုးမ
သောက်မီ ကလေးတစ်ယောက်မွေးလာပါက ထိုက
လေးအတွက် ဖိသ်ရဟ်ပေးရန်ဝါဂျိမ်ဖြစ်၏။ အကယ်
၍ မိုးသောက်ပြီးမှမွေးလာပါက ထိုကလေးအတွက်
ဖိသ်ရဟ်ပေးရန်ဝါဂျိမ်မဟုတ်။

(ဖဿာဝါအာလုမ်ဂိရီကျမ်း)

(ရ)။ ။ အိမ်ထောင်ဦးစီး အမျိုးသားအပေါ်တွင် မိမိ
နှင့်တကွ မိမိ၏အရွယ်မရောက်သေးသော သားသမီး
များအတွက်ဖိသ်ရဟ်ပေးရန် ဝါဂျိမ်တာဝန်ဖြစ်သည်။
အရွယ်ရောက်ပြီးသော ကလေးများနှင့် ဇနီးသည်အ
တွက် ဖိသ်ရဟ်ပေးရန်တာဝန်မရှိ။ ဇနီးသည်နှင့် အ
ရွယ်ရောက်ပြီးသော ကလေးများတွင် ဖိသ်ရဟ်ထိုက်
လောက်အောင် ပိုင်ဆိုင်မှုရှိပါက ၎င်းတို့သည် မိမိ
ဘက်မှဖိသ်ရဟ်ပေးရမည်။ သို့သော် အိမ်ထောင်ဦးစီး
သည် မိမိ၏ဇနီးသည်နှင့်အရွယ် ရောက်ပြီးသောသား
သမီးများအားအသိပေး၍ ၎င်းတို့ဘက်မှဖိသ်ရဟ်ပေး
လိုက်လျှင် တာဝန်ကျေသွားမည်။

(ဟိဒါယဟ်ကျမ်း)

(ဂ)။ ။ အကယ်၍ အရွယ်မရောက်သေးသော ကလေး၌

ဖိသ်ရဟ် ထိုက်လောက်အောင် ပိုင်ဆိုင်မှု ရှိပါက၊
ဥပမာ--၎င်း၏နီးစပ်သောဆွေမျိုးတစ်ယောက် ကွယ်
လွန်ရာ၊ သူသည်အမွေရခ့၏။ သို့မဟုတ်အခြားနည်း
လမ်းဖြင့်ပိုင်ဆိုင်မှုရှိလာပါက ဖခင်သည် ကလေးပိုင်
ပစ္စည်းမှ ဖိသ်ရဟ်ပေးရမည်။ မိမိပိုင်ပစ္စည်းမှ ပေးရန်
အရေးမကြီးပေ။

(ဖဿာဝါကာဇီခါန်းကျမ်း)

(၉)။ ၊ ရိုဇဟ်စောင့်ထိန်းသူများအပေါ်၌ ဖိသ်ရဟ်
ဝါဂျိမ်ဖြစ်သကဲ့သို့အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့်ရိုဇဟ်
မထားနိုင်သူများအပေါ်တွင်လည်းဖိသ်ရဟ်ပေးရန် ဝါ
ဂျိမ်ဖြစ်၏။ မည်သို့မျှခြားနားခြင်းမရှိ။

(ဖဿာဝါအာလမ်ဂီရီကျမ်း)

(၁၀)။ ။ အိဒ္ဒလ်ဖိသ်ရ် နမာဇ်ဝတ်မပြုမီ ဖိသ်ရဟ်ပေး
လိုက်လျှင် ပို၍ကောင်း၏။ နမာဇ်မတိုင်မီမပေးမိခဲ့ပါ
က နမာဇ်ဝတ်ပြုပြီးနောက်ပေးရမည်။

(ဖဿာဝါအာလမ်ဂီရီကျမ်း)

(၁၁)။ ။ လူတစ်ယောက်သည် အီးဒ်နေ့မတိုင်မီ ရမ်ဇန်လ
အတွင်း၌ဖိသ်ရဟ်ပေးလိုက်လျှင် ပိုင်သွားမည်။ထပ်မံ

ပေးရန်မလို။

(ဒွရ်ရီမွခ်သာရ်ကျမ်း)

၁၂)။ ။ အကယ်၍လူတစ်ယောက်က အီးဒ်နေ့၌ ဖိသ်
ရဟ်မပေးမိခဲ့ပါက တာဝန်ကျေမည်မဟုတ်။ ထိုသူ
သည်နောက်နေ့များတွင်ပေးရမည်။

(ဟိဒါယဟ်ကျမ်း)

၁၃)။ ။ ဖိသ်ရဟ်ပေးရာ၌ ဂျူစေ့သို့မဟုတ်ဂျူမှုန် ပေး
လိုပါက လူတစ်ယောက်ဘက်မှ လူတစ်ယောက် အ
တွက် ဂျူစေ့တစ်ပိဿာနှင့် တစ်ဆယ်သားပေးရမည်။
မုယောဆန် သို့မဟုတ်မုယောဆန်မှုန် ပေးလိုလျှင်
နှစ်ဆပေးရမည်။ (နှစ်ပိဿာနှင့်နှစ်ဆယ်သား ပေးရ
မည်။)

(ဟိဒါယဟ်ကျမ်း)

၁၄)။ ။ အကယ်၍ ဂျူစေ့သို့မဟုတ် မုယောဆန်အပြင်
အခြားပစ္စည်းများဖြစ်သော ကုလားပဲ၊ ကောက်ညှင်း၊
ဆန်စသည်များကို ပေးလိုလျှင် လူတစ်ဦးအတွက် ဂျူ
စေ့တစ်ပိဿာနှင့်တစ်ဆယ်သား သို့မဟုတ် မုယော
ဆန် နှစ်ပိဿာနှင့် နှစ်ဆယ်သား၏ တန်ဘိုးနှင့်ညီမျှ

စွာပေးရမည်။

(ဒွရ်ရီမွခ်သာရ်ကျမ်း)

(၁၅)။ ။ ဂျုံစေ့သို့မဟုတ်မုယောဆန်မပေးဘဲ ၎င်းတို့၏
တန်ဖိုးနှင့် ညီမျှသောငွေကို ပေးလိုက်လျှင် ပို၍
ကောင်း၏။

(အာလမ်ဂီရီကျမ်း)

မှတ်ချက်- နှစ်စဉ်ဂျုံစေ့နှင့်မုယောဆန်ဈေးနှုန်း
များသည် အတက်အကျရှိတတ်သောကြောင့် ကာလ
ပေါက်ဈေးအား စုံစမ်း၍ပေးဆောင်ရမည်။

(၁၆)။ ။ အထက်၌ တင်ပြခဲ့သော ဖိသ်ရဟ်၏စံနှုန်းသည်
လူတစ်ယောက်အတွက်သာ ဖြစ်သည်။ အရွယ်မ
ရောက်သေးသော ကလေးအတွက်လည်း ဤစံနှုန်းအ
တိုင်းပေးရန်ဝါရိပ်ဖြစ်သည်။

(၁၇)။ ။ လူတစ်ဦး၏ဖိသ်ရဟ်ကို ဆင်းရဲသားတစ်ယောက်
တည်းအား ပေးလိုက်လျှင်လည်း ပိုင်၏။ ဆင်းရဲသား
အမြောက်အမြားတို့အား ခွဲဝေပေးလျှင် လည်းပိုင်၏။

(ဒွရ်ရီမွခ်သာရ်ကျမ်း)

စင်စစ်တမူကား အသင်တို့သည် လူတို့၏
ပစ္စည်းများတွင် (ရောစပ်၍) တိုးပွားပြီးလျှင်
အသင်တို့ထံရောက်လာရန် ပေးခဲ့ကြသော
လက်ဆောင်ပစ္စည်းမှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံ
တော်တွင် တိုးပွားသည်မဟုတ်ပေ။ သို့ရာတွင်
အသင်တို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏နှစ်သက်
ကျေနပ်မှုကို လိုလား၍ တစ်စုံတစ်ရာ အလှူ
ဒါနကို ပေးကမ်းလှူဒါန်းကြပါမူ ယင်းကဲ့သို့သော
သူတို့သာလျှင် တိုးပွားစေကြသူများဖြစ်ကြ၏။

ကျက်အာနိကျမ်းမြတ် (၃၀:၃၉)

မှတ်ချက်။ ။ တစ်တိုလ်သည် (၁၁) ပဲနှင့် (၁) ရွှေ ရှိပါသည်။